

HET GROTE MYSTERIE DER DINOSAURIËRS OPGELOST!

Copyright © 2000 Ken Ham

Voor het eerst gepubliceerd door:

Master Books, Inc.

P.O. Box 727, Green Forest, AR 72638, Californië, U.S.A.

Copyright © 2002 Nederlandse uitgave: www.dinoos.nl

Auteur: Ken Ham

Nederlandse vertaling: Mathijs Schaap

Druk: Answers In Genesis

Jaar van uitgave: April 2002

Uitgave: www.dinoos.nl

ISBN *unknown yet*

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt worden
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze
ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this work may be reproduced in any form by print,
photoprint, microfilm or
any other means without written permission of the publisher.

BEDANKT

Ik zou graag de volgende personen mijn dankbetuiging willen toespreken voor hun geweldige bijdrage aan het uitbrengen van dit boek:

R.L. David Jolly van Answers in Genesis voor zijn vele uren van onderzoek en zijn onschatbare hulp voor het verkrijgen van de bewijsstukken in de groot opgezette voetnoten.

Dan Lietha van Answers in Genesis voor zijn talentvolle aandeel in alle illustraties.

Pastoor Robert Ham (mijn broer) voor het schrijven van de alinea
“WAT IS EEN CHRISTEN?”

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord

Wat gebeurde er met de Dinosauriërs?

Geschiedenis der Dinosauriërs

Opgenomen Dinosauriërs:

Tyrannosaurus Rex

De Draak

Plesiosaurus

Leviathan

Pteranodon

Stegiosaurus

Behemoth

Triceratops

De Gevolgen

Appendix A – Dinosauriërs Feiten en Theorieën

Appendix B – Referenties

Voor antwoorden

Illustraties/foto bronnen

De auteur

Boeken voor meer informatie

VOORWOORD

Dit is een unieke benadering naar het onderwerp dinosauriërs. Het gaat niet in op alles van de fossielen, het gedrag, of karakter-eigenschappen van dinosauriërs. Deze onderwerpen zijn al vele malen behandeld – wel vind u referenties onder de appendixen. Deze appendixen, die van groot belang zijn voor studenten, leraren en anderen, bevatten een schat aan informatie voor hen die verder willen onderzoeken op het gebied van dinosauriërs.

Appendix A bevat een massale collectie van feiten en theorieën over dinosauriërs. Dit bestaat uit citaten van of verwijzen naar vele verschillende bronnen die een goede samenvatting geven van hedendaags denken en recente ontdekkingen die met dinosauriërs te maken hebben. Het is een goede hulpbron voor studenten/leraren/basischolen etc., bij het bestuderen en onderzoeken van dinosauriërs.

Appendix B bevat alle verwijzingen die gebruikt zijn in informatie-vergelijkingen voor alle grotere illustraties in dit boek.

In dit boek, heb ik een poging gewaagd weer te geven dat als iemand de geschiedenis bekijkt vanuit de Bijbel, evenals de leerstukken voor het Christendom (die geheel, direct of indirect, gevonden kunnen worden in Genesis 1-11), dat een gehele MANIER VAN DENKEN ontwikkeld kan worden die van toepassing is op alle gebieden van het geschapen universum.

Anders gezegd, een ware Christelijke filosofie BEGINT met de tijdslijn der geschiedenis zoals beschreven in het Schrift. Als eenmaal iemand dit beseft, kan hij of zij ondervinden hoe gemakkelijk het is om vele antwoorden op een groot aantal vragen te geven, inclusief dinosauriërs.

Als u dit boek eenmaal doorgelezen hebt en de benadering heeft begrepen, zult u in staat zijn dezelfde redenering te gebruiken op andere gebieden! U zult in staat zijn te beginnen antwoorden te geven op vragen die voor velen boven hun begrip lijken te gaan. Probeer het! U zult verbaasd zijn over hoeveel u eigenlijk kunt vertellen – als u eenmaal gelooft en begrijpt dat de Bijbel HET GESCHIEDENIS BOEK VAN HET UNIVERSUM IS.

WAT GEBEURDE ER MET DE DINOSAURIËRS?

WAAROM IS DIT EEN BELANGRIJKE VRAAG?

Voor zover de meeste mensen het aangaat, gaan evolutie en dinosauriërs hand in hand. Dinosauriërs zijn vrijwel het meest gebruikt om kinderen en volwassenen ervan te overtuigen dat er miljoenen jaren geweest zijn als het gaat over de geschiedenis van de aarde.

De meeste Christenen weten niet dat de Bijbel gebruikt kan worden als basis om dinosauriërs uit te leggen in lijnen van duizenden jaren van geschiedenis, en het mysterie op te lossen over wanneer zij leefden en wat er met hen gebeurde. Want tenslotte stelt Kolossenzen 2: 3 (over onze Heer): “In wie alle schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn.”

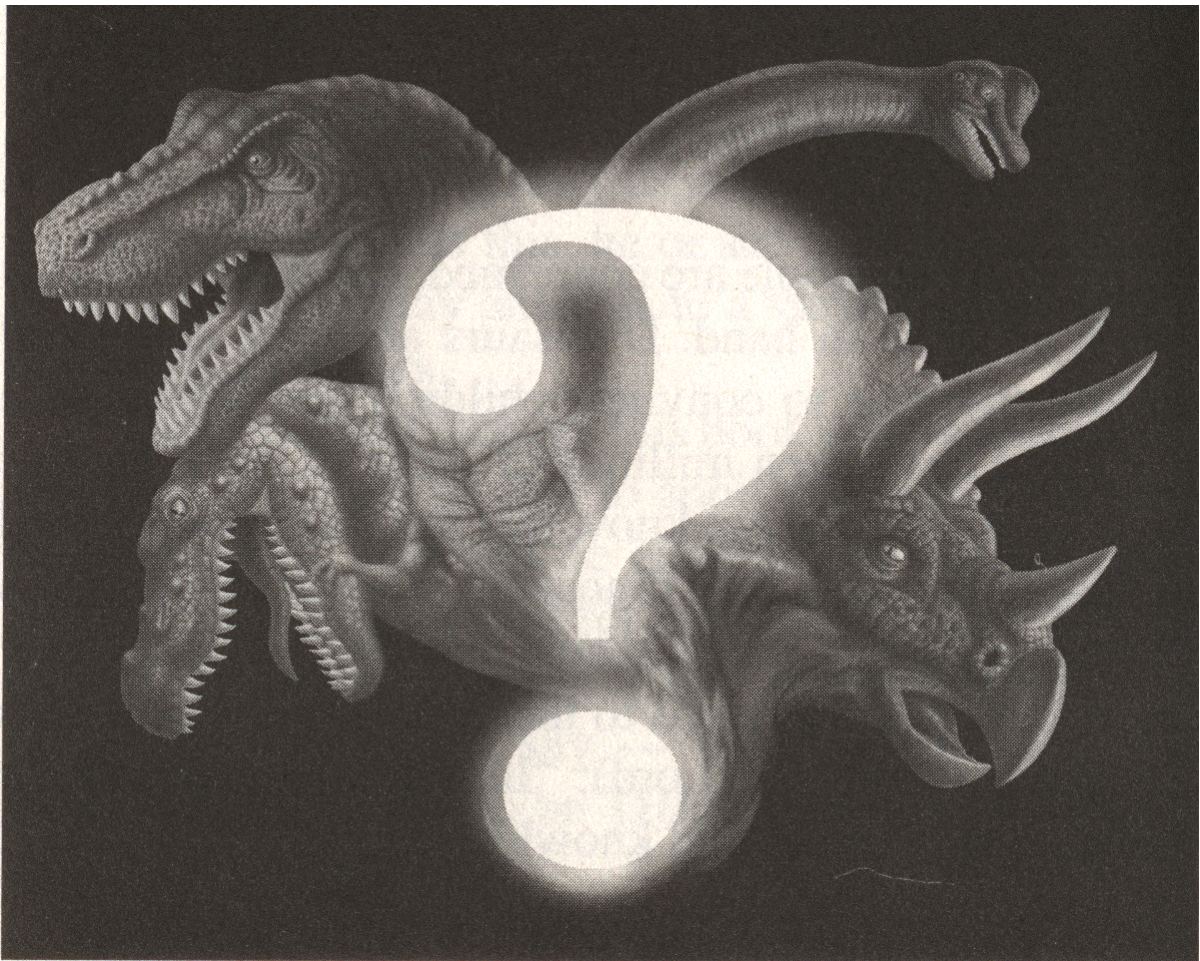
Bijbel studie:
Genesis 1: 24-25
Job 40: 14-24

ZIJN DINOSAURIËRS EEN MYSTERIE?

Velen denken dat het uitsterven van dinosauriërs en hun verdwijning gehuld gaat in zo'n mysterie dat we wellicht nooit de waarheid te weten komen over waar zij vandaan kwamen, wanneer zij leefden, of wat er met hen gebeurde.

Echter, dinosauriërs zijn alleen een mysterie als u de evolutionistische versie van hun geschiedenis accepteert. Volgens evolutionisten:

Dinosauriërs evolueerden voor het eerst ongeveer 235 miljoen jaar geleden,¹ lang voordat de mens evolueerde (het stenen tijdperk wordt het “dinosauriër tijdperk” genoemd). Geen enkele mens leefde ooit met dinosauriërs, zeggen evolutionisten.

De vastlegging van hun fossielen is te vinden in de fossiele lagen in de aarde die gevormd werden gedurende miljoenen jaren. Ze waren zo succesvol als een groep dieren, dat aangenomen wordt dat dinosauriërs “heersden” over de aarde.

Echter, ongeveer *65 miljoen jaar geleden* gebeurde er iets dat dit alles veranderde – aan het eind van de Krijt-tijd van het Stenen Tijdperk, dinosauriërs uitstierven. De meeste evolutionisten geloven dat een soort enorme beroering(en) hen vernietigde. Een van de meest populaire theorieën over hun uitsterven is dat een komeet in de aarde sloeg, wat als gevolg een catastrofale verandering had in het klimaat van de aarde en invloed had op al het leven – vooral dinosauriërs.

Echter, vele evolutionisten beweren dat dinosauriërs evolueerden in vogels², en op die manier niet zijn uitgestorven, maar om ons heen vliegen vandaag de dag. Al deze ideeën zijn gissingen en maken dinosauriërs een groot mysterie!

Maar, er is geen mysterie der dinosauriërs als u deze totaal andere kijk van dinosauriër-geschiedenis accepteert. Volgens de Bijbelse geschiedenis:

*Bestonden dinosauriërs voor het eerst zo'n 6.000 jaar geleden.*³ Omdat dinosauriërs landdieren waren, en God alle landdieren op dag zes van de week maakte,⁴ 5 werden dinosauriërs op dag zes geschapen.

Dinosauriërs konden voor deze tijd niet zijn uitgestorven omdat dood, bloedvergieten, ziekte en lijden het gevolg is van Adam's zonde.⁶

Adam en Eva werden ook op dag zes geschapen naast de dinosauriërs – dus dinosauriërs leefden naast de mensen. Vertegenwoordigers van alle SOORTEN van landdieren, inclusief de dinosauriërs gingen mee op Noach's ark. Allen die achterbleven verdronken als gevolg van de catastrofale omstandigheden van de zondvloed – velen van deze werden fossielen.

Na de zondvloed (zo'n 4.500 jaar geleden), kwamen de landdieren (inclusief dinosauriërs) van de ark af en leefden in de huidige wereld, naast mensen. Als gevolg van de zonde, het oordeel van de vloek en de effecten van de zondvloed is de aarde drastisch veranderd. Sinds de zondvloed, zijn vele dieren uitgestorven als gevolg van ziekte, een tekort aan voedsel, etc. De dinosauriërs, zoals andere schepsels, lijken ook te zijn uitgestorven. Vanuit deze visie is er totaal geen mysterie der dinosauriërs!

WAAROM ZIJN DEZE TWEE VISIES ZO VERSCHILLEND?

*Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte?
Vertel het, indien gij inzicht hebt! (Job 38: 4)*

Hoe kunnen er twee zulke totaal verschillende verklaringen zijn voor dinosauriërs? Denk hier eens over na – of iemand nu evolutionist is of de Bijbel accepteert als zijnde geschiedenis, alle bewijzen van dinosauriërs zijn hetzelfde. Alle wetenschappers hebben dezelfde

feiten – hebben dezelfde wereld, dezelfde fossielen, dezelfde levende dieren, en hetzelfde universum.

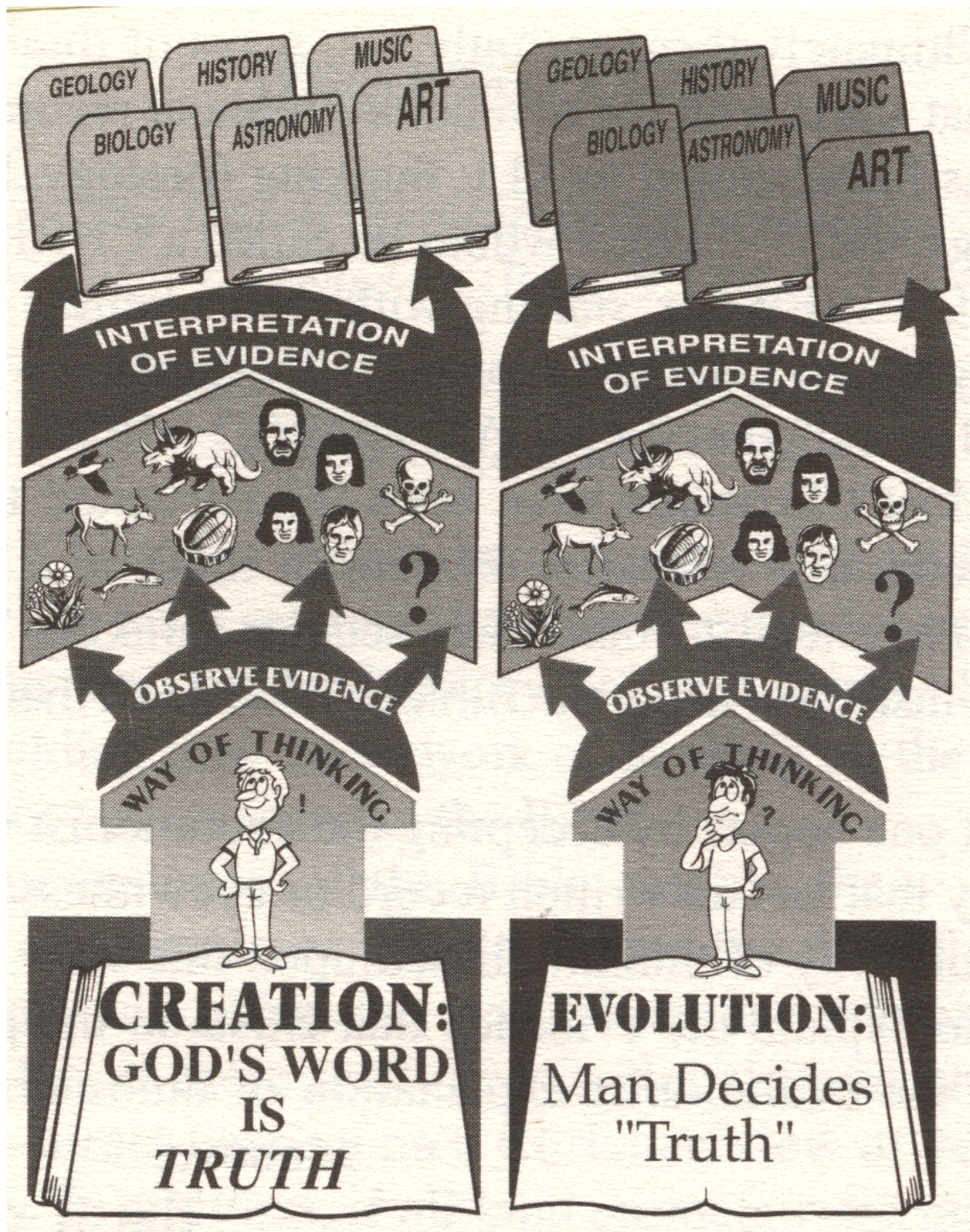
Als de “feiten” allemaal hetzelfde zijn,
hoe kunnen de verklaringen zo anders zijn?

Het antwoord is vrij simpel. Wetenschappers hebben alleen het heden om mee te werken – dinosauriër fossielen bestaan alleen in het heden. Wetenschappers proberen de fossielen die zij vinden te doen passen in het verleden. Zij vragen: “Wat gebeurde in de geschiedenis om dinosauriërs te doen uitsterven en deed hun fossielen vormen, en had als gevolg dat zij vandaag de dag niet meer leven?”⁷

Het moge duidelijk zijn dat geen enkele wetenschapper de geschiedenis van de aarde mee maakte. Er is geen enkele manier om dinosauriërs te verklaren, behalve als iemand (die te vertrouwen is) de gebeurtenissen uit de geschiedenis heeft vastgelegd om ons zo mogelijk te maken de bewijzen die wij nu voor ons zien uit te leggen.

Dus eigenlijk, echte wetenschap, waarbij we gebruik maken van onze vijf zintuigen vandaag de dag, kan ons geen vragen beantwoorden over het niet-observeerbare en niet-vastgelegde verleden! Echte wetenschap kan vliegtuigen bouwen, computers maken, enzovoorts – maar echte (observeerbare) wetenschap kan niet direct afrekenen met het verleden, want we werken alleen in het heden. De meeste mensen beseffen niet dat evolutie geen wetenschap is – het is een religie over het verleden.

Creationisme is ook geen wetenschap – het is het geloof over het verleden gebaseerd op het verslag in de Bijbel dat zichzelf verklaart als het Woord van God, van iemand die altijd heeft bestaan,⁷ en wie perfect is en nooit een leugen vertelt.⁸ De Bijbel beweert de ware vastlegging van de geschiedenis te zijn – verleden en toekomst.

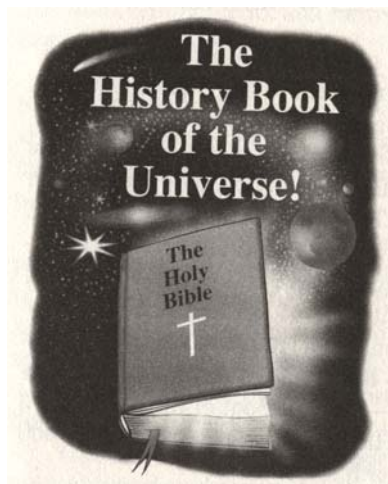
Vele mensen denken dat de Bijbel slechts een boek is over religie of redding. Maar in essentiële zin, is het veel meer dan dit. De Bijbel is HET GESCHIEDENIS BOEK VAN HET UNIVERSUM vanaf het allereerste begin. Het geeft ons een indruk van wanneer de tijd begon (Genesis 1: 1), en de onderdelen van de geschiedenis zoals

de intrede van zonde en dood in de wereld – de periode dat de GEHELE wereld (aarde) vernietigd werd door water – het intreden van verschillende talen bij de Toren van Babel – het verslag van de Zoon van God die als man kwam, en Zijn dood en opstanding – en de nieuwe hemel en aarde die zullen komen.

Uiteindelijk zijn er maar twee manieren van denken – eentje die begint met de openbaring (Bijbelse verslag) van God als van fundamenteel belang voor ELK denken (biologie, geschiedenis, aardrijkskunde, etc.)- welke je zou kunnen noemen een CHRISTELIJKE WERELD VISIE; of, beginnend bij menselijke geloven (evolutionistische geschiedenis) als fundament voor ELK denken – welke je zou kunnen noemen een WERELDSE WERELD VISIE.

De meeste Christenen zijn door de media en onderwijsinstellingen geïndoctrineerd om te denken in een wereldse visie. Zij zijn geneigd hun wereldse denken mee te nemen NAAR de Bijbel, in plaats van de Bijbel te gebruiken als BOUWFUNDAMENT van al hun denken.

Als iemand begint met het accepteren van een evolutionistische visie der geschiedenis die geen vastgelegd verslag kent of ooggetuigen, dan kan een gehele manier van denken gebaseerd op deze visie gebruikt worden om het hedendaagse bewijs uit te leggen. Ofwel, de evolutionistische uitleg van dinosauriërs zoals hierboven beschreven.

Maar als iemand begint met het accepteren van de Bijbelse visie der geschiedenis vanuit het geschreven verslag van een ooggetuige van alle facetten uit de geschiedenis, dan zal een geheel andere manier van denken gehanteerd worden om HETZELFDE bewijs uit te leggen. Dus de Bijbelse uitleg van dinosauriërs zoals beschreven op pagina 13.

WELKE VISIE IS JUIST?

De vreze des Heren is het begin der wijsheid
(Spreuken 9: 10)

De vreze des Heren is het begin der kennis
(Spreuken 1: 9)

Vele Christenen weten niet om te gaan met dinosauriërs. De hoofdzakelijke reden is dat zij niet de Bijbel als hun geschiedenis boek gebruiken. Anders gezegd, zij bouwen hun raamwerk niet op de gebeurtenissen der geschiedenis zoals vastgelegd in de Bijbel.

Bijvoorbeeld, als de Bijbel ons leert dat er geen dood der dieren of mensen was voor de val van Adam, dan zal dit gegeven effect hebben op de manier waarop Christenen fossielen interpreteren. Zo ook, als er echt een wereldwijde vloed is geweest, zal dit een directe invloed hebben op een Christelijke visie van geologische geschiedenis. Aanvullend, als alle landdieren direct door God gemaakt werden op dezelfde dag als mensen, dan zal dit effect hebben op hoe iemand de geschiedenis der dinosauriërs interpreteert, enz.

In feite, het doel van dit boek is te laten zien dat als iemand begint MET de Bijbel om een raamwerk te bouwen voor een manier van denken, dan kan men continue de bewijzen interpreteren over dinosauriërs en een geschiedenis construeren die logisch verdedigd kan worden. Bijbelse geschiedenis maakt zeker een zin van bewijzen, zelfs als iemand niet veel weet over dinosauriërs. Door te starten met de Bijbel, kan HEEL VEEL uitgelegd worden over dinosauriërs.

Tegelijkertijd, laten we zien dat de evolutionistische visie de bewijzen niet continu kan uitleggen of logisch verdedigen.

GESCHIEDENIS DER DINOSAURIËRS

HOE WETEN WE DAT DINOSAURIËRS OOK BESTONDEN?

fossiele beenderen van wat nu dinosauriërs genoemd worden zijn overal ter wereld gevonden. Ondanks dat vele vondsten bestaan uit enkele stukken van beenderen,¹⁰ zijn er opmerkelijke ontdekkingen van bijna complete skeletten gevonden. Wetenschappers zijn erin geslaagd om vele soorten dieren te beschrijven die onder het kopje “dinosauriërs” passen, gebaseerd op kenmerkende eigenschappen zoals de structuur van een schedel, ledematen, etc. Er is echter geen gesloten definitie over wat wel en wat geen dinosauriër is.¹¹

Evolutionisten beweren dat deze beenderen gedateerd zijn op miljoenen jaren oud. Maar het is belangrijk te realiseren dat wanneer zij een dinosauriër been opgraven, er geen kaartje aan zit waar de datum op staat! Evolutionisten komen tot hun datum door INDIRECTE dateringsmethoden waarvan andere wetenschappers erkennen dat deze methoden niet betrouwbaar zijn.¹²

Er is ook bewijs dat evolutionisten niet kunnen negeren dat dinosauriër botten niet zo oud zijn. Wetenschappers van het University of Mantana vonden *T-Rex* botten die totaal niet waren gefossiliseerd! Afgesneden segmenten van de botten waren als verse

botten waar zelfs nog restjes bloedcellen in zaten.¹³ Als deze botten werkelijk miljoenen jaren oud zouden zijn, dan moesten deze bloedcellen totaal zijn verdwenen. Ook kon er nooit “vers” been zijn als het echt miljoenen jaren oud zou zijn.¹⁴

Een verslag van deze wetenschappers bevat het volgende:

“Een dun plakje *T.rex* bot gloeide vaal op onder de lens van mijn microscoop... het laboratorium was vol van geroezemoes van verbazing, want ik had me gefocust op iets in de vezels dat geen van ons eerder had opgemerkt: kleine ronde objecten, doorzichtig rood met een donkere kern... rode bloedcellen? De vorm en plaats suggereerden dat wel, maar bloed cellen bestaan voornamelijk uit water en konden onmogelijk geconserveerd zijn gebleven in de 65-miljoen jaar oude tyrannosaurus.”

“Het stukje bot dat ons zo veraste kwam van een prachtig, bijna compleet exemplaar van een *Tyrannosaurus Rex* die was opgegraven in 1990... Toen het team de dinosaurus in het lab bracht, viel ons op dat sommige delen diep binnenin het lange bot van het been niet geheel was gefossiliseerd.... Tot dusver nemen we aan dat al deze feiten de stelling onderbouwen dat onze plakjes van de *T.rex* behouden bloed kon bevatten zoals hemoglobine restjes. Maar meer werk moet er verricht worden voordat we vastbesloten ermee voor de dag komen en zeggen, ‘Ja, deze *T.rex* bevat restjes bloed in zijn weefsels.’”¹⁵

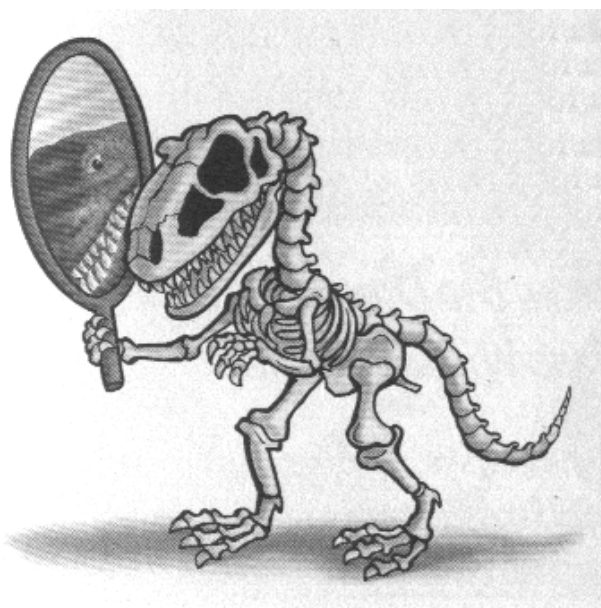
“In andere pogingen om fossielen te laten spreken op een nieuwe manier, heeft de net afgestudeerde student Mary Schweitzer getracht DNA te onttrekken uit de botten van een *T.rex*. In eerste instantie, net als Kristi, was zij van plan om de botten per fragment te onderzoeken en een histologisch onderzoek te verrichten. Maar onder de microscoop kwamen bloedcellen voor de dag die in het bot weefsel bewaard zijn gebleven. Mary deed verschillende pogingen met testen in een poging om de mogelijkheid uit te sluiten dat haar ontdekking in

feite bloed cellen waren. De testen daarentegen bevestigden haar eerste interpretatie.”¹⁶

Een creationist vond “verse” bevroren dinosauriër botten in Alaska.¹⁷ Nu zouden zelfs evolutionisten niet betwisten dat deze afzetting van botten bevroren zijn geweest in de vele miljoenen jaren sinds deze dinosauriërs verondersteld zijn te zijn uitgestorven (volgens de evolutie theorie). De botten waren niet gefossiliseerd. Ze zouden niet in deze staat zijn als ze echt miljoenen jaren oud zouden zijn. Vanuit een Bijbels perspectief, was er geen dood, bloedvergieten, ziekte,¹⁸ of lijden voor de zonde.¹⁹ Als iemand Genesis tot en met Openbaring vastbesloten neemt, van Schrift tot Schrift, dan kwamen dood en bloedvergieten van mens en dier in de wereld *nadat* Adam zondigde. De eerste dood van een dier gebeurde toen God het bloed van een dier vergoot om Adam en Eva te kleden (Genesis 3: 21). Dit was ook een situatie van verzoening – symbolisch voor het bloed van Christus dat nodig was om voor ons te vergieten.

Dus, vanuit theologisch perspectief, kon er GEEN enige dode of zieke beenderen van dinosauriërs zijn voor de zonde – dit zou het gehele evangelie ondermijnen. Om de oorsprong van de dinosauriër botten uit te leggen vanuit Bijbels raamwerk, zijn de dinosauriërs uitgestorven *nadat* de zonde in de wereld kwam, niet daarvoor. Dit betekent dat deze botten GEEN miljoenen jaren oud zijn. Dit past geheel in het feit dat de Bijbelse leeftijd van de aarde (uitgaande van de letterlijke chronologie van de Bijbel) gedateerd ligt in slechts duizenden jaren, geen miljoenen.

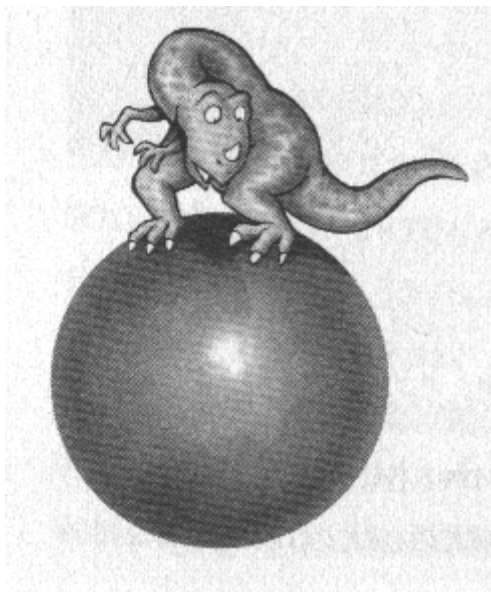

HOE ZAGEN DINOSAURIËRS ERUIT?

Het is belangrijk te realiseren dat wanneer wetenschappers botten opgraven van dinosauriërs, zij geen dier blootleggen met intact vlees. Zelfs als zij *alle* botten zouden vinden (en vaak hebben ze slechts enkele fragmenten),

dan hebben wetenschappers nog steeds minder dan 40 procent van het dier om hen te vertellen hoe het originele dier eruit zag. Bijvoorbeeld, de botten vertellen geen huidskleur van het dier, of wat ze aten als diner. Ondanks dat sommige fossielen zijn gevonden met huid afdrukken, als wetenschappers dinosauriërs reconstrueren uit bot resten, moeten zij allerlei veronderstellingen maken.

Soms hebben wetenschappers fouten gemaakt in hun reconstructies, die gecorrigeerd moesten worden toen aanvullende botten en andere bewijzen werden gevonden. Zo is ook de beroemde *Brontosaurus* niet langer in dinosauriër boeken opgenomen: de oorspronkelijke ontdekker plaatste het verkeerde hoofd op een skelet van een dinosauriër die al benoemd was.²¹ Omdat er nogal wat verschillen zijn in reptielen die vandaag de dag leven, is het aan te nemen dat dinosauriërs sterk varieerden in kleur, huid bouw, enzovoorts. Als het erop aan komt wordt er veel gespeculeerd op dit gebied.

WAAR KWAMEN DINOSAURIËRS VANDAAN EN WANNEER LEEFDEN ZIJ?

Evolutionisten gissen dat dinosauriërs evolueerden uit een soort reptiel die zelf weer evolueerde uit amfibieën. Zij kunnen echter geen overgangs vorm aanwijzen (die ertussen zou moeten zitten) om hun argument te bewijzen. Als iemand kijkt naar een dinosauriër stamboom in een evolutionistisch boek, zullen er vele uitgestorven soorten

dinosauriërs tonen, maar slechts hypothetische lijnen die hen samen verbindt naar eenzelfde voorouder.²² Evolutionisten kunnen hun interpretatie van de bewijzen simpelweg niet verdedigen.

Het Bijbelse verslag in Genesis stelt dat God alle leven schiep op dag zes (het Hebreeuwse woord voor dag in Genesis 1, *yom*, zoals hier gebruikt met nummers en de dagdelen “avond en morgen” betekenen een gewone zonsdag).²³

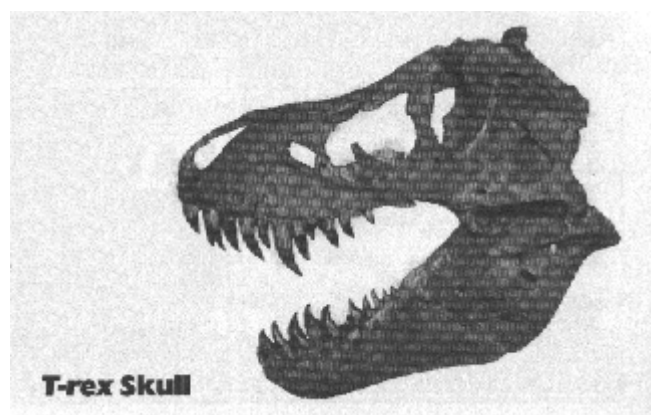
Op dag zes, maakte God alle soorten landdieren (Genesis 1: 24-25). Omdat dinosauriërs landdieren waren, moeten zij op deze dag gemaakt zijn, zo'n 6.000 jaar geleden²⁴ (de aangenomen datum van schepping opgemaakt door alle jaren op te tellen uit de Bijbel).

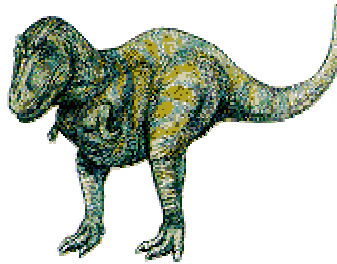
God gaf Adam en Eva ook het heerschap over alle dieren: “En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.” (Genesis 1: 28). Maar kijkende naar onze hedendaagse wereld worden we herinnerd aan Hebreeën 2: 8: “alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: alle dingen hem onderworpen, heeft Hij niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn. Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn.” Want de relatie tussen mens en alle dingen zijn veranderd door de zonde, zoals we later zullen zien.

VRAAG: VERTELT GOD ONS WANNEER HIJ DE TYRANNOSAURUS REX MAAKTE?

Vele Christenen zullen hierop nee antwoorden. Maar als de *T.rex* een landdier was, en God alle landdieren op dag zes maakte, dan maakte God de Tyrannosaurus Rex op dag zes!

Het punt is, als we ons denken baseren op de Bijbel, we in staat zijn een antwoord te geven op de bewijzen om ons heen.

Tyrannosaurus rex [tie-RAN-oo-SAU-rus],
betekent “tiranieke hagedissen koning” behoort toe tot de Klasse:
Reptilia; Infraklasse: Archosauromorpha; Superrang: Arcosauria;
Rang: Saurischia (hagedis-heup dinosaurus); Subrang: Theropoda;
Infrarang: Carnosauria; Familie: Tyrannosauridae.

Tyrannosaurus rex

Tyrannosaurus was de grootste van de vleesetende landdieren, gemeten tot 12 meter, staande tot 6 meter, en woog een geschatte 7250 kg. De schedel kwam tot 1,5 meter in lengte en bevatte 15 tot 20 cm lange tanden uitgerust met zaagtandige randen. Met zulke tanden, zijn evolutionistische wetenschappers snel geneigd een dier te zien als een wilde vleeseter. Echter, we weten dat de *T.rex* van oorsprong vegetariër was: Genesis 1: 30 stelt, “Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, (geef Ik) al het groene kruid te spijs; en het was also.” Het is zeer goed mogelijk dat de *T.rex* zijn tanden waren ontworpen voor het eten van speciale typen “groen kruid” zoals grote meloenen, pompoenen, kokosnoten, en grote harde peulen (of zelfs bomen en varens), om maar een paar mogelijkheden te noemen. Ook is het denkbaar dat de Vloek misschien wel geresulteerd heeft in veranderingen in hun structuur, van degeneratieve aard of door opzettelijk ontwerp.

Een andere eigenschap is de korte nek gemaakt van zeer dikke wervels om het hoofd te ondersteunen. De passende ruggegraat op de nekwervels duiden op de aanhechting van grote sterke spieren die nodig zijn geweest om zo'n groot hoofd te ondersteunen.

Andere grote sterke spieren werden gevonden op de vrij lange ribben. Deze spieren kunnen ook nodig zijn geweest voor de ondersteuning en beweging van de nek en het hoofd. Het ilium of bovenste bekkenbeen, met zijn grote blad vorm, bevatte een vrij complex patroon van ruwe randen, wat duidt op een aanhechtingsplaats voor de sacrale ribben van de ruggegraat. Een aantal beenderen rondom de heup zijn samengevoegd en vormen een vaste basis van beenderen die het gehele gewicht en de stress van het gehele dier droegen.

De beenderen van de achterbenen zijn groot en uitzonderlijk sterk, en eindigen met brede voeten met daaraan drie vooruitstekende tenen en een puntvormige eerste teen in het achterste gedeelte. Er bestaat een soort van twistpunt als het gaat om hoe hard de *Tyrannosaurus* kon rennen. Op krachtmeters testen gericht op het femur kwam een uitslag die krachtmeting aangaf van 9 units, wat aanduidt dat het dier niet echt snel was, in tegenstelling tot filmpresentaties van een sprintende *T.rex*. Om een vergelijking te stellen: een Afrikaanse vrouwtjesolifant had met dezelfde test een uitslag van 6 tot 14 units.

Ook typerend voor de *Tyrannosaurus* zijn de twee zeer kleine armen waarmee het noch de grond, noch zijn bek kon bereiken. Terwijl de schouder beenderen groot zijn en getuigen van aanhechting van sterke spieren, zijn de armen verrassend klein met twee vingers en klauwen. Wetenschappers hebben gespeculeerd over de functie van deze kleine armen, maar totdat we een verslag vinden van een ooggetuige die ze observeerde in hun functie, zullen we het waarschijnlijk nooit weten.

De *Tyrannosaurus* werd gemaakt op dag zes van de scheppingsweek zoals verteld wordt in Genesis 1: 25, "En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was." Het werd herontdekt (onthoudt, Adam "ontdekte" de eerste dinosauriërs) in 1900 door Barnum Brown in west Wyoming. Brown vond de

onderkaak en ruggegraat van wat leek op een grote vleeseter. Het exemplaar werd *Dynamosaurus imperiosus* genoemd (“keizerlijke machtige hagedis”) door Brown’s baas, Henry Fairfield Osborn, destijds directeur van de gewervelde dieren paleontologie afdeling van het American Museum. Osborn veranderde de naam aanvankelijk in *Tyrannosaurus rex* in 1906. Dit exemplaar is vandaag de dag te bezichtigen op display in het British Museum of Natural History in Londen.

Brown maakte een reis naar het Hell Creek gebied in oost Montana in 1902, na het bekijken van stukjes fossiel en foto’s die enkele jaren ervoor waren gemaakt door een vriend terwijl deze op herten jaagde. Zodra Brown aankwam in het Sieber Ranch gebied in Garfield County, vond hij een stukje bot, met een kleur als “koffie met melk” in het “steenachtige blauwe zandsteen.” Hij besteedde de volgende drie jaar met het opgraven van de bekken gordel, onderste ledematen, en ruggebeenderen. In 1905, terwijl Brown nog bezig was met het opgraven van het exemplaar, noemde Henry Fairfield Osborn het exemplaar *Tyrannosaurus rex* stellende: “Ik ben van plan om dit dier het type van de nieuwe soort, *Tyrannosaurus*, te maken in verband met zijn grootte, wat groots uitsteekt boven dat van ieder vleesetend landdier die tot dusver beschreven zijn.”

Osborn voegde toen *rex* toe als naam voor het type, om de nieuwe vondst de “tirannieke hagedissen koning” te maken. Osborn bejuichte het nieuwe museum exemplaar, metende 11,9 meter lang en 5,8 meter groot, met te zeggen. “Dit dier is in feite de *ne plus ultra* van de evolutie van de grotere vleesetende dinosauriërs: het is kortom toegekend aan de royale en hoog klinkende naam die ik hem gaf.” (Destijds schreef Osborn ook dat de *Tyrannosaurus* slechts 3 of 4 miljoen jaar oud was.)

Deze *Tyrannosaurus* is ongeveer 50 procent compleet en kan bezichtigd worden in het Carnegie Museum in Pittsburgh, Pennsylvania. Het American Museum of Natural History verkocht het exemplaar aan het Carnegie Museum tijdens tweede Wereldoorlog, uit angst dat de Nazi’s New York City konden bombarderen.

Een 90 procent compleet skelet van een *T.rex* werd gevonden in 1988 door Kathy Wankel in McCone County, Montana. In 1990 groef een

team van het Montana State University's Museum of the Rockies het bijna complete skelet op. Het was te zien op display in het Museum in Bozeman, Montana, terwijl het bestudeerd werd. Dit is het exemplaar waarin Mary Schweitzer van het Montana State University de rode bloed cellen vond in het gedeeltelijke gefossiliseerde femur. Deze rode bloed cellen onthullen een uitstekend bewijs dat deze fossielen geen miljoenen jaren oud zijn, maar niet ouder dan enkele duizenden jaren.

De 11^e *T.rex* die gevonden is is waarschijnlijk de beroemdste. Op 12 Augustus 1990, vond Sue Hendrickson van het Black Hills Institute in South Dakota de *T.rex*, en daarom werd het "Sue" vernoemd. "Sue" is bijna 90 procent compleet en de grootste *T.rex* ooit gevonden, metend 12,2 meter lang en staande 6,1 meter groot, inclusief een 1,5 meter lange schedel.

Pete Larson van de Black Hills School betaalde de landeigenaar van de Sioux \$ 5.000 voor de rechten om het gebied op te graven in de Cheyenne River Sioux Reservation. De leiders van het reservaat verzochten de assistent van de U.S. procureur in Pierre, South Dakota, om Larson's verzameling van het fossiel te onderzoeken. De U.S. procureur stelde dat Larson de Federal Antiquities Act overtrad, wat inhoudt dat "voorkomt dat buitenstaanders contracten sluit met de mensen van de Indianen gemeenschap zonder federale toestemming." Sue werd daarop volgend opgegraven door het Federal Bureau of Investigation (FBI) en werd opgeslagen in een magazijn in de South Dakota School of Mines. Het toebehoren van Sue werd uitgevochten in de rechtszaal, maar kwam uiteindelijk onder de veilhamer. Op 4 Oktober 1997, besteedde het Chicago's Field Museum of Natural History zeven minuten bij de veiling om vervolgens het fossiel te bemachtigen voor een totale som van \$ 8.362.500.

Een ander interessant onderdeel van "Sue" is haar geschiedenis van ziekte en verwondingen. Ondanks dat haar skelet beschouwd wordt als zijnde in prima staat, was er bewijs van een gebroken en genezen rechter fibula, ribben, en staartbeenderen. Er was ook bewijs van beten en gaatjes aan de linker kant van de schedel en tekenen van her-aanhechting van spieren op de rechter humerus. Deze verwondingen moeten ontstaan zijn na de val (de intrede van zonde, bloedvergieten,

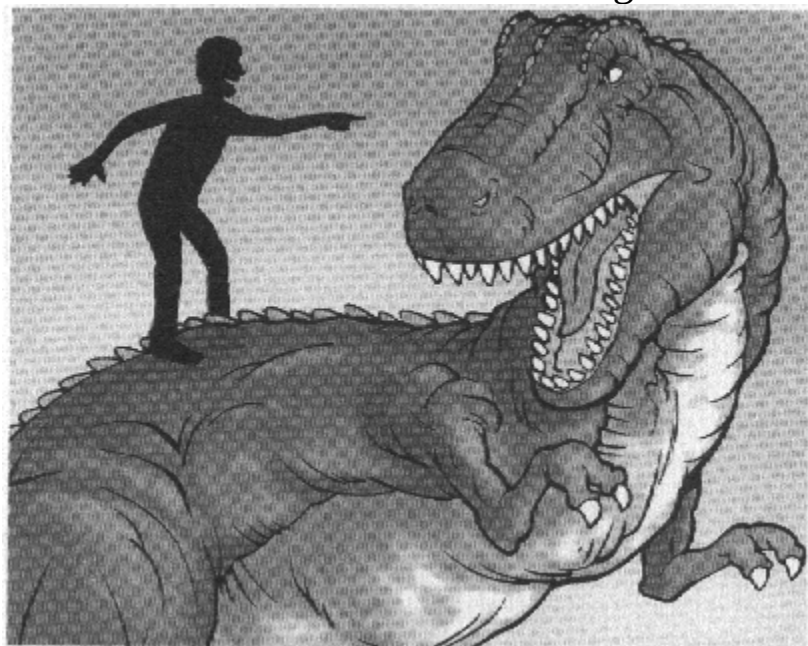
en dood) zoals God in Genesis 1: 31 verklaard dat alle creatie goed was aan het eind van dag zes: “En god zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.”

Er waren enkele meer recente vondsten van een *T.rex* in Texas en waarschijnlijk in Mongolië maar al deze vondsten waren grote volwassenen. De ontdekking van een jonge *T.rex* kan opgemaakt worden uit de woorden van de beroemde paleontoloog John Horner, “Maar niemand vond ooit meer dan één redelijk complete *T.rex* tegelijkertijd. Niemand heeft ooit een skelet gevonden van een jonge *T.rex*, of een definitieve *T.rex* voetafdruk, *T.rex* nest, of *T.rex* eieren. En we mogen blij zijn met de 11 *T.rexen* die we hebben.” (Horner & Lessem. 1993, p. 17)

Zie Appendix B voor referenties die verwijzen naar de bronnen van deze informatie.

WIE ONTDEKTE DINOSAURIËRS?

Seculiere boeken zullen u vertellen dat de eerste ontdekking van wat later dinosauriërs genoemd werden in 1677 was toen Dr. Robert Plot beenderen vond die zo groot waren dat men dacht dat ze toebehoorden aan een reuzen olifant reuzen mens.²⁵ In 1763 gebruikte Brooks de

naam *Scrotum humanum* als onderschrift van de tekening van het bot dat Plot had gevonden.²⁶

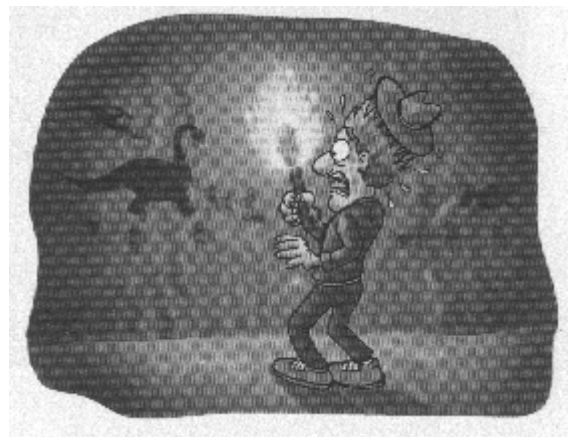
In 1822 ging Mary Anne Mantell een eindje wandelen langs een plattelandsweg in Sussex. Volgens de overdracht vond ze een steen die glinsterde in het zonlicht en nam het mee naar huis om het aan haar fossiel-verzamelaar te laten zien. Dr. Mantell merkte op dat de steen tandafdrukken bevatte die leken op die van moderne reptielen, maar veel groter waren. Hij stelde dat het toebehoorde aan een uitgestorven reusachtige plant-etende reptiel met tanden als een leguaan. In 1825 noemde hij de toebehoorder van de tand *Iguanodon* (Leguanen tand).²⁷ Het was Dr. Mantell die begon met het populair maken van de leeftijd van reptielen.²⁸

Vanuit een Bijbels perspectief, echter, zijn bovenstaande ontdekkingen eigenlijk *herontdekkingen* van dinosauriërs! De eerste keer dat dinosauriërs “ontdekt” werden was toen Adam de soorten landdieren zag die God had geschapen op dag zes van de schepping – omdat dinosauriërs landdieren waren, moet dag zes inclusief de schepping van dinosauriërs zijn (Genesis 1: 24-25).

DINOSAURIËRS MET MENSEN?

Evolutionisten zijn er erg stellig in dat dinosauriërs nooit naast de mensen leefden – deze schepsels stierven waarschijnlijk miljoenen jaren voordat de mens evolueerde uit!²⁹ Maar, in feite is er heel veel historisch bewijs dat dinosauriërs *wel* naast de mensen leefden. Dit zal later tot in detail besproken worden.

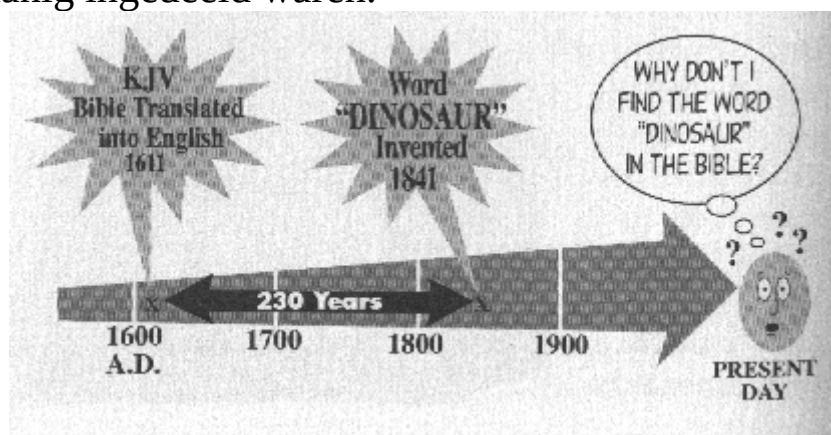
Omdat de Bijbel leert dat de dieren die we nu kennen als dinosauriërs gemaakt werden op dezelfde dag als de eerste twee mensen (Genesis 1: 24-31), kunnen Christenen stellig claimen dat dinosauriërs wel naast mensen leefden! Dit kan verklaard worden op basis van de autoriteit van het Woord van God. Dit is Bijbels denken!

WAAR KOMT HET WOORD 'DINOSAURIËR' VANDAAN?

De Statenvertaling werd het eerst vertaald in 1637. Sommige mensen denken dat omdat het woord “dinosauriër” niet in deze of andere vertalingen voorkomt, dat de Bijbel niet spreekt over dinosauriërs.

Echter, het woord “dinosauriër” deed pas zijn intrede in 1841!³⁰ Sir Richard Owen, een beroemde anatoom, en eerste hoofdonderzoeker van het British Museum³¹ stelde het woord op 38 jarige leeftijd samen uit twee Griekse woorden, *deinos* en *sauros*, wat “verschrikkelijke hagedis” betekent.³² Na het bekijken van de botten van de *Iguanodon* en de *Megalosaurus*, realiseerde hij dat hij de resten van een unieke groep reptielen aan het bestuderen was die nog niet eerder zodanig ingedeeld waren.

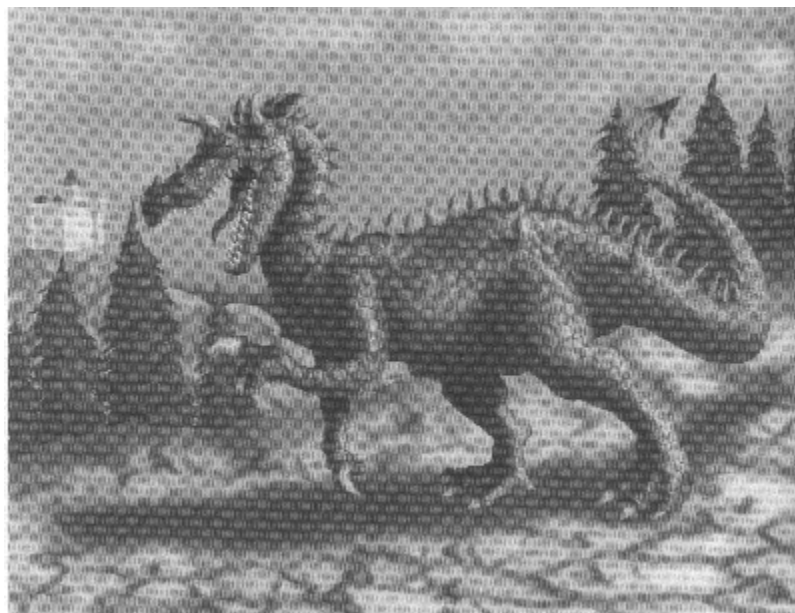
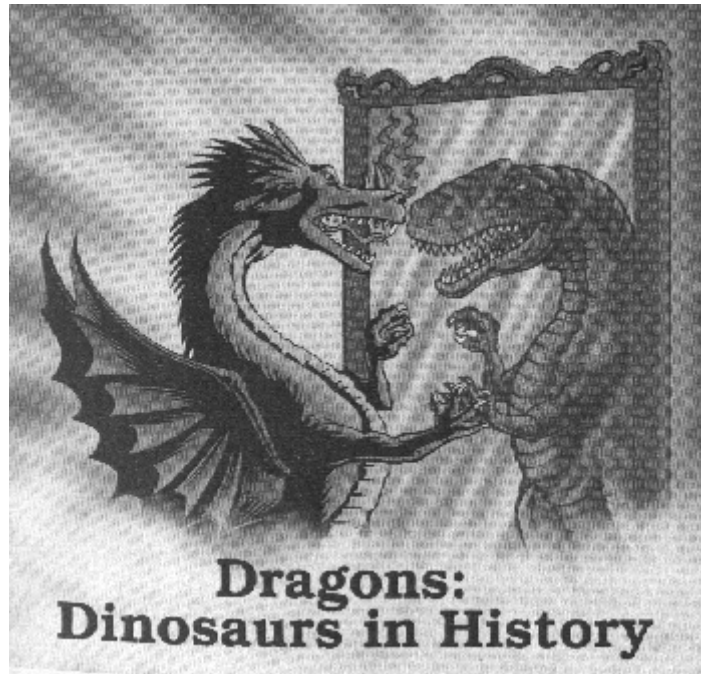
*Dus, kan iemand niet verwachten
het woord “dinosauriër” te vinden in de Bijbel!*

Maar het woord dinosauriër en zijn betekenis van “verschrikkelijke hagedis” heeft ertoe bijgedragen dat het idee dat alle dinosauriërs enorme woeste monsters waren populair werd! We zullen uitzoeken dat dit verre van waar is. Als Richard Owen kennis had gehad van de REST van de dinosauriërs, dan had hij waarschijnlijk het woord in de wereld gebracht!

IS ER EEN ANDER WOORD VOOR DINOSAURIËR?

We kennen allemaal het woord “draak”. Draken legendes zijn ontelbaar over de hele wereld. Legendes vertellen ons dat de Chinezen

draken fokten.³³ Velen van deze “draken” beschrijvingen passen bij dinosauriërs. Konden de verhalen over draken wellicht aanwijzingen zijn van ontmoetingen met wat wij nu dinosauriërs noemen?

Draak

De draak hier afgebeeld is eigenlijk gebaseerd op een dinosaurus genaamd Baryonyx Walkeri [bar-ee-ON-icks] wat “zwarte klauw” betekent. Klasse: reptilia; Infraklasse: Archosauromorpha; Superrang: Archosauria; Rang: Saurischia (hagedis-heup dinosaurus); Subrang:

Theropoda; Infrarang: Tetanurae of Coelurosauria (afhankelijk van betrekking); Superfamilie: Spinosauridae; Familie: Baryonychidae.

De Draak

Draken worden al lang verteld als louter legende. Eigenlijk waren dit echte schepsels die naast veel dieren leefde die we vandaag de dag zien en naast de mens. De Bijbel praat over draken zoals we lezen in Psalm 91: 13, “Op leeuw en adder zult gij treden, jonge leeuw en slang zult gij vertrappen.” (NBG vertaling) “Thou shalt tread upon the lion and adder: the young lion and the dragon shalt thou trample under feet.” (King James Bible)

Jesajah 43: 20 spreekt ook over draken als echte dieren, “Het gedierte des velds zal Mij eren, jakhalzen en struisen, want Ik geef water in de woestijn, rivieren in de wildernis om mijn uitverkoren volk te drenken.” (NBG vertaling) “The beast of the field shall honor me, the dragons and the owls: because I give waters in the wilderness, [and] rivers in the desert, to give drink to my people, my chosen.” (King James Bible) In beide van deze Schriften is het gebruik van het woord “dragon” gekoppeld aan andere echte dieren op een manier die weergeeft dat de auteur wist van het bestaan van deze dieren.

Baryonyx was tot 10 meter lang, 3 tot 4 meter in hoogte, en woog 1800 kg. Er is wat onduidelijkheid over of de *Baryonyx* op twee of vier poten liep.

De *Baryonyx* werd herontdekt in 1983 door een amateur fossielen jager met de naam William Walker die op fossielen jaagde in een klei put in Sussex, Engeland. Hij vond een grote kromme klauw van 30 cm, vandaar de naam *Baryonyx*, “zware klauw.” In 1986 identificeerde paleontologen A.J. Charig en A.C. Milner van het Natural History Museum in Londen de vondst als behorende aan een waarschijnlijk onbekend soort dinosauriër en dus gaven ze het de naam *Baryonyx walkeri*; Grieks βαρυ, ”zwaar”, ”sterk”; ονυχ, ”klauw”; en *walkeri* ter ere van zijn vinder William Walker. De aankondiging werd gedaan in een artikel in *Nature* en werd

beschouwd door sommigen als een van de meest belangrijke Europese dinosaurussen ontdekkingen van de 20^e eeuw.

Na de ontdekking van de klauw spendeerde een team paleontologen van het National History Museum in Londen drie weken met het opgraven van de omgeving. Sommige botten die ze vonden lagen los in de klei; het overgrote deel van het skelet werd gevonden in harde rotsen van ijzerhoudend slibsteen. Voordat de botten verwijderd werden, werd het gehele gebied, inclusief elk bot en rotssteen zorgvuldig in kaart gebracht. Toen werden de botten en rotsstenen zorgvuldig ingewikkeld en meegenomen naar het museum de wetenschappers een luchtdrukkanon, krachtige beitels en diamantzagen gebruikt werden om het overmatige steen te verwijderen. Toen de botten bloot kwamen te liggen, werden ze bedekt met hars om ze beschermen tegen beschadiging. De laatste lagen van het gesteente werden toen verwijderd door de wetenschappers door te werken onder een stereo-scopische microscoop.

Voordat het skelet in elkaar werd gezet, begonnen de wetenschappers modellen te maken van de ontbrekende stukken en maakten afgietsels van de botten die zij hadden. De modellen werden uit zachte was of model-klei gemaakt. De afgietsels werden gemaakt door eerst een mal te maken van het bot met behulp van siliconen rubber. Toen werd een beenkleurige soort hars en fiberglas gebruikt om exacte replica's te maken van de originele botten. Deze replica's worden veel gebruikt om de botten te bestuderen in plaats van de originelen omdat deze breekbaar zijn en makkelijk beschadigen.

Het *Baryonyx* skelet was slechts 60 procent compleet, dus toen ze het skelet samenstelden, moesten ze 40 procent gefabriceerde stukken gebruiken. Doordat de klauw niet gevonden werd aan het skelet zelf, was het onzeker of het aan de voor- of achterpoten zat. Aangenomen wordt dat het op zijn voorpoten liep, omdat het onhandig voor de dinosaurussen om te draaien op zijn achterpoten alleen; ook zijn de voorpoten ongewoonlijk dik en sterk gebouwd en konden makkelijk zo'n klauw dragen.

Een ander uniek aspect van de *Baryonyx* is zijn schedel. De schedel is lang en smal en de kaak heeft een s-vormige vorm die doet denken aan de hedendaagse krokodil. Het had een groot aantal van smalle puntige tanden (32 tanden per kaak waarvan slechts 16 grotere tanden in de bovenkaak), twee keer zoveel als andere dinosauriërs die verondersteld werden vleeseters te zijn. Ook had de schedel een oppervlakkige nasale kam op de bovenkant.

Met zijn ongebruikelijke kaak en met een nek die niet flexibel was zoals de meeste andere, en een grote klauw, lijkt de *Baryonyx* een soort mysterie voor wetenschappers. De moderne theorie is dat de *Baryonyx* een vis eter was (zoals waarschijnlijk aangeduid wordt door het grote aantal smalle puntige tanden) en dat het zijn grote klauw gebruikte om vissen uit het water te slaan, net als een grizzly beer. Dit idee werd onderbouwt toen fossiele resten en tanden van een vis, *Lepidotes*, gevonden werden in het gedeelte waar de maag zou hebben gezeten (natuurlijk was het pre-Val dieet van de *Baryonyx* vegetarisch, zoals gesteld in Genesis 1: 30).

De *Baryonyx* is op te zien in het National History Museum in Londen. Als u ooit de kans krijgt dit schitterende exemplaar te bekijken, bedenk dan dat u wellicht kijkt naar één van de draken uit de Engelse historie en legende (bijv. Sir George de Draken Vechter) of één van de draken waarover in de Bijbel gesproken wordt. Iemand kan makkelijk begrijpen hoe mensen het voorkomen van een dinosaurius zoals de *Baryonyx* door de jaren heen kan verfraaien, door kleurrijke versieringen etc. toe te voegen met als resultaat de bekende draken plaatjes en beeldjes die we vandaag de dag kennen.

Zie Appendix B voor referenties die verwijzen naar de bronnen van deze informatie.

In een glazen kast in het British Museum in Londen ligt een van de oudste boeken uit de Briste geschiedenis – *The AngloSaxon Chronicles*. Dit boek is een verslag over

mensen die ervaringen hadden in ontmoetingen met draken, en vele beschrijvingen passen geheel in de bekende dinosauriërs.³⁴ Eigenlijk is het embleem in de vlag van Wales een draak.

In de film *The Great Dinosaur Mystery*³⁵ wordt een aantal draken legendes uitvoerig verteld:

Een Sumeriaans verhaal dateerd uit 3000 v. Chr. en vertelt het verhaal over een held genaamd Gilgamesh die, toen hij in een afgelegen bos cederhout ging sprokkelen, een ontmoeting had met een grote nukkige draak die hij doodde en zijn kop afhakte als trofee.

China is altijd bekend geweest om haar draken verhalen, en draken zijn altijd afgebeeld op Chinees aardewerk, borduurwerken en snijwerken.

Engeland heeft zijn verhaal van St. George, die een draak doodde die in een kooi leefde.

Er is een verhaal van een tiende-eeuwse Ier die schreef over een ontmoeting die hij had met wat lijkt een *Stegosaurus*.

In de jaren van 1500 was er een Europees wetenschappelijk boek, *Historia Animalium*, die een aantal dieren beschreef wat voor ons dinosauriërs zijn als nog steeds levend. Een bekende bioloog uit die tijd, Ulysses Aldrovandus, schreef over een gebeurtenis tussen een boer genaamd Baptista en een draak waarvan de omschrijving past in die van de dinosaur *Tanystropheus*. De gebeurtenis nam plaats op 13 Mei, 1572, vlakbij Bologna in Italië, en de boer doodde de draak.

Zie Appendix A aan het einde van dit boek voor bronverwijzingen gebruikt voor deze informatie.

Het is hoogst interessant op te merken dat het woord “draak” (dragon; in het Hebreeuws *tannim*) minstens 21 keer in het Oude Testament voorkomt.³⁶ Vervangt men “draak” met “dinosaur” dan past het prima in de Bijbelse tekst.³⁷

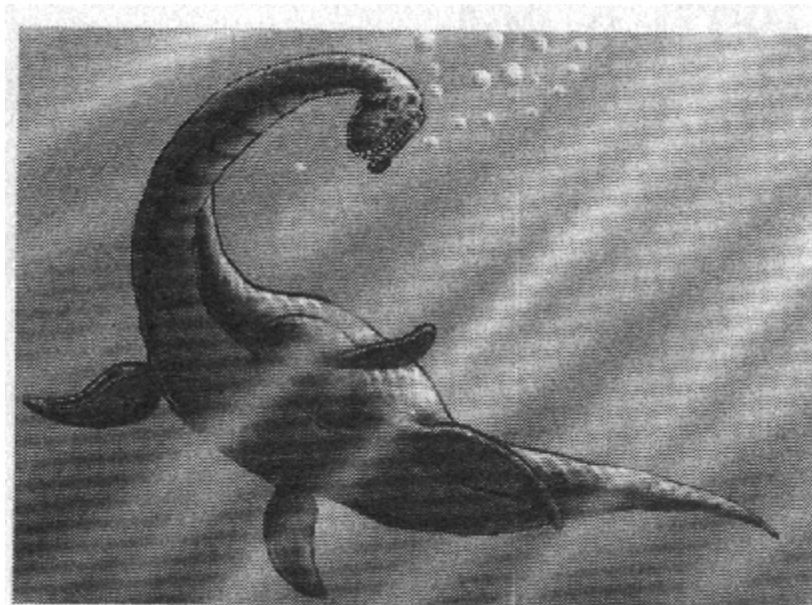
Er zijn passages in de Bijbel over draken die op het land leefde:

...de draken der woestijn

(Maleachi 1: 3 Statenvertaling)

...zij scheppen den wind gelijk de draken;
(Jeremia 14: 6 Statenvertaling)

Bijbelse creationisten geloven dat dit referenties zijn naar wat wij vandaag de dag dinosauriërs noemen. Er zijn in de Bijbel ook passages over draken die leefden in de zee.

Plesiosaurus

De plesiosaurus hier afgebeeld is een langnek variant genaamd Cryptoclidus [krip-toh-KLID-us], wat “verborgen-gesloten tand” betekent. Klasse: Reptilia; Subklasse: onbekend; Rang: Plesiosauria; Superfamilie: Plesiosauridea; Familie: Cryptocleididae.

Plesiosaurus

Plesiosauriërs [plee-zie-OH-sauriërs] werden gemaakt op dag vijf samen met de rest van de zeedieren zoals we in Genesis 1: 20-23 lezen, “En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het uitspansel des hemels. Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en

vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op aarde. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.”

Plesiosauriërs waren een groep zee bewonende reptielen (het waren geen echte dinosauriërs), die varieerden in grootte van de 2,15 meter lange *Plesiosaurus* tot de 14 meter lange *Elasmosaurus*.

Plesiosauriërs hadden diepe lichamen, korte staarten en meer dan de gewoonlijke vijf botten in elke vinger in hun vinnen (vaak hadden ze tien botten in elke vinger). De *plesiosauriërs* hadden ook een unieke structuur in hun vinnen die geen enkele andere groep zeereptielen had. De sleutelbeenderen en twee van de drie heupbeenderen waren zeer groot en vormden brede pantsers aan de onderzijde van het lichaam. Deze werden gebruikt voor de aanhechtingen van de krachtige spieren en voor het zwemmen. Deze beender pantsers waren verbonden door een dichte serie van buikribben, om het lichaam meer onbuigzaam te maken om te zorgen voor sterke ondersteuningsstructuur waartegen de grote vinnen konden werken. Gezien het feit dat de meeste paleontologen geloven dat *plesiosauriërs* op het strand kropen om eieren te leggen (op de wijze zoals zee schildpadden dat doen) zorgden de bot-pantsers en rib structuren ook voor de nodige ondersteuning en bescherming hierbij.

Plesiosauriërs zijn verdeeld in twee groepen of superfamilies: die met korte nekken en grote hoofden, zoals de *Kronosaurus* (in dit boek behandeld als de *Leviathan*) welke behoren in de superfamilie *Pliosauroidae*; en die met lange nekken en kleine hoofden, zoals de *Cryptoclidus* die hier afgebeeld is, welke behoren in de superfamilie *Plesiosauroidae*.

De *Cryptoclidus* werd herontdekt in Peterborough, Engeland en benoemd door H.G. Seeley in 1892. Hij was zo'n 4 meter lang met 35 nekwervels, wat het vermoeden van grote beweeglijkheid geeft voor het grijpen van kleine vissen en andere ongewervelden voor zijn post-Val dieet. *Cryptoclidus* had een groot aantal kleine, puntige tanden die naar achter stonden en niet te zien waren als de bek gesloten was. Evolutionistische wetenschappers denken dat deze tanden goed werkten voor het grijpen van een mondvol vis, garnalen, en het water

eruit lieten lopen door het net van tanden. Maar we weten dat voor de Val, schepsels plantaardig aten; daarom waren deze tanden heel effectief voor het eten van verschillende vormen van zeewier en algen en konden gediend hebben als hark als hulp in het oogsten van deze planten. De schedel en onderkaak suggereren dat de *Cryptoclidus* sterke kaakspieren had.

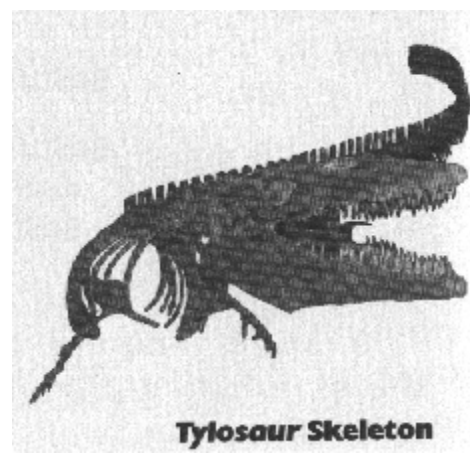
Eerst dachten wetenschappers dat de *plesiosauriërs* zwommen door henzelf door het water te roeien met een voor naar achter beweging van hun vinnen. Na meer studie van de skeletten, wordt nu gedacht dat ze door het water “vlogen” waarbij ze hun voor-vinnen in een vliegende beweging gebruikten zoals pinguïns en zee schildpadden, waarbij ze hun achter vinnen gebruikten voor sturen en evenwicht.

Gezien het feit dat geen van de zee schepsels mee gingen op de ark van Noach, is er een grote mogelijkheid dat enkele *plesiosauriërs* en misschien enkele *ichthyosauriërs* de zondvloed overleefden. De gewelddadige en onstuimige wateren van de vloed hebben zeker de meeste zeedieren gedood en begraven (meer dan 90 procent van de gevonden fossielen waren van zee dieren). Echter, als enkelen de zondvloed overleefden en tot jaren erna leefden in de zeeën, ondersteunen zij de vele legendes van zee monsters die over de hele wereld bestaan. Wat een ‘ver van je bed show’ als het mag lijken, is het zelfs mogelijk dat enkelen overleefden tot moderne tijden. Het is tenslotte makkelijker te geloven dat ze enkele duizenden jaren overleefden dan bijna honderd miljoen jaren.

Zie Appendix B voor bronverwijzingen die gebruikt zijn voor deze informatie.

...de koppen der draken in het water verbrijzeld (Psalm 74:13)
...En Hij zal het monster in de zee doden (Jesaja 27: 1)

Ondanks dat het woord “dinosaur” verwijst, technisch gesproken, naar dieren die op het land leefden, rekenen vele mensen de zee

reptielen en vliegende reptielen ook tot dinosauriërs. We kunnen kunnen erover debatteren dat de draken die in de zee leefden waarschijnlijk dinosaurus-achtige dieren waren als de *Plesiosaurus*. Job 41 geeft een beschrijving van een groot dier die in de zee leefde, de *Leviathan*, die zelfs vuur ademde. Deze ‘draak’ kan iets geweest zijn als de machtige *Kronosaurus*.³⁸

Leviathan De Leviathan hier afgebeeld is een bewerking van de grote zee reptiel bekend onder de naam *kronosaurus queenslandicus*, wat “Tijd Reptiel” betekent. Klasse: Reptilia; Subklasse: onbekend; Rang: Plesiosauria; Superfamilie: Pliosauroidae; Familie: Dolichorhynchopidae of Pliosauridae (afhankelijk van verwijzing).

Leviathan

De *Leviathan* [leh-VI-a-than] wordt beschreven in Job 40: 20-41: 25 (Statenvertaling),

“Zult gij den Leviathan met den angel trekken, of zijn tong met een koord, [dat] gij laat nederzinken? Zult gij hem een bieze in den neus leggen, of met een doorn zijn kaak doorboren?”

Zal hij aan u veel smekingen maken? Zal hij zachtjes tot u spreken? Zal hij een verbond met u maken? Zult gij hem aannemen tot een eeuwigen slaaf? Zult gij met hem spelen gelijk [met] een vogeltje, of zult gij hem binden voor uw jonge dochters?

Zullen de metgezellen over hem een maaltijd bereiden? Zullen zij hem delen onder de kooplieden? Zult gij zijn huid met haken vullen, of met een visserskrauwel zijn hoofd? Leg uw hand op hem, gedenk des strijds, doe het niet meer.

Zie, zijn hoop zal feilen; zal hij ook voor zijn gezicht nedergeslagen worden? Niemand is [zo] koen, dat hij hem opwekken zou; wie is dan hij, die zich voor Mijn aangezicht stellen zou? Wie heeft Mij voorgekomen, dat Ik [hem] zou vergelden? Wat onder den gansen hemel is, is het Mijne.

Ik zal zijn leden niet verzwijgen, noch het verhaal [zijner] sterkte, noch de bevalligheid zijner gestaltenis.

Wie zou het opperste zijns kleeds ontdekken? Wie zou met zijn dubbelen breidel [hem] aankomen? Wie zou de deuren zijns aangezichts opendoen? Rondom zijn tanden is verschrikking.

Zeer uitnemend zijn zijn sterke schilden, elkeen gesloten [als] met een nauwdrukkend zegel. Het een is [zo] na aan het andere, dat de wind daar niet kan tussen komen. Zij kleven aan elkander, zij vatten zich samen, dat zij zich niet scheiden.

Elk een zijner niezingen doet een licht schijnen; en zijn ogen zijn als de oogleden des dageraads. Uit zijn mond gaan fakkelen, vurige vonken raken er uit. Uit zijn neusgaten komt rook voort, als [uit] een ziedende pot en ruimen ketel. Zijn adem zou kolen doen vlammen, en een vlam komt uit zijn mond voort. In zijn hals herbergt de sterkte; voor hem springt zelfs de droefheid van vreugde op. De stukken van zijn vlees kleven samen; elkeen is vast in hem, het wordt niet bewogen. Zijn hart is vast gelijk een steen; ja, vast gelijk een deel van den ondersten [molensteen].

Van zijn verheffen schromen de sterken; om [zijner] doorbrekingen wille ontzondigen zij zich. Raakt hem iemand met het zwaard, dat zal niet bestaan, spies, schicht noch pantsier. Hij acht het ijzer voor stro, en het staal voor verrot hout.

De pijl zal hem niet doen vlieden, de slingerstenen worden hem in stoppelen veranderd. De werpstenen worden [van] [hem] geacht als stoppelen, en hij belacht de drilling der lans. Onder hem zijn scherpe scherven; hij spreidt zich op het puntachtige, [als] op slijk.

Hij doet de diepte zieden gelijk een pot; hij stelt de zee als een apothekerskokerij. Achter zich verlicht hij het pad; men zou den afgrond voor grijzigheid houden. Op de aarde is niets met hem te vergelijken, die gemaakt is om zonder schrik te wezen.

Hij aanziet alles, wat hoog is, hij is een koning over alle jonge hoogmoedige dieren.”

De *Kronosaurus* was meer dan 12 meter lang en volgens een schrijver “Zijn schedel was van boven plat en massief 2,7 meter lang – bijna een kwart van zijn totale lichaamslengte en daarom groter en krachtiger dan de grootste vleesetende dinosaurus, *Tyrannosaurus*.” (Dixon, p. 77)

De *kronosaurus* werd herontdekt in 1899 door A. Crombie, vlakbij Hughenden, Queensland, Australië. Crombie vond een deel van een kaak met zes tanden. Dr. Longman, toenmalig directuer van het Australian Museum, beschreef het dier als een *ichthyosaurus* en noemde het *kronosaurus queenslandicus*. Het was niet eerder dan toen er meer delen gevonden en onderzocht werden toen Dr. Longman zijn klassificatie veranderde in de kort nekkige *plesiosaurus* groep bekend als *pliosauriërs*.

Het beste exemplaar werd in 1931 gevonden, in het noorden van Richmond, Australië, in een gebied dat voornamelijk bestaat uit kalksteen. Een groep van de Harvard University's Museum of Comparative Zoology werkten aan het opgraven van het fossiel van 1931 tot en met 1932 en werd toen naar het museum in de V.S.

vervoerd en bleef daar drie jaar voor studie. Deze *kronosaurus* is 12,8 meter lang met een 2,7 meter lange schedel en is vrijwel compleet met uitzondering van missende onderdelen van de voor-vinnen en het einde van de staart. Het is nog steeds op display in het Museum of Comparative Zoology van de Harvard University.

Interessant is dat het exemplaar naar het Harvard Museum (V.S.) vervoerd is zonder vergunning van de Australische overheid en zonder enige betrokkenheid van Australische wetenschappers of instituten. Hier is wetenschappelijke maatschap van Australië niet blij mee en als er meerdere exemplaren van de *kronosaurus* gevonden worden, zullen deze hoogstwaarschijnlijk in Australië blijven.

De *kronosaurus* werd beschouwd als een krachtige zwemmer en zeer beweeglijk, beweerd wordt dat het zich voedde met vis, andere zee reptielen, en de overvloed van ongewervelden. De voortanden van de *kronosaurus* waren zeer scherp en puntig, maar de achterste tanden waren meer rond, om het makkelijker te maken om schelpen van de ongewervelden te kraken. Deze tanden konden ook zeer goed ontworpen zijn om te voeden met een variëteit van zeewier en zeewieren voor de Val.

Lang gedacht werd dat de grootste zee reptielen de *kronosaurus* en een *ichthyosaurus* genaamd *Shonixaurus* waren, waarvan beiden de langsten evenlang waren als de grootste walvis met tanden, de potvis. Er zijn echter historische documenten van Oxford Clay die aan hebben gewezen dat een nog grotere *pliosaurus* heeft bestaan. Vergelijkingen tussen de nekwervels en de *kronosaurus* duiden aan dat het waarschijnlijk tot 40 procent groter kon zijn dan de *kronosaurus*, met de totale lengte van 17 tot 20 meter en een gewicht van 50 ton.

Zie Appendix B voor bronverwijzingen die gebruikt zijn voor deze informatie.

Genesis 1: 21 verklaart: “Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen.” Het Hebreeuwse woord voor “zeedieren” is eigenlijk het woord voor “draak.” In het eerste hoofdstuk van het eerste boek van de Bijbel,

beschrijft God Zijn schepping van de grote draken (zee-wonende dinosaurus-achtige dieren).

Er wordt in het Schrift een melding gemaakt van een vliegend serpent:

...en vliegende draak (Jesaja 30: 6)

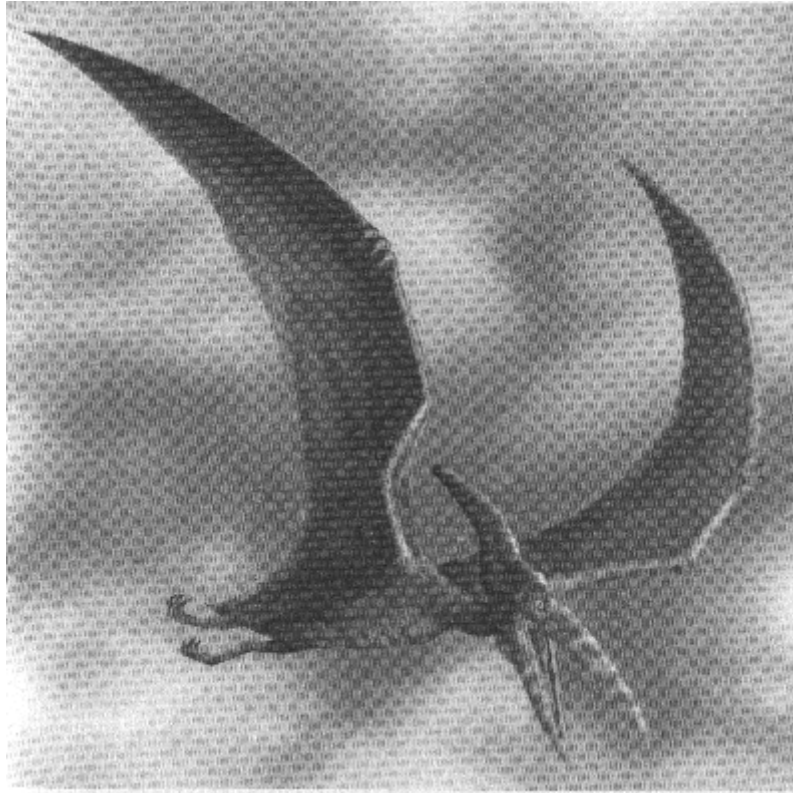
Dit kan een verwijzing zijn naar één van de dinosaurus soorten die vloog, zoals de *Pteranodon* of *Rhamphorhynchus*.³⁹

Pteranodon

Pteranodon

De Pteranodon hier afgebeeld is een vliegend reptiel, geen dinosaurus, en is geklassificeerd als behorende tot de Klasse: Reptilia; Infraklasse: Archosauromorpha; Superrang: Archosauria; Rang: Pterosauria; Subrang: Pterodactylidea; Familie: Ornithocheiridae of Pteranodontidae (afhankelijk van verwijzing); Soort: Pteranodon.

Pteranodons [te-RAN-oh-don] en alle andere vliegende reptielen die we vinden in het fossielen bestand werden gemaakt op dag vijf van de schepping zoals we lezen in Genesis 1: 20-23: “En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het uitspansel des hemels. Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op aarde. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.”

Pteranodon betekent “gevleugeld en tandloos” of “tandloze vlieger” en was één van de grootste vliegende reptielen, met meer dan 9 meter spanwijdte van de vleugels gemeten in een aantal exemplaren en een geschat gewicht van 180 kilogram. Het werd makkelijk herkend aan de grote botrijke kam aan de achterkant van de schedel. Één exemplaar had een schedel en kam die 1,75 meter lang was.

De *Pteranodon* werd herontdekt in 1870 toen O.C. Marsh en Kolonel William F. Cody (“Buffalo Bill”) reisden van Yale College (zoals het

toen bekend stond) naar de krijt-lagen van west Kansas. Marsh vond de fossiele resten van grote zee reptielen (*plesiosauriërs* en *mosasauriërs*) en de gebroken vinger botjes van een *pterosaurus*. Hij herkende de vinger botjes omdat ze overeenkwamen met die die gevonden waren in Europa, maar hij was van de kaart gebracht door het feit dat ze duiden op een veel grotere *pterosaurus* (een spanwijdte van 7 meter) dan die gevonden waren in Europa. Binnen twee jaar hadden zowel Marsh en Cope (Marsh's rivaal) genoeg *pterosaurus* resten gevonden dat zij het exemplaar een naam konden geven. Doordat deze beide beroemde paleontologen al enkele jaren vijandelijk tegenover elkaar stonden, kozen ze allebei een andere naam. In 1872, noemde Marsh zijn exemplaar *Pterodactylus* als verwijzing naar het Europese type en Cope noemde zijn exemplaar *Ornithochirus* wat "vogel arm" betekent. Nadat er meer materiaal was verzameld door S.W. Williston voor Marsh, en het bestudeerde, besloot hij zijn exemplaar te hernoemen als *Pteranodon*, wat "gevelegeld en tandloos" betekent, vanwege de grote spanwijdte en de lange, puntige tandloze bek (de meeste *pterosauriërs* hebben tanden).

In eerste instantie dachten wetenschappers dat de grote kam van de *Pteranodon* op de één of andere manier gebruikt werd in de snelheid van het vliegen. Meer recent echter is de gedeelde mening dat het diende als een tegengestelde balans voor de lange bek. Evolutionisten theoriseren dat de *Pteranodon* gedragen werd door de windstroom over open water gezien dat alle resten gevonden werden in lagen van neerslag (evolutionisten geloven dat deze zogenoemde bewijzen duiden op de oudheid van oceanen en zeeën). Natuurlijk geloven creationisten dat deze lagen van neerslag de gevolgen zijn van de zondvloed uit Noach's tijd. Evolutionisten theoriseren ook dat dit schepsel zijn lange bek gebruikte om vis uit het water te plukken. Zonder de kam als tegengestelde balans voor het hoofd en de bek, wordt er gedacht dat het hoofd eraf gerukt zou worden als de bek in het water gedipt werd. Aten deze schepsels vis voor de Val? Niet als vissen beschouwd worden als schepsels met een ziel o.i.d. en dus leefden in de Bijbelse zin.

Er waren veel verschillende types en groottes van vliegende reptielen die gevonden werden in het fossielen bestand. Sommige van deze

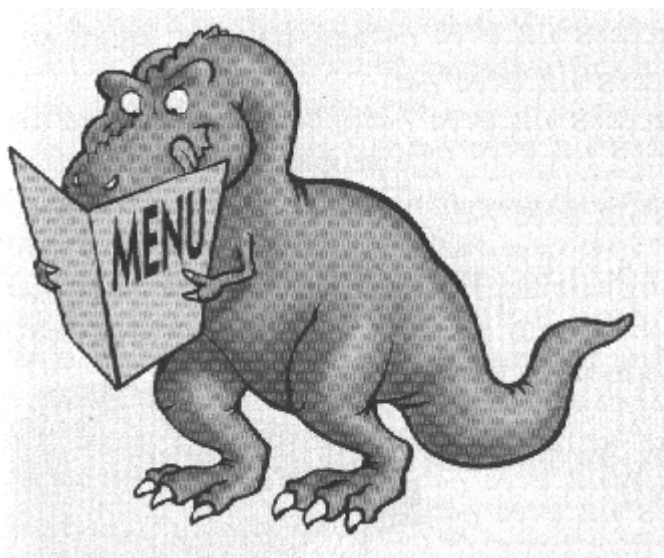
passen in beschrijvingen van ooggetuigen zoals de Griekse historicus Herodotus en de profeet Jesaja. In Jesaja 30: 6 lezen we “De Godsspraak over de dieren van het Zuiderland. Door een land van benauwdheid en angst, waar leeuwin en leeuw, adder en vliegende draak wonen, vervoeren zij op de ruggen van ezels hun vermogen en op de bulten van kamelen hun schatten naar een volk dat geen voordeel brengt.”

Ondanks dat Jesaja figuurlijk sprak, gebruikte hij wel echte dieren als zijn symbolen die bekend waren bij de mensen.

Zie Appendix B voor bronverwijzingen die gebruikt zijn voor deze informatie.

Samenvatting:

Mensen uit de oudheid waren bekend met draken. De beschrijvingen van deze dieren sluiten aan bij wat wij als dinosauriërs kennen. De Bijbel beschrijft zulke schepsels zelfs (zelfs een die in de zee leefde en in de lucht vloog) meer dan vele andere dieren. Dit is enorm belangrijk historisch bewijs dat zulke schepsels leefden naast mensen.

**WAT ATEN DINOSAURIËRS
EN HOE GEDROEGEN ZE
ZICH?**

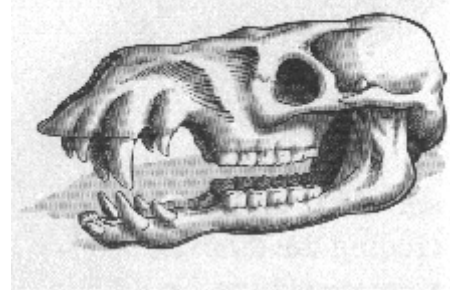
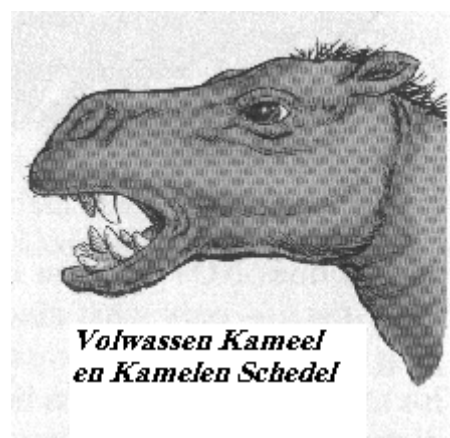
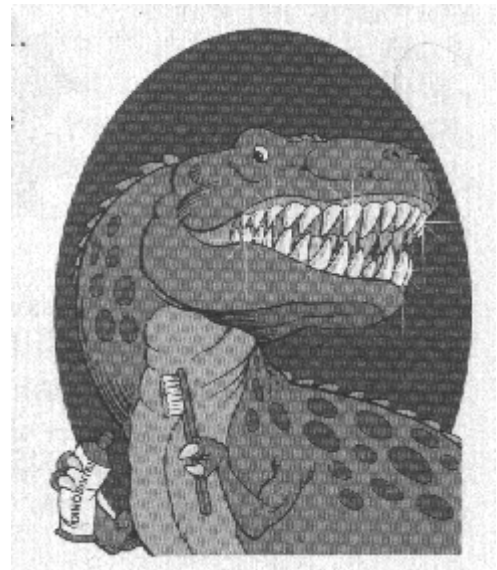
films als *Jurassic Park* en *The Lost World* presenteren de meeste dinosauriërs als agressieve vlees eters. Maar enkel de aanwezigheid van scherpe tanden bij een dier vertellen NIET hoe het zich gedroeg, of wat voor voedsel het at – alleen wat voor gebit het had (om eten te scheuren). Door het bestuderen van dinosauriër mest (ontlasting),⁴⁰ waren wetenschappers in de mogelijkheid om het dieet van sommige dinosauriërs te ondermijnen.

Bijbel studie:
Genesis 1: 29-31

Oorspronkelijk, voor de zonde, waren ALLE dieren inclusief de dinosauriërs vegetarisch. Genesis 1: 30 stelt: “Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, [geef] [Ik] al het groene kruid tot spijs; en het was alzo.”

Dit betekent dat zelfs de *T.rex* voordat de zonde de wereld in kwam, alleen planten at. Sommige mensen maken bezwaar tegen deze duidelijke, Bijbelse leer door te wijzen op de 15 cm lange tanden die een *T.rex* had, en te stellen dat deze gebruikt moeten zijn om dieren aan te vallen. Echter, het gegeven dat een dier lange, scherpe tanden heeft betekent niet dat het een vleeseter was (of is); het heeft gewoon lange, scherpe tanden.⁴¹

Er zijn vandaag de dag veel dieren met scherpe tanden maar vegetarisch zijn, waaronder de Chinese panda. Evolutionisten maken vaak de opmerking dat de panda als vleeseter evolueerde, en het zo aan zijn tanden kwam, maar wat het nu voor het eten van bamboe gebruikt.⁴² Aan de andere

kant, kunnen creationisten beargumenteren dat de tanden van de panda schitterend ontworpen zijn om op bamboe te kauwen.

Daarbij zijn mannetjes kamelen beschreven als zijnde bezitters van tanden die hen wilde vleeseters doen lijken, maar zij zijn strikt vegetarisch.⁴³

Beren hebben dezelfde soort gebitsstructuur als een grote kat (bijv. een leeuw), maar sommige beren zijn vegetarisch, en anderen zijn voornamelijk vegetarisch.⁴⁴

Zoals al eerder is besproken, waren er geen vleeseters voor de zonde. De dieren van de wereld (waaronder dinosauriërs) en de eerste twee mensen leefden in perfecte harmonie. In feite, de Bijbelse beschrijving van de wereld voor de zonde werd “zeer goed” genoemd (Genesis 1: 31).

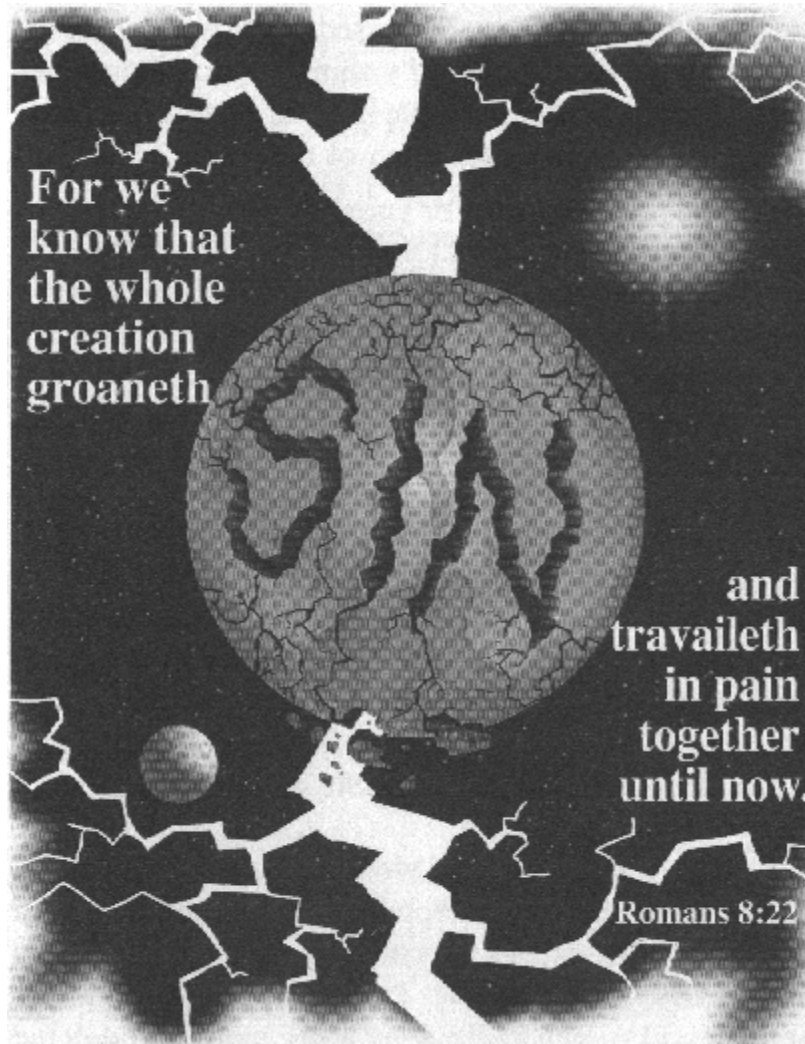
Sommige mensen kunnen deze perfecte, harmonieuze beschrijving van de wereld niet accepteren als gevolg van de voedselketen die zij vandaag de dag zien. Echter, iemand kan niet naar onze zonde-ervloekte wereld kijken, en de gegevens dood en strijd, en dit als tegenargument gebruiken voor een letterlijke lezing van Genesis. Het feit is dat alles is veranderd als gevolg van de zonde. In plaats daarvan moet men naar de wereld kijken door Bijbelse “ogen.” Bijvoorbeeld, Paulus beschrijft de huidige schepping als “in barensnood” is (Romeinen 8: 22).

De meeste mensen (waaronder de meeste Christenen) zijn geneigd de wereld te zien zoals het vandaag de dag is, met al zijn dood en lijden, en nemen die zienswijze mee NAAR de Bijbel toe en interpreteren het in dat licht. In werkelijkheid, zijn we zondige, feilbare mensen die een zonde-ervloekte wereld zien (Romeinen 8: 22), en dus naar de Bijbel kijken door wereldse “ogen”!

Een echte Christelijke wereld visie begint bij OPENBARING,⁴⁵ niet bij een menselijke mening! (Neem bijvoorbeeld een bril en beeld je in dat deze de Bijbel en zijn geschiedenis tijdslijn geeft. Zet de bril op en kijk naar de wereld – u kijkt naar een wereld door Bijbelse “ogen” – niet naar de wereld door wereldse “ogen”!)⁴⁶

**HOE ZIT HET MET KENMERKEN VAN HEDENDAAGSE DIEREN
DIE LIJKEN TE ZIJN GEBOUWD OM TE JAGEN EN TE DODEN?**

Zoals creationist Dr. Henry Morris stelt: “Of zulke structuren zoals slagtanda en klauwen nu deel uitmaakten van hun originele onderdelen of recessieve eigenschappen waren die dominant werden door selectie processen of slechts mutaties waren als gevolg van de Vloek, of wat het precies is, moet op zich laten wachten tot nader onderzoek.”⁴⁷

Nadat de zonde de wereld in kwam, veranderde alles. Misschien dat sommige schepsels begonnen met het eten van andere dieren op dit moment. In de tijd van Noach's dagen, beschreef God wat er was gebeurd als volgt: “En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven” (Genesis 6: 12).

Ook, in Genesis 9: 2 (na de zondvloed), veranderde God het gedrag van de dieren. We lezen, “En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al

wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven.”

WAAROM VINDEN WE DINOSAURUS FOSSIELEN?

Het ontstaan van het fossielen bestand is eigenlijk een catastrofale gebeurtenis. Als een dier sterft, ontbindt het normaal gesproken tot er niets meer van over is. Om een fossiel te vormen, echter, zijn unieke omstandigheden vereist om het dier te conserveren en het mineralen e.d. te vervangen.

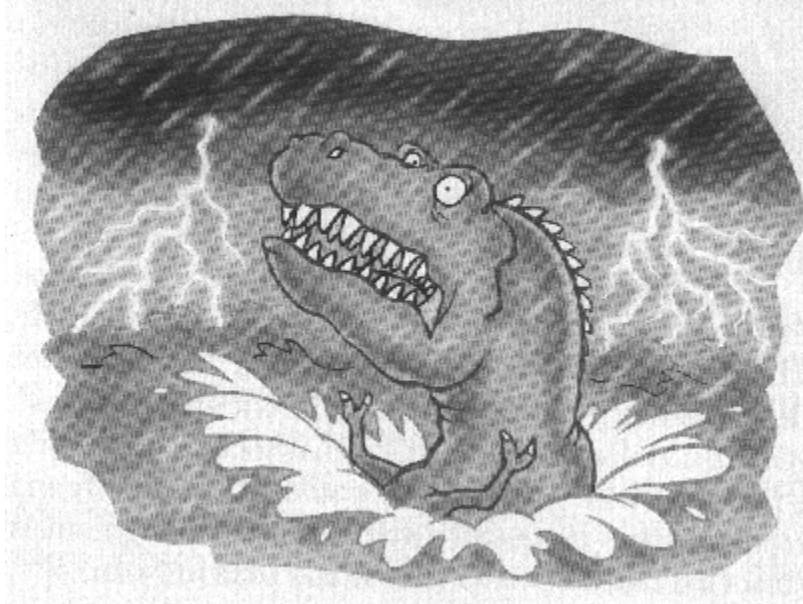
Evolutionisten beweerden altijd dat het fossielen bestand langzaam ontstond als dieren stierven en bedekt werden met neerslag. Maar meer recent hebben zij toegegeven dat het fossielen bestand catastrofale processen nodig had.⁴⁸ Om de biljoenen fossielen te vormen die we wereldwijd zien (in lagen van soms kilometers dik), moeten de wezens, groot en klein, heel snel begraven moeten zijn. Evolutionisten zeggen nu eigenlijk dat het fossielen bestand snel gevormd werd, maar wel in miljoenen jaren!

Volgens het Bijbelse verslag, werd de aarde na de Val slecht. God besloot dat Hij een wereldwijde (globale) vloed zou zenden “om al wat leeft, waarin een levensgeest is, van onder de hemel te verdelgen” (Genesis 6: 17). Hij beval een man genaamd Noach een grote boot te bouwen waarin hij zijn gezin kon meenemen en één paar van elke landbewonende, zuurstof ademende dieren (Die God zelf uit zou kiezen en naar Noach zou sturen).

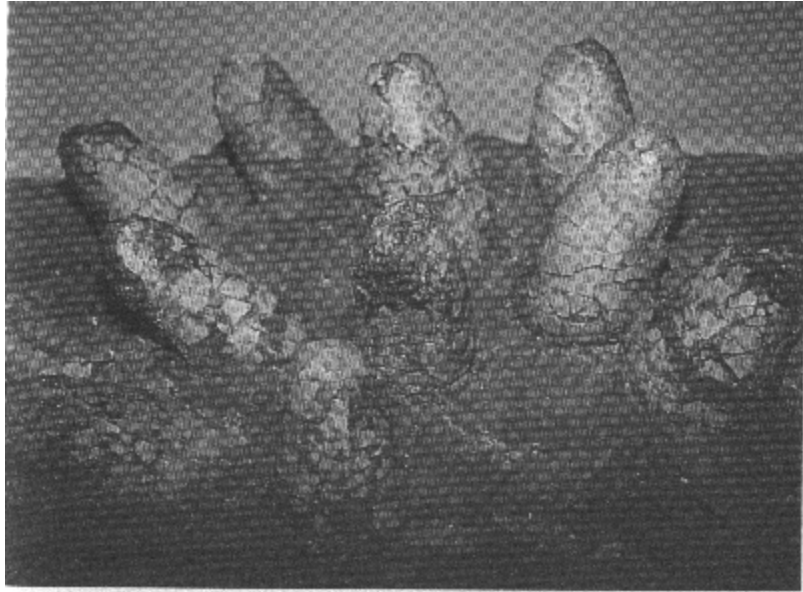
De Bijbel vertelt ons duidelijk dat toen het tijd was voor de zondvloed, God twee van elk dier (en van sommige zeven⁴⁹) naar Noach zou sturen om mee te gaan op de ark (Genesis 7: 2-3). Gezien dat de Bijbel er duidelijk in is dat er minstens twee van elk soort landdier waren, moet dit inhouden dat er twee van elke SOORT dinosaurius mee gingen.

Vele mensen denken dat de meeste dinosauriërs hele grote schepsels waren, en dus niet op de ark pasten. Maar de harde waarheid leert ons dat de gemiddelde grootte van een dinosaurius (gebaseerd op de skeletten uit heel de wereld) de grootte was van een schaap.⁵⁰ Veel dinosauriërs waren zeer klein. Bijvoorbeeld, de *Struthiomimus* was slechts zo groot als een struisvogel, en de *Compsognathus* was niet

groter dan een haan! Slechts enkele dinosauriërs groeiden uit tot extreem grote maten (zoals de *Brachiosaurus*, *Tyrannosaurus*, *Allosaurus*), maar zelfs zij waren niet zo groot als het grootste dier van vandaag de dag, de blauwe vinvis. (Sommige reptielen en sommige amfibieën blijven hun hele leven lang groeien; de grote dinosauriërs konden ook hele oude dinosauriërs zijn geweest.)

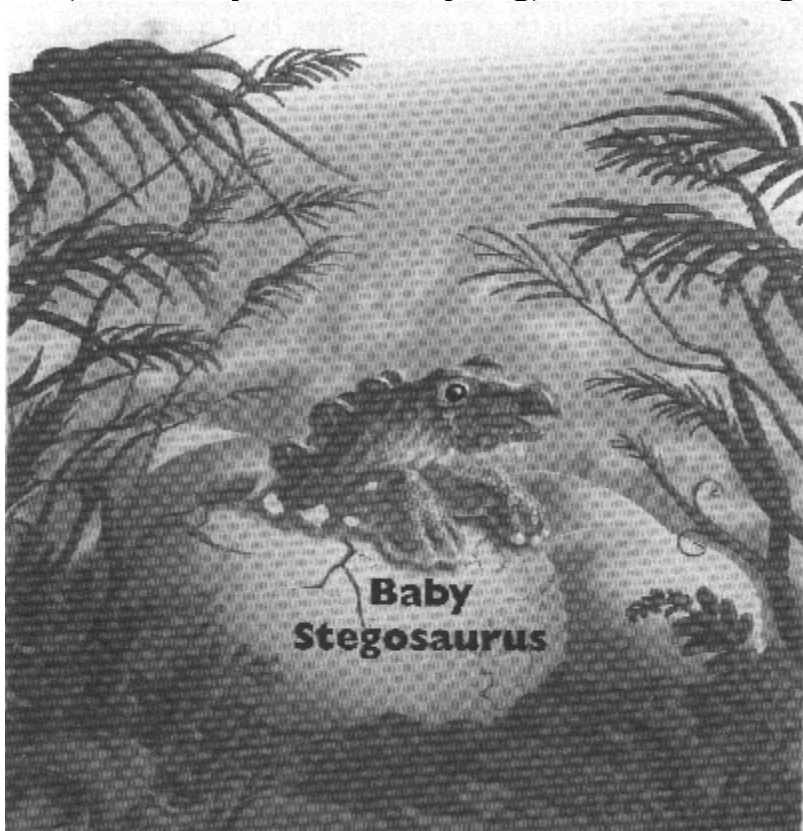

Dinosauriërs legden eieren, en het grootste fossiele dinosaurus ei ooit gevonden was zo groot als een rugby bal.⁵¹ Zelfs de grote dinosauriërs waren heel klein toen ze voor het eerst uitkwamen. Het is reëel om aan te nemen dat God jonge volwassenen naar de ark stuurde, geen volgroeide schepsels. Gezien dat de dieren die de boot af kwamen verantwoordelijk waren om de aarde te herbezetten, waren het waarschijnlijk jonge volwassenen die aan boord waren, in de bloei van hun reproductieve leven.

Protoceratops Andresni Eieren

Deze baby dinosaurus die uit het ei kruipt is een Stegosaurus, wat “dak hagedis” betekent. Hij behoort tot de Klasse: Reptilia; Infraklasse: Archosauromorpha; Superrang: Archosauria; Rang: Ornithischia (vogel-heupige dinosaurus); Subrang: Stegosauria of Thyrephora (afhankelijk van verwijzing); Familie: Stegosauridae

Stegosaurus

Stegosaurus [Steg-oh-SOUR-us] werd gemaakt op dag zes van de scheppings week, meer dan 6.000 jaar geleden, samen met de rest van de landdieren en de mens, zoals we lezen in Genesis 1: 24-31, “En God zeide: Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was also. En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt. En God zeide: Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijs dienen. Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, [geef] [Ik] al het groene kruid tot spijs; en het was also. En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.”

Er waren een aantal verschillende soorten van de *Stegosaurus*, en ze varieerden in grootte en soorten pantsers platen en stekels over hun rug en staart. De meest populaire en bekende was de *Stegosaurus stenops*, die de traditioneel getekende dubbele rij van grote pijlvormige pantser platen op zijn rug had van hoofd tot staart (en maar uitgerust was met twee paar stekels). Doordat de pantser platen niet vastzaten aan het skelet, is het onduidelijk op welke plek ze zaten. De staart stekels van sommige *Steiosauriërs* waren tot 1.22 meter lang en worden verondersteld in de mogelijkheid te zijn geweest om te bewegen als een stekelige knuppel, waarschijnlijk als verdedigingswapen. De gemiddelde *Stegosaurus* was ongeveer 6 meter lang, maar sommige waren tot 9 meter lang. Ze wogen

waarschijnlijk zo'n 1800 kg. De schedel was ongeveer 40 cm lang, was heel nauw en bevatte smalle wang tanden en een tandeloze bek aan de voorkant.

De achterpoten waren gewoonlijk twee keer zo lang als de voorpoten, waardoor de *Stegosaurus* een schuine verschijning had alsof hij altijd bergafwaarts liep. Ze hadden een lange ruggegraat die omhoog kwam vanaf de heupwervels en de staartbeentjes. Deze dienden waarschijnlijk als aanhechtings punten voor de grote en sterke spieren van de bovenste bil kwadranten, en konden zelfs de *Stegosaurus* mogelijk maken om zijn voorpoten van de grond te tillen, waardoor het kon eten van de lagere takken van de bomen. Een aantal exemplaren van de *Stegosaurus* zijn gevonden met beentjes ongeveer ter grootte van een button, die het keelgebied bedekten en op andere plaatsen van het lichaam (zoals over de dij en staart), die het dier wellicht bescherming gaven als een natuurlijke ketting van pantsers.

Een ander kenmerk van de *Stegosauriërs* was het "tweede brein" of sacrale plexus. Er was een grote holte (tot 20 keer zo groot dan het gewone brein) in de heup waarvan geloofd wordt dat deze een grote collectie zenuwweefsel had. De bedoeling van dit "tweede brein" is onduidelijk. Theorieën hebben zich opgestoken zoals een brein die de achterste helft van het lichaam bestuurd (vooral gezien het gegeven dat het echte brein tussen de 70 en 80 gram woog en niet groter dan een walnoot was, en volgens O.C. Marsh de kleinste brein-tot-lichaam verhouding had van alle land gewervelden) tot een centrum van spiercoördinatie en evenwicht (zoals bij een struisvogel). Sommigen hebben zelfs gesuggereerd dat de holte in de heup een klier bevatte die glycogeen produceerde, wat een nuttige bron van energie zou zijn voor de massieve spieren van de bil spieren. De waarheid is dat er simpelweg een holte in de heup was en we geen idee hebben wat het was en wat het deed!

De pantser platen over de rug geven een ander gebied van speculatie waarvan geen functie bekend is. Sommige wetenschappers geloven dat de platen bedekt waren met een harde hoornachtige laag, zoals de hoorns van een rund, met een functie van bescherming. Anderen denken dat ze bedekt waren met een bloed rijke huid en dienden als

zon bescherming, en ze daarmee hun lichaamstemperatuur konden regelen. In het echt is alles wat we weten dat de *Stegosauriërs* grote benige platen op hun rug hadden!

Stegosauriërs werden herontdekt in 1876 in Quarry 1 in Fremont County, Colorado door Marsh en werd door hem beschreven in 1877 (de *Stegosaurus* is het staatsfossiel van Colorado). De grootste collectie van *Stegosauriërs* was in 1879 in wat bekend werd als Quarry 13 in Albany County, Wyoming. Dit gebied werd onderzocht tot 1887 door William H. Reed onder supervisie van Marsh.

Stegosaurus exemplaren kunnen gezien worden op display in het American Museum of natural History in New York City; het Carnegie Museum of Natural History in Pittsburgh, Pennsylvania; het Denver Museum of Natural History in Denver, Colorado; het Dinosaur National Monument in Jensen, Utah; het Peabody Museum of Natural History in New Haven, Connecticut; het Smithsonian Institution (National Museum of Natural History) in Washington, D.C.; het University of Michigan Exhibit Museum in Ann Arbor, Michigan; en het Utah Museum of Natural History (University of Utah) in Salt Lake City, Utah.

Als u kijkt naar deze baby *Stegosaurus* kruipend uit zijn ei, denk dan hoe makkelijk het voor Noach was om een aantal dinosauriërs mee te nemen (die normaal heel groot worden) op de ark. We weten dat alle dinosauriërs klein beginnen. Het is alleen na vele jaren groeien dat ze gigantische maten hadden. Heel goed mogelijk is dat een “tiener” dinosaurus, net in zijn vruchtbare tijd komende, veel kleiner was (ongeveer de grootte van een pony) dan een oudere reuze *Stegosaurus*. Mensen twijfelen er niet aan dat Noach stieren en paarden meenam op de ark, dus als zij hun denken starten met de Bijbel, waarom moeten zij er dan aan twijfelen dat hij ook dinosauriërs meenam?

Zie Appendix B voor bronverwijzingen die gebruikt zijn voor deze informatie.

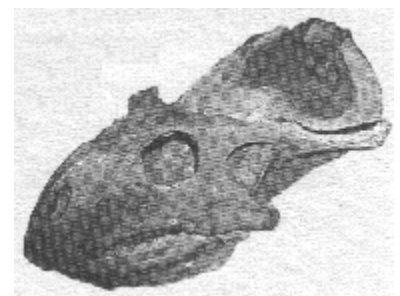
Sommigen kunnen misschien beweren dat er teveel dinosauriërs waren om op de ark te kunnen. Want, zeggen ze, er zijn meer dan 600 verschillende namen van dinosauriërs.⁵² In Genesis 6: 20, stelt de

Bijbel dat vertegenwoordigers van “soorten” landdieren aan boord van de ark gingen. Maar wat is een “soort”? Bijbelse creationisten dat er vele “types” binnen een “soort” kunnen zijn⁵³ – bijv. er zijn vele typen katten in de wereld, maar alle katten “soorten” kunnen van oorsprong voortgekomen zijn uit enkele “types” van katten.⁵⁴

De variëteit aan katten vandaag de dag hebben zich ontwikkeld door natuurlijke en kunstmatige selectie door invloed uit te oefenen op de originele variëteit in de informatie (genen), wat als resultaat heeft dat er verschillende combinaties van informatie ontstaan, en dus specialisatie. Daarom kunnen slechts een paar “katten” nodig zijn geweest op de ark.

Deze specialisatie is GEEN “evolutie” gezien het feit dat het slechts varianten zijn van de bestaande geschapen informatie die al aanwezig is en dus beperkt is. Evolutie van amoëbe tot mens vereist dat nieuwe informatie ontstaat en dat dan door middel van natuurlijke processen. Anders gezegd: het één houdt in dat er een verdunning van genen plaats vindt (natuurlijke selectie/specialisatie), de ander een groei (evolutie). Dus, voor dinosauriërs (of welk wezen dan ook) om te evolueren, moet er een mechanisme zijn om informatie te maken uit wanorde en dat ook nog eens per toeval (dit is nog NOOIT waargenomen), en continu nieuwe informatie toevoegt zodat nieuwe typen konden evolueren.

Maar echte wetenschap heeft aangetoond dat het een bron van informatie vereist om een bron van informatie te maken – informatie ontstaat NOOIT per toeval.⁵⁵ Dus, evolutie (in de Darwinistische zin) van dinosauriërs is onmogelijk.

Protoceratops schedel

AANTAL 'SOORTEN' DINOSAURIËRS

Velen van de dinosaurius namen zijn toegeschreven aan slechts een aantal stukjes bot, of een skelet dat leek op een andere maar een andere grootte had, of werd gevonden in een ander land.⁵⁶ Na zorgvuldig onderzoek van de verschillende dinosaurius vondsten, lijkt

het dat er ongeveer 50 groepen van “soorten” dinosauriërs nodig waren op de ark.

Als toevoeging, moet vermeld worden dat Noach's ark extreem groot was. In het klassieke boek *The Genesis Flood*, berekenden Drs. Henry Morris en John Whitcomb een geschatte afmeting van de ark en het aantal dieren dat nodig was om alle soorten te vertegenwoordigen. Hun berekening beredeneerde dat minder dan 75.000 dieren (meer dan genoeg voor alle “soorten”) op één verdieping van de ark konden, gezien dat hun gemiddelde maat niet groter dan een schaap was (eigenlijk is de gemiddelde grootte van een landdier nog veel minder dan dat).⁵⁷ De ark was meer dan groot genoeg om vertegenwoordigers van alle soorten zuurstof-ademende, land-bewonende dieren te dragen.⁵⁸

De landdieren (inclusief dinosauriërs) die niet meegingen op de ark, verdronken uiteraard. Velen van hun lijken werden bewaard in de lagen die gevormd werden door de zondvloed, dus de biljoenen fossielen. Waarschijnlijk zijn vele dinosaurius fossielen die gevonden zijn, zijn omstreeks deze periode begraven, zo'n 4.500 jaar geleden. Ook, na de zondvloed, waren er waarschijnlijk catastrofes, inclusief dingen als de IJstijd,⁵⁹ met als gevolg een toevoeging van (post-zondvloed) een formatie van fossielen.

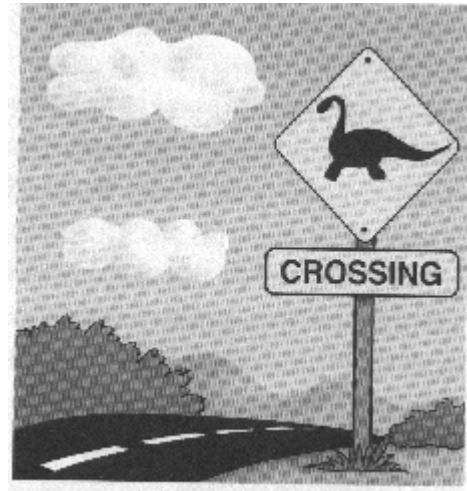
De betwiste en verdraaide afmetingen van deze dieren werden bewaard in de rotsen, het grote aantal van hen in fossiele kerkhoven (en hun wijde verspreiding), en de aanwezigheid van hele skeletten die een overduidelijk bewijs leveren van enorm snel begraven te zijn, getuigen allemaal van een enorme vloed.⁶⁰

IS ER ENIG BEWIJS VAN DINOSAURIËRS IN LEVEN NA DE ZONVLOED?

Aan het einde van de zondvloed, kwamen Noach, zijn familie en de dieren uit de ark (Genesis 8: 15-17). De dinosaurius soorten begonnen dus een nieuw leven in een nieuwe wereld. Twee aan twee, kwamen de dinosauriërs samen met de andere dieren op de nieuwe wereld om zich voort te planten en de aarde te herbewonen.

Ze lieten de landingsplaats van de ark voor wat hij was en vertoefden zich over de oppervlakte van de aardbol. Het nageslacht van deze dinosauriërs waren de bron van draken legendes.

Maar de wereld waarin zij terecht kwamen was anders dan die zij voor de zondvloed konden. Het was toegenakeld door watergeweld. Het zou een veel moeilikere wereld zijn om in te kunnen overleven.

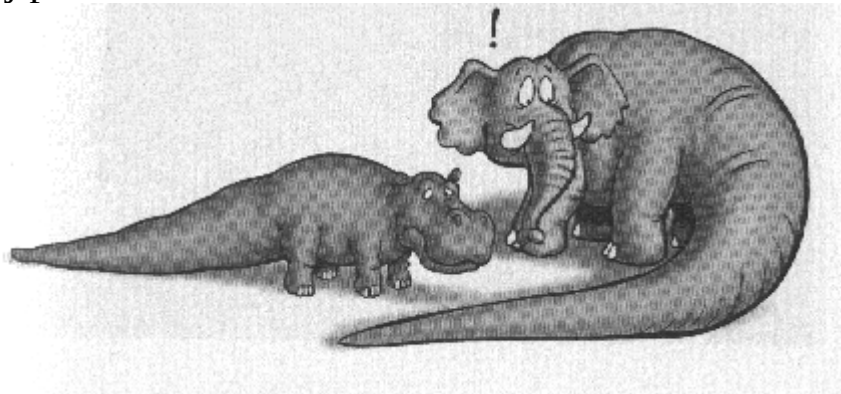
Nogmaals, dinosauriërs leefden op de wereld tegelijkertijd met mensen. Niet lang na de zondvloed hoorde een man genaamd Job God een dier beschrijven waar Job heel erg bekend mee was. God liet Job zien hoe groots Hij als Schepper was, door hem het allergrootste landdier te laten zien die Hij gemaakt had:

“Zie nu Behemoth, welken Ik gemaakt heb nevens u; hij eet hooi, gelijk een rund. Zie toch, zijn kracht is in zijn lenden, en zijn macht in den navel zijns buiks. Als het hem lust, zijn staart is als een ceder; de zenuwen zijner schaamte zijn doorvlochten. Zijn beenderen zijn [als] vast koper; zijn gebeenten zijn als ijzeren handbomen. Hij is een hoofdstuk der wegen Gods; Die hem gemaakt heeft, heeft [hem] zijn zwaard aangehecht.” (Job 40: 10-14, Statenvertaling), het stukje “Hij is een hoofdstuk der wegen Gods” betekent dat dit het grootste dier was dat God had gemaakt. Dus wat voor dier was de “behemoth”?

In de kanttekeningen van de vele Bijbel commentaren is de “behemoth” vertaald als olifant of nijlpaard.⁶¹ Buiten het feit dat dit NIET de grootste landdieren waren die God gemaakt had (voor zover we weten waren dinosauriërs de grootste landdieren die ooit bestonden), slaat deze beschrijving de plank mis, omdat de behemoth beschreven wordt met een staart als een ceder (vers 17).

Als er iets niet lijkt op het kleine staartje van een olifant (of het kleine staartje van een nijlpaard, wat lijkt op een huid flap!) dan is het wel een ceder-hout boom! De olifant en het nijlpaard zijn dus snel afgeschreven als mogelijkheden voor dit beest. Er zijn Hebreeuwse

woorden voor olifant en nijlpaard maar de Bijbel kent deze termen niet. Omdat de vertalers niet wisten wat dit dier was, vertaalden zij dit dus met “nijlpaard.”

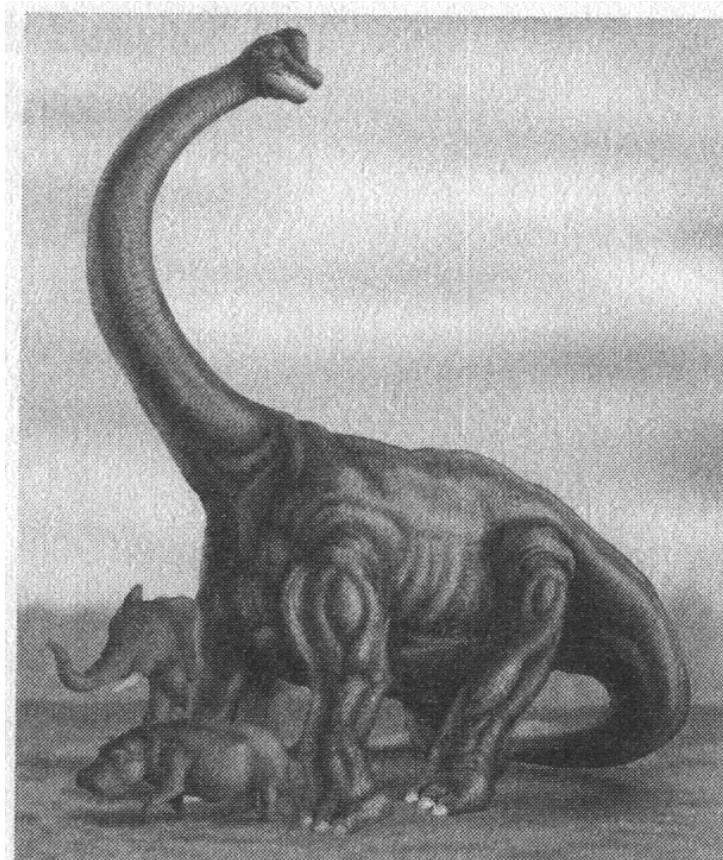
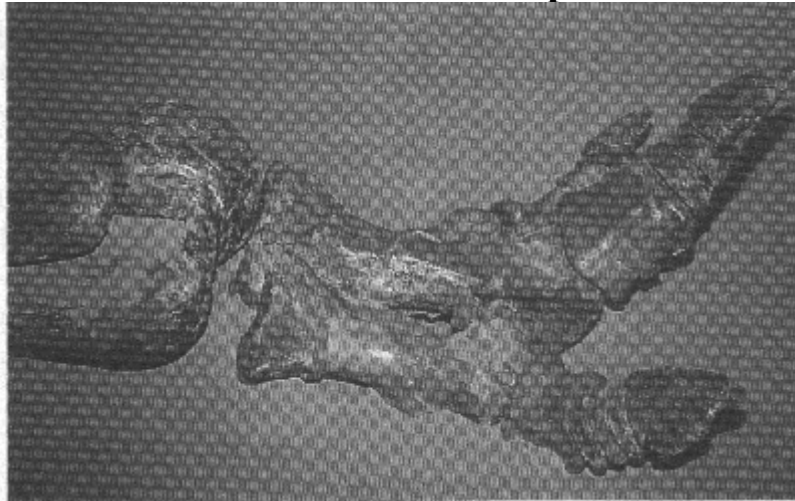

Na het zorgvuldig lezen van deze passage van Job, vindt men heel moeilijk enig LEVEND dier die zo dicht bij deze beschrijving komt. Het dichtst erbij komt de *Brachiosaurus*, één van de dinosauriërs.

Ten tijde dat de Statenvertaling vertaald werd, waren dinosauriërs nog niet “herontdekt” en het woord “dinosaurus” was nog niet uitgevonden. Triest genoeg wordt in de hedendaagse vertalingen van de Bijbel het woord “behemoth” vertaald met “nijlpaard”⁶² In feite zijn waarschijnlijk meerdere dieren fout vertaald, omdat de vertalers beïnvloed waren door evolutionaire theoriën, en het niet bij hen opkwam de namen van dieren waarvan zij dachten miljoenen jaren geleden te zijn uitgestorven (voor de mens) mee te nemen in de vertaling.

Is het niet triest dat de evolutionaire indoctrinaties zelfs zijn uitwerkingen heeft op het denken van Christenen, dat de vertaling het duidelijke lezen van Job 40 tegengaat en er een dier neerzet die tegen de beschrijving in gaat?

Voet van een Saurolophus

Behemoth

De Behemoth hier afgebeeld is een Brachiosaurus[BRAK-ie-oo-SAU-rus] wat “armreptiel” betekent. Klasse: Reptilia; Infraklasse: Archosauromorpha; Superrang: Archosauria; Rang: Saurischia (hagedisbekken dinosaurus); Subrang: Sauropodomorpha; Infrarang: Sauropoda; Familie: Brachiosauridae.

Behemoth

De *Behemoth* [beh-HEE-moth] wordt beschreven in Job 40: 10-19 (Statenvertaling):

“Zie nu Behemoth, welchen Ik gemaakt heb nevens u; hij eet hooi, gelijk een rund. Zie toch, zijn kracht is in zijn lenden, en zijn macht in den navel zijns buiks. Als het hem lust, zijn staart is als een ceder; de zenuwen zijner schaamte zijn doorvlochten. Zijn beenderen zijn [als] vast koper; zijn gebeenten zijn als ijzeren handbomen. 14 Hij is een hoofdstuk der wegen Gods; Die hem gemaakt heeft, heeft [hem] zijn zwaard aangehecht. Omdat de bergen hem voeder voortbrengen, daarom spelen al de dieren des velds aldaar. Onder schaduwachtige bomen ligt hij neder, in een schuilplaats des riets en des slijks. De schaduwachtige bomen bedekken hem, elkeen met zijn schaduw; de beekwilgen omringen hem. Zie, hij doet de rivier geweld aan, [en] verhaast zich niet; hij vertrouwt, dat hij de Jordaan in zijn mond zou kunnen intrekken. Zou men hem voor zijn ogen kunnen vangen? Zou men [hem] met strikken den neus doorboren kunnen?”

De *Brachiosaurus* meette een enorme 23 meter in lengte en 13 meter in de hoogte en woog zo'n 80.000 kg, drie keer zo zwaar als een *Apatosaurus* en net zoveel als 12 volwassen Afrikaanse olifanten! Zijn schouders kwamen 6,5 meter boven de grond en zijn humerus (bovenarm been) was meer dan 2 meter lang.

Eens beschouwd als het grootste landdier ooit, wordt de *Brachiosaurus* nu overtroffen door twee nieuwe sauropods. *Supersaurus* en *Ultrasaurus* met 2,5 meter lange schouderbladen 1,5 meter lange wervels, was misschien 30,5 meter van totale lengte.

Tenminste 1 paar sauropods gingen mee op de ark van Noach zoals we lezen in Genesis 7: 13-15, “Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafet, Noachs zonen, en de vrouw van Noach en de drie vrouwen zijner zonen met hem in de ark, Zij en al het wild gedierte naar zijn aard en al het vee naar zijn aard en al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, naar zijn aard en al het gevogelte naar zijn aard, alle vogels van allerlei gevederte; Zij kwamen dan tot Noach in de ark twee aan twee, van al wat leeft, waarin een levensgeest is.” Het

is heel goed mogelijk dat het jonge exemplaren waren en nog klein genoeg om makkelijk op de boot te passen.

De *Brachiosaurus* werd gemaakt op dag zes met de andere landdieren, wilde dieren en kruipende dieren. Hij werd herontdekt in 1900 in de Grand River Valley van west Colorado. Het werd opgegraven door een team van het Field Museum in Chicago en later benoemd door Elmer S. Riggs in 1903. Het exemplaar bestond uit een aantal delen van de wervelkolom, het bekken, ribben, sleutelbeen, humerus en femur. “Gezien het gegeven dat de resten werden bewaard op dit terrein, kwam naar voren dat het originele geraamte waarschijnlijk terecht kwam in de neerslag van een meer of rivier stelsel in dit gebied, maar werd verstoord iets later, misschien door vloedig water, waardoor verscheidene delen weggespoeld werden terwijl het kadaver in ontbinding was, en dus voor altijd voor ons verdwenen” (Norman, p. 89)

Het humerus was 2 meter lang en het femur was slechts 2 centimeter kleiner. Bij alle sauropods behalve de *Brachiosaurus* was het femur altijd langer dan de humerus. De *Brachiosaurus* verschilt van alle andere sauropods doordat de voorpoten langer waren dan de achterpoten, waardoor de rug naar achter helde, ongeveer hetzelfde als een giraffe. Bij alle andere sauropods waren de achterpoten langer dan de voorpoten, waardoor hun lichaam meer een gebogen vorm kreeg. Door de ongewoonlijke verschillen in grootte, werd de humerus eerst beschouwd als het femur. Het was niet voor ze het exemplaar in elkaar gingen zetten dat ze erachter kwamen dat het de humerus was. Anders dan andere sauropods, zoals de *Diplodocus* waarvan de achterpoten waarschijnlijk het grootste deel van het gewicht droegen (78 procent vergeleken met slechts 22 procent voor de voorpoten), had de *Brachiosaurus* meer een verdeeld gewicht tussen achter en voorpoten (52 procent voor de achterpoten vergeleken met 48 procent voor de voorpoten). De kop was koepelvormig met een brede snuit. De tanden waren penvormig en puntig. Net als alle andere sauropods waren de twee nasale openingen aan de bovenkant van de schedel, boven de ogen. Deze trek deed vele wetenschappers geloven dat de meeste sauropods, waaronder de *Brachiosaurus* amfibieën waren. Maar dat

idee is laatste 20 jaar onderuit gehaald en ze worden nu beschouwd als landbewoners.

Een ander interessant onderdeel van de *Brachiosaurus* waren de wervels. Ze waren op vele plaatsen hol, met slechts alleen genoeg bot op de plaatsen voor de nodige ondersteuning en kracht. Dus de wervels waren licht van gewicht, maar toch sterk genoeg om de enorme spanning en druk te dragen die ze te verduren kregen. Volgens een schrijver: “Het geheim van het ondersteunen van zo’n massaal lichaam lag in de bouw van de ruggegraat van de *Brachiosaurus*. Grote bonken bot waren hol aan beide kanten van elke wervel, wat een structuur achterlaat met de vorm van een anker in kruis vorm, gemaakt van dunne velletjes en steuntjes van bot. Het resultaat skelet is een meesterwerk van bouwkunde – een lichtgewicht geraamte, gemaakt van buitengewoon sterk, doch flexibel, wervels, elk geplaatst en met elkaar verbonden om een maximale sterkte te bieden aan de gevolgen van spanning en druk.” (Dixon, p. 128-129)

De structuur van de lange nek (die langer is dan zijn staart) laat zien dat hij geen grote flexibiliteit kreeg. Dit wordt gekenmerkt door de lange cervicale ribben en de onverdeelde ruggegraat wat lijkt te duiden op ondersteuning vanuit de voorkant. De grootste grootte van flexibiliteit kwam van het achterhoofdsgebied en het schoudergebied.

De grote omvang van de *Brachiosaurus* had ook consequenties op zijn bloeddruk en lichaamstemperatuur. Met de mogelijkheid om het hoofd tot 7,5 meter boven het hart te tillen moet betekenen dat zijn bloeddruk veel hoger was dan die van andere dinosauriërs en had waarschijnlijk specifieke kenmerken zoals ook aanwezig is bij giraffes. Dit is echter speculatie omdat we het zachte weefsel niet hebben om te kijken welke specifieke kenmerken God had ontworpen voor het regelen van hun bloeddruk.

Een ander kenmerk van de grote omvang was een vrijwel continu constante lichaamstemperatuur. Hoe groter het dier, hoe langzamer het lichaam opwarmt en afkoelt. Met de grote omvang van de *Brachiosaurus*, zelfs met een reptielen metabolisme (koudbloedig), had hij waarschijnlijk een continu constante lichaamstemperatuur.

In 1907 zocht een bouwkundig geoloog met de naam W.B. Sattler het gebied af van Duits Oost Afrika (vandaag de dag bekend als Tanzania) toen hij een aantal grote fossielen botten ontdekte in Tendaguru. Hij nam direct contact op met zijn bedrijf die als antwoord Professor Eberhard Fraas uit Stuttgart, Duitsland stuurde om de vondsten te onderzoeken. Hij verzamelde een aantal exemplaren en keerde terug naar Duitsland.

In 1908 stuurde Dr. W. Branca, toenmalig directeur van het Berlin Museum of Natural History, Drs. Werner Janesch en Edwin Henning naar het gebied waar zij zouden werken tot 1912, om zorgvuldig een aantal fossielen op te graven en ze meenamen naar het Berlin Museum. Onder de exemplaren die ze verzameld hadden in Tendaguru waren een *Kentrosaurus*, *Elaphrosaurus*, *Dicraeosaurus* en de *Brachiosaurus*. De *Brachiosaurus* werd in elkaar gezet en is te zien in het Natural History Museum in Berlijn. Deze *Brachiosaurus* komt tot 12 meter boven de grond en is 22,5 meter lang. Om zo'n groot dier te doen fossiliseren vereist zeker een catastrofale gebeurtenis (Noach's zondvloed?) om snel bedekt te worden en zulke grote resten te bewaren.

Zie Appendix B voor referenties die verwijzen naar de bronnen van deze informatie.

REDENEN VOOR UITSTERVEN

Genesis stelt dat na de zondvloed, God Noach vertelde dat vanaf dat moment de dieren hem zouden vrezen en dat de mens de dieren kon eten (Genesis 9: 1-7). Er waren nog meer veranderingen als gevolg van de zonde! Ook voor de mens was de wereld een ruwe plek geworden. Om te kunnen overleven, moesten de eens zo makkelijk verkrijgbare plantaardige eiwitten vervangen worden uit dierlijke bronnen. De mens ging in strijd met de dieren om te overleven.

Zowel dieren als mensen ondervonden hun overlevingskansen als ultieme test. Het is een feit der geschiedenis af te leiden uit

het fossielen bestand, uit de geschreven geschiedenis van de mens en uit ervaring van de laatste honderden jaren dat niet iedere soort van leven die strijd heeft overleefd.

Terwijl we weten dat een groot aantal zeedieren uitstierven ten tijde van de zondvloed van Noach, moeten we niet vergeten dat vele planten en zuurstof-ademende landbewonende dieren uitstierven na de zondvloed, enkel en alleen door handelingen van de mens, strijd met andere soorten of door de ruwe post-zondvloedige wetten. Vele groepen sterven nog steeds uit. Dinosauriërs zijn zeker erbij inbegrepen onder de schepsels die niet langer lijken te bestaan.

Waarom worden mensen dan toch zo gegrepen over de verwdisning van dinosauriërs, en hebben ze veel minder interesse in het uitsterven van bijvoorbeeld de *Archaeopteryx*?⁶³ Was het niet voor hun omvang en “aantrekkingskracht” als monsters, dan waren dinosauriërs niet meer boeiend dan voorbijgaande interesse. Echter door de mens’ bijna “science fiction” fascinatie met het ongebruikelijke, werden dinosauriërs wereldberoemd. Mensen zijn gefascineerd over de vraag: *Wat is er nu eigenlijk met ze gebeurd?*

Evolutionisten hebben op deze dinosaurius fascinatie ingesprongen en de wereld gebombardeerd met evolutionaire propaganda rondom dinosauriërs. Dit heeft als resultaat dat zelfs Christenen er evolutionaire filosofieën erop nahouden. Uiteindelijk proberen ze dinosauriërs af te doen iets mysterieus. Echter, er is NIETS mysterieus aan hen, als we ons denken bouwen op de Bijbel.

Denk er over na. Als u naar een dierentuin zou gaan en zou vragen waarom er een “gevaarlijke dieren” gedeelte is, krijgt u waarschijnlijk een antwoord als deze:

“Gevaarlijke dieren gedeelte! Waarom, dat is duidelijk! We hebben al vele dieren verloren op deze aarde. Dieren sterven continu uit. We moeten wat doen om de dieren te redden. Kijk eens naar deze lange lijst van dieren die voor altijd zijn verdwenen.”

Als u dan zou vragen, “Waarom zijn dieren uitgestorven?” krijgt u waarschijnlijk een antwoord als deze: “Waarom, omdat het duidelijk is! Mensen maken ze af, gebrek aan voedsel, de mens die het milieu verziekt, ziektes, genetische problemen, catastrofes als overstromingen – er zijn talloze redenen.”

Als u dan zou zeggen. “Nou, kan u me vertellen wat er met de dinosauriërs gebeurde?” zal het antwoord waarschijnlijk zijn, “Weten we niet! Wetenschappers hebben talloze mogelijke redenen bedacht – maar we weten het niet.”

Misschien is één van de redenen dat dinosauriërs zijn uitgestorven omdat we niet vroeg genoeg zijn begonnen met ons gevaarlijke dieren gebied! Het punt is – dezelfde redenen die vandaag de dag uitsterven veroorzaken – allemaal als gevolg van de zonde van de mens, de Vloek, de effecten van de zondvloed (een oordeel), etc. – zijn dezelfde redenen die ervoor zorgden dat dinosauriërs uitstierven – als ze werkelijk allemaal zijn uitgestorven.

Triceratops

De Triceratops behoort tot de Klasse: Reptilia; Infraklasse: Archosauromorpha; Superrang: Archosauria; Rang: Ornithischia; Subrang: Ceratopia of Marginocephalia (afhankelijk van de verwijzing); Familie: Ceratopsidae; Groep: Triceratops.

Triceratops

De *Triceratops* [Tri-SE-raa-tops] werd net als de andere landdieren gemaakt op dag zes van de schepping en leefde met Adam en Eva in

het Hof van Eden. Deze dinosaurus die lijkt op een kruising tussen een stier en een neushoorn, was ook op de ark van Noach (Genesis 7: 13-15).

Er waren altijd 16 verschillende typen beschreven, maar veel wetenschappers zijn nu van mening dat er wellicht maar één type was, de *horridus* en misschien een tweede, nog onbekende, type. De verschillen tussen hen zijn te wijten aan verschillen van geslacht en de leeftijd van de exemplaren.

De *Triceratops* is één van de meest makkelijkst herkenbare en populaire van de dinosauriërs. Het had grote hoorns – twee boven de ogen en één op de snuit. *Triceratops* betekent “driehoornig gezicht” uit het Grieks *tri*=drie + *keratos*=hoorn + *ops*=gezicht. De hoorns van sommige *Triceratopsen* waren langer dan 90 centimeter. Gedacht wordt dat over de benige kern van de hoorn een harde schede van materiaal zat zoals bij een rund, vooral sinds een 1-2 cm dikke koolstofhoudende poederige laag werd gevonden om de hoorn van een jonge *Triceratops*.

De grote plaat die opsteekt aan de achterkant van de kop en de nek bedekt heet de “plooï.” Plooïen werden gevonden opvallend varieerden in grootte en vorm, van smalle plooïen met gawe randen tot plooïen met bobbelige beenderen aan de randen. Sommigen van de *Triceratops* hebben schedels met plooïen die 2 meter lang waren en 2,15 meter breed waren. Door de massieve eigenschap van de schedels waren zij prima kandidaten voor fossiliseren. Ze hebben scherpe, papegaai-achtige bekken aan de voorkant van de mond gevormd uit snavelbot, wat omgeven werd met een hoornachtige bedekking, wat een scherpe snijdende buitenkant vormde. Ze hadden bladvormige tanden aan de achterzijde, en schijnbaar zeer krachtige kaakspieren. Eigenlijk geloven sommige wetenschappers dat het een gedeeltelijke functie van de plooï was om te dienen als aanhechtingsplaats van de krachtige kaakspieren. Anderen geloven dat het een beschermend schild is voor de kop en de nek, en weer anderen geloven dat het ook diende als warmte regulators.

Triceratopsen zijn gevonden die 9 meter lang waren en geschat worden zo'n 10.000 kg te hebben gewogen. Jarenlang werd hij afgebeeld met wijd uitstaande voorpoten, maar meer recente studies hebben aangewezen dat ze meer recht naar beneden stonden. Deze vorm van de voorpoten zouden de *Triceratops* mogelijk maken sneller te voortbewegen dan hoe eerder werd gedacht, maar gefossiliseerde pootafdrukken die gevonden zijn duiden niet op een snellopend dier. Testen die gedaan zijn op de been-botten van de *Triceratops* geven "kracht indicators" van 12 tot 21 units, wat duidt op een mogelijkheid om te galopperen. (Als vergelijking: de Afrikaanse buffalo testen hadden 21-27 units en ze zijn vrij mobiel.) De formule van kootjes is 2-3-4-5-0. De klauwen waren breed, plat en hoef-achtig.

De *Triceratops* werd ontdekt in de 1880-er jaren in Montana door O.C. Marsh. De eerste fossiele resten die gevonden zijn bestonden uit hoornige kernen. Omdat Marsh dacht dat ze van een zoogdier waren, noemde Marsh hem toen *Bison alticornis*. Toen meer van de resten gevonden werden en bestudeerd, hernoemde hij hem *Triceratops* in 1889. Hun fossielen schedels waren zeer groot in aantal; van Barnum Brown werd beschreven dat hij meer dan 500 *Triceratops* schedels had gevonden. Brown merkte eens op "Gedurende zeven jaar werk, 1902-1909, in Hell Creek Beds of Montana, identificeerde ik niet minder dan 500 stukken schedel en onnoemelijk veel botten die bij dit ras hoorden" (Norell, p. 172). Een aantal schedels die gevonden werden hadden gebroken en beschadigde hoorns en plooien die tekenen hadden van genezing; wat een ondersteuning was voor het idee dat de hoorns gebruikt werden voor verdediging of voor gevechten met elkaar tijdens de paartijd, of beiden.

Het vinden van meer dan 500 schedels van één dinosaurus in slechts zeven jaar is een geweldige getuigenis van de velen effecten die de zonde had op deze wereld en het oordeel die het bracht.

In Genesis, hoofdstukken 6 en 7 lezen we:

"Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden, Zagen de zonen Gods, dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij

maar verkozen. En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn. De reuzen waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun [kinderen] baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam. Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was, berouwde het de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart. En de Here zeide: Ik zal de mensen, die Ik geschapen heb, van de aardbodem uitroeien, de mensen zowel als het vee en het kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb...

Na zeven dagen kwamen de wateren van de vloed over de aarde. In Noachs zeshonderdste levensjaar, in de tweede maand, op de zeventiende dag der maand, op die dag braken alle kolken der grote waterdiepten open en werden de sluizen des hemels geopend. En de slagregen was veertig dagen en veertig nachten over de aarde.

En de vloed was veertig dagen over de aarde en de wateren wiesen en hieven de ark op, zodat zij oprees boven de aarde. Toen de wateren zeer toenamen en sterk wiesen boven de aarde, dreef de ark op de wateren. En de wateren namen geweldig sterk toe over de aarde, en alle hoge bergen onder de ganse hemel werden overdekt. Vijftien el daarboven stegen de wateren, en de bergen werden overdekt.

En al wat leeft, dat zich op de aarde roert, het gevogelte, het vee en het wild gedierte en alle wemelend gedierte, dat op de aarde wemelt, benevens alle mensen, kwamen om. Alles, in welks neus de adem van de levensgeest was, alles wat op het droge was, stierf. Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, mensen zowel als vee en kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, zodat zij verdelgd werden van de aarde; Noach alleen bleef over en wat met hem in de ark was.

En de wateren hadden de overhand over de aarde, honderd vijftig dagen lang.”

Als we kijken naar de fossielen van dinosauriërs en andere dieren vernietigd door het oordeel op de zonde van de mens, moet niet vergeten worden dat wij onder hetzelfde soort oordeel zijn. Het is alleen door het reddende bloed van Jezus Christus dat we redding kunnen krijgen.

Fossielen van de *Triceratops* werden gevonden in Montana, Colorado, Wyoming en Soth Dakota in de Verenigde Staten en in Alberta en Saskatchewan in Canada. Ze waren de meest verantwoorde groep van grote herbivoren uit de Late Cretacieuze lagen die gevonden zijn in west Noord Amerika.

Gedacht wordt dat ze een levensstijl hadden vergelijkbaar met die van een buffalo, reizend in kuddes volgens vaste trek routes. Velen geloven ook dat ze beschermende posities aannamen voor hun jongen als er gevaar dreigde. Anderen geloven dat ondanks ze wellicht één van de meest voorkomende dinosauriërs waren in Noord Amerika, ze misschien enkele groepjes vormden zonder zonodig in kuddes te reizen. Hierbij moet opgemerkt worden dat al deze gedrags kenmerken speculaties zijn gebaseerd op aannemingen die niet bevestigd kunnen worden, omdat niemand wat heeft vastgelegd over hun gedrag.

Triceratops skeletten zijn tentoongesteld in het American Museum of Natural History in New York (deze tentoonstelling is eigenlijk gemaakt uit delen van zeven verschillende skeletten; de onderkaak van één, nekwervels van een tweede, schedel van een derde en de rest van het skelet werd opgemaakt uit vier andere skeletten); Buffalo Museum of Science in Buffalo, New York; National Museum of Natural Sciences in Ottawa, Canada; Smithsonian Institution (National Museum of Natural History) in Washington D.C.; Birmingham Museum in Birmingham, Verenigd Koninkrijk; National Museum of Natural History (Institut de Paléontologie) in Parijs, Frankrijk; Natural History Museum (British Museum) in Londen, Verenigd Koninkrijk; Senckenberg Nature Museum in Frankfurt, Duitsland, Royal Scottish Museum in Edinburgh, Schotland; en Hunterian Museum in Glasgow, Schotland.

ZIJN DINOSAURIËRS UITGESTORVEN?

Het is moeilijk te zeggen van welk dier dan ook dat die is uitgestorven, daar wetenschappers onmogelijk overal ter wereld heen kunnen gaan en tegelijk over een dier beweren dat deze totaal is verdwenen.

Geologen, de traditionele verklaarders van uitsterving, zijn al verschillende keren voor schut gezet toen nadat een bepaald dier uitgestorven was verklaard, hetzelfde dier levend en wel werd ontdekt in gebieden waar wetenschappers niet hadden gezocht.

Ontdekkingsreizigers hebben onlangs in de Nepal een olifant ontdekt die de kenmerken hebben van mammoeten!⁶⁴

In Australië hebben wetenschappers een aantal levende bomen ontdekt waarvan gedacht werd dat deze waren uitgestorven ten tijde van de dinosauriërs. Eén wetenschapper zei “Het was als het ontdekken van een levende dinosaurius.”⁶⁵

De nadruk dient gelegd te worden dat het noch mogelijk noch waarschijnlijk is om over de hele aardbol op iedere vierkante meter iemand neer te zetten die elk oogpunt in de gaten houdt en dat allemaal tegelijkertijd, om er 100 procent zeker van te zijn dat daarom dinosauriërs echt uitgestorven zijn.

Er zijn recente verslagen van gebeurtenissen waarbij men dinosaurius-achtige dieren zag.⁶⁶ In *Science Digest*, 1981, en in *Science Frontiers*, nr. 3367, hebben ontdekkingsreizigers en

inboorlingen meldingen gemaakt van het zien van dinosaurius-achtige schepsels. Dit was meestal op plaatsen ver-buiten-bewoonde-gebieden zoals meren in het midden van de Congo-jungles. Beschrijvingen die ooggetuigen gaven pasten zeker bij die van dinosauriërs.

Grot-beschilderingen van Indianen in Amerika lijken duidelijke afbeeldingen van een dinosaurius.⁶⁸ Gezien het feit dat wetenschappers de mammoet-tekeningen van Indianen accepteren,

waarom dan niet de dinosaurus-achtige tekeningen? Echter, evolutionaire indoctrinatie dat de mens niet tegelijkertijd met de dinosauriërs leefde sluit voor hem uit om zelfs maar te overwegen om deze tekeningen te zien als dinosauriërs die tegelijkertijd als de Indianen leefden.

Het zou zelfs heel goed mogelijk zijn dat het monster van Loch Ness (als Nessie echt bestaat) een variant van de *Plesiosaurus* is, die vandaag de dag nog (over)leeft. En het zou zeker geen schande voor een creationist zijn als iemand een levende *Tyrannosaurus rex* ontdekte in een jungle. Het zou zelfs niet verbazingwekkend zijn als het een planten-eter blijkt te zijn! Dit zou echter een enorme vernedering zijn voor een evolutionist.

Als wetenschappers inderdaad dieren of planten vinden waarvan gedacht werd dat ze miljoenen jaren geleden waren uitgestorven, noemen zij ze “levende fossielen.” Er zijn nu honderden vastgelegde “levende fossielen” die een vernedering waren voor evolutionisten.⁶⁹

En nee: we zouden geen dinosaurus kunnen klonen zelfs al hadden we dinosaurus DNA zoals de fictionele film *Jurassic Park* toonde – niet tenzij er al een levende vrouwtjes-dinosaurus was. Wetenschappers hebben ondervonden dat zij een ei of een levend vrouwtje moeten hebben om te kunnen klonen, daar er een mechanisme in het cytoplasma van het ei nodig is om het schepsel te kunnen laten ontwikkelen.⁷⁰

Eigenlijk denken evolutionisten helemaal niet dat dinosauriërs zijn uitgestorven! Aan de ingang van een vogel tentoonstelling in de Cincinnati Zoo in Ohio hangt een bord met de tekst:

“Dinosauriërs stierven miljoenen jaren geleden uit
- of toch niet?

Nee – vogels zijn eigenlijk moderne kort-staartige
gevederde dinosauriërs.”

Halverwege de jaren 60, begon Dr. John Ostrom van de Yale University in de V.S. het idee te populairiseren dat dinosauriërs evolueerden in vogels.⁷¹

Niet alle evolutionisten zijn het met dit idee eens. “Het is maar een fantasie van ze,” zegt Alan Feduccia, specialist in vogelkunde aan de University of North Carolina in Chapel Hill, en een lading kritiek

van paleontologen luidt “Ze willen zo graag levende dinosauriërs zien dat ze nu denken hen te kunnen bestuderen met als plaatsvervanger het vogeltje uit de achtertuin.”⁷²

Er zijn vele pogingen gedaan om het publiek te indoctrineren om hen te laten geloven dat hedendaagse vogels eigenlijk dinosauriërs zijn. *Time* magazine had in 1993 een voorkant van een “vogelosaurus” met veren (een veronderstelde tussenvorm tussen dinosauriërs en vogels) gebaseerd op een fossiel die gevonden was die GEEN veren had, maar in dezelfde maand had *Science News* een artikel dat suggereerde dat dit dier slechts een “mol” was.⁷³

In 1996 stond er in de kranten een vondst uit China⁷⁴ van een reptielen fossiel die verondersteld werd veren te hebben. Sommige van die media berichten claimden dat als dit bevestigd werd dat het “Onweerlegbaar bewijs is dat hedendaagse vogels evolueerden uit dinosauriërs.”⁷⁵ Eén wetenschappers stelde publiekelijk “Je kunt niet anders zeggen dan dat het veren waren.”⁷⁶ Echter in 1997 stuurde de Academy of Natural Sciences wat zei het “dream team” noemden (vier hoofd wetenschappers) om deze vondst te onderzoeken.⁷⁷ En het resultaat van hun onderzoek? Het waren GEEN veren. Uitgaande van een van de wetenschappers vermeldde de media “Hij zei dat hij “haar-achtige” structuren zag – geen haren – die waarschijnlijk een geplooidde strook of een kam ondersteunden, zoals we zien bij leguanen.”⁷⁸

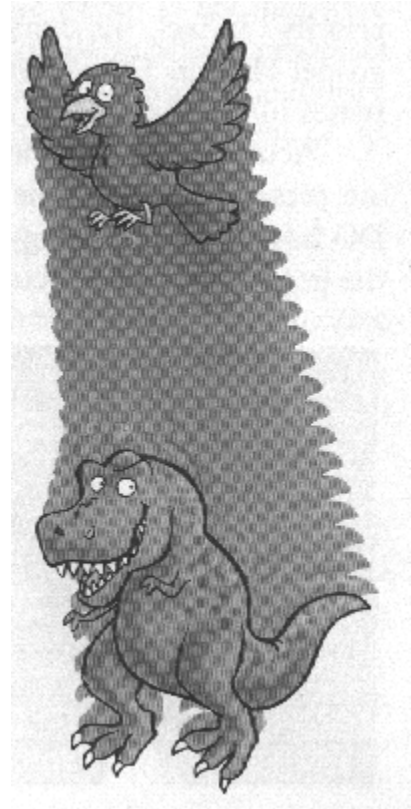
Dit verslag was nog niet verschenen of een ander media verhaal claimde dat 20 bot fragmenten van een reptiel die gevonden was in Zuid Amerika aantoonde dat dinosauriërs familie waren van vogels!⁷⁹

Eén van de redenen dat er zo veel discussie in wetenschappelijke kringen heersde over of dinosauriërs warmbloedig of koudbloedig waren komt voort uit de vogel/dinosaurius discussie. Omdat vogels warmbloedig zijn, willen evolutionisten die geloven dat dinosauriërs evolueerden in vogels graag zien dat dinosauriërs warmbloedig waren om hun specifieke theorie te ondersteunen.

Een media bericht vermeld een uitspraak van Dr. Larry Martin van de University of Kansas waarin hij stelde dat “recent onderzoek heeft aangetoond dat de microscopische structuur van dinosaurius botten ‘kenmerkend waren voor koudbloedige dieren.’” Hij vervolgde “Dus we zijn terug bij de koudbloedige dinosauriërs.”⁸⁰

Triest genoeg, is de gemiddelde media zo anti-Christelijk geworden en pro-evolutionaire propaganda in hun uitgangspositie dat ze onbeschaamd genoeg zijn om enorme stellingen te maken als “Papegaaien en kolibri’s zijn ook dinosauriërs.”⁸¹

Verschillende nieuwe artikelen houden de vogel/dinosaurus discussie warm onder evolutionisten. Eén artikel beschrijft het onderzoek naar de oorsprong van de vingers van vogels en dinosauriërs waarin ze laten zien dat ze NIET uit dinosauriërs konden evolueren!⁸² Een tweede artikel was gebaseerd op een onderzoek van foto’s van de zogenoemde gevederde dinosaurus uit China wat vertelde dat de dinosaurus een duidelijke reptielen long had en diafragma wat heel anders is dan de long van een vogel.⁸³ Een derde artikel liet zien dat de rafelige randen waarvan sommigen dachten dat het veren waren op het Chinese fossiel hetzelfde zijn als de collageen vezels die zeeslangen hebben direct onder hun huid en daarmee een andere mogelijkheid naar voren brengen in plaats van het te beschouwen als veren.⁸⁴

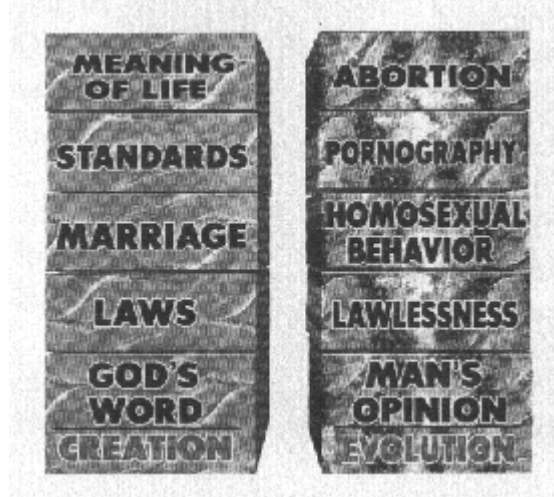
Er is GEEN bewijs dat dinosauriërs evolueerden in vogels. Dinosauriërs zijn altijd dinosauriërs geweest!

WAAROM DOET HET ER IETS TOE?

Ondanks dat het onderwerp dinosauriërs fascinerend is, zullen sommigen die dit boek lezen zeggen “Waarom maak je er zo’n ophef over? Er zijn toch veel meer belangrijkere zaken waar we wat mee moeten doen in de hedendaagse wereld, zoals abortus, homoseksueel gedrag, euthanasie, zelfmoord, wetteloosheid, pornografie, enzovoorts. Zou het behandelen van deze sociale onderwerpen die onze cultuur besmetten geen eerste prioriteit moeten hebben? Eigenlijk moeten we het evangelie van Jezus Christus aan de mensen

brengen, liever dat dan ons druk te maken over een onderwerp als dinosauriërs!”

Eigenlijk hebben de evolutionistische leerstellingen over dinosauriërs die gebracht worden in het onderwijs en de media WEL een grote invloed op waarom vele mensen niet naar het evangelie luisteren, en waarom bovengenoemde sociale problemen zo heersend in onze cultuur zijn vandaag de dag.

Eén van de doelen van dit boek is te laten zien dat de evolutionistische onderwijzingen over dinosauriërs niet verdedigd kunnen worden, maar als iemand God's Woord accepteert beginnend bij Genesis als waar en wetgevend, dan KAN iemand dinosauriërs uitleggen en betekenis geven aan de bewijzen die we zien in de wereld

van vandaag. Door dit te doen, laten we ook zien dat Genesis absoluut betrouwbaar is en logisch verdedigbaar, en dat het is wat het claimt te zijn – de ware verslaglegging van de geschiedenis van het universum en mensheid. Wat iemand gelooft aangaande het boek Genesis bepaald wat iemand gelooft over de rest van de Bijbel. Dit heeft tot gevolg hoe iemand zichzelf ziet en medemensen, hun toekomst en wat de betekenis van het leven is.

DE GEVOLGEN

Als iemand de atheïstische evolutionistische leerstellingen accepteert over dinosauriërs, dan is God's Woord (de Bijbel) niet autoritair en worden alle onderwerpen uitgelegd met natuurlijke processen – er is geen God! Dus is er geen absolute autoriteit. Het volgende zijn slechts enkele van de gevolgen van het accepteren van dit standpunt:

1. WAAROM IS ER GOED EN KWAAD?

In het Nieuwe Testament in Mattheüs 19: 16-17 komt er een man naar Jezus en zegt: “Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven? Hij zeide tot hem: Wat vraagt gij Mij naar het goede? Eén is de Goede.”

Hoe beslist u of iets juist of fout is of goed of slecht? God, de enige die goed is, schiep ons en bezit ons daarom. Dus zijn we aan Hem verplicht Hem te gehoorzamen. Hij heeft het recht tot het stellen van regels. Hij weet alles wat er valt te weten over alles (heeft absolute kennis) en daarom moeten wij gehoorzamen. Daarom hebben wij strikte regels, daarom zijn er wetten en daarom is er juist of fout.

Als mensen geleerd wordt dat er geen God is, dat alles uitgelegd kan worden a.d.h.v. natuurlijke processen, en dat dood en strijd de hoofdzaak van de dag is, dan heeft dit logischerwijs invloed op iemand's kijk op moralen. Als er geen God is, dan is er geen basis voor juist of fout. In het Oude Testament in het boek Richteren lezen we dat toen de mensen geen koning hadden om hen te vertellen wat te doen, dat ze allemaal alleen maar deden waarvan ze zelf bepaalden of het goed was.

Als er geen absolute autoriteit is dan kan een persoon doen en laten wat-ie wilt – als ze er ongestraft mee door kunnen gaan. Hoe meer mensen God verwerpen en de evolutionaire kijk van de soorten accepteren, hoe meer ze kunnen zeggen “Er is geen God. Waarom moet ik daaraan gehoorzamen? Niemand bezit mij – ik ben mijn eigen God. Waarom moeten er regels zijn tegen wat ongeremd sexueel gedrag genoemd wordt? Waarom moeten er regels tegen abortus zijn? Tenslotte zijn we volgens de evolutietheorie dieren. Dus baby's doden met abortus is hetzelfde als de kop afhakken van een vis of een kip. Waarom zal ik niet doen wat ik wil qua sex? Ik bepaal zelf mijn eigen regels voor het leven.”

Dus als mensen instemmen met de atheïstische leerstellingen van de evolutie in hun eigen levens, kan iemand verwachten dat er steeds meer wetteloosheid, abortus en pornografie geaccepteerd wordt in de maatschappij. Dit is precies wat er gebeurt!

2. WAT BETEKENT HET HUWELIJK ALLEMAAL?

Toen er aan Jezus gevraagd werd over het huwelijk en scheiding in Mattheüs 19: 4-5 lezen we “Hij antwoordde en zeide: Hebt gij niet gelezen, dat de Schepper hen van den beginne als man en vrouw heeft gemaakt? En Hij zeide: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot een vlees zijn.”

Jezus verwees direct naar Genesis, hoofdstuk 1 en 2. Wat Hij zei was het volgende: “Begrijpt u het niet? De reden van het huwelijk is dat er een historische basis aan vastzit.” Als we deze historische basis niet hadden, was er niet zoiets als het huwelijk. Dus als een persoon geen Christen is (of niet in een letterlijk Genesis gelooft) en toch ook gelooft dat het huwelijk voor het leven is – dan zijn ze instabiel in hun denken, gezien het gegeven dat het huwelijk voor het leven voortkomt uit de autoriteit van God’s Woord in Genesis. Nu kan iemand wel vertellen dat hij het huwelijk erbij hoort te vinden, maar hoe vertelt hij bijvoorbeeld zijn zoon dat hij niet met Bill mag trouwen? Er is geen rechtvaardigere uitleg dan een letterlijk Genesis.

Zoals we in Genesis lezen, wordt ons verteld hoe God stof nam en de eerste mens schiep. Uit die man’s rib werd de eerste vrouw gemaakt. Ze waren een vlees. Adam’s eerste bekende woorden waren “Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees” Daarom als mensen trouwen, wordt het koppel een – het heeft een historische basis. Als Genesis niet waar is dan kan er geen eenheid in het huwelijk zijn.

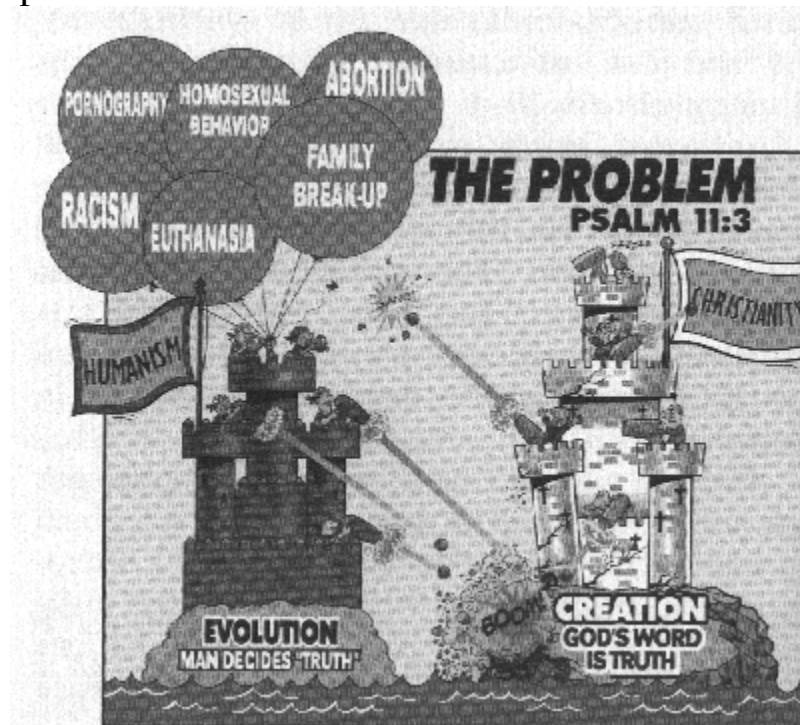
Ook dient het getrouwde koppel trouw te zijn aan elkaar alsof ze geen ouders hadden. Net als Adam en Eva die geen ouders hadden. We weten dat er ALLEEN een hetero-sexuele relatie mogelijk is. Waarom? God maakte Adam en Eva, niet twee mannen of twee vrouwen, maar een vrouw en een man. Dat is de enige basis voor het huwelijk en dat is ook waarom we weten dat homoseksueel gedrag kwaadaardig is, een perverse en onnatuurlijke omgang.

Echter hoe meer mensen het boek Genesis verwerpen (en de rest van de Bijbel) als God’s autoritaire Woord, des te meer we kunnen verwachten dat mensen God’s fundament voor het huwelijk verwerpen. Er is geen twijfel dat de acceptatie van homoseksueel gedrag groeit in de Westerse cultuur. Dit gaat hand in hand met een

toenemende acceptatie van evolutionaire leerstellingen en zijn gevolg van het ondermijnen van de autoriteit van de Bijbel.

HET FUNDAMENT ONDER VUUR

In werkelijkheid zijn de evolutionaire leerstellingen over dinosauriërs een aanval op het fundament van het Christendom.

Psalm 11: 3 stelt “Wanneer de grondslagen zijn vernield, wat kan de rechtvaardige doen?” Als iemand het fundament van wat dan ook vernietigt, zal alles instorten. Als iemand een gebouw wilt vernietigen, dan is de beste manier om het fundament te vernietigen. Vergelijkend als iemand het Christendom onderuit wilt halen dan moeten ze het fundament vernietigen die opgesomd zijn in het boek van Genesis.

De Bijbelse oorsprong der soorten zoals beschreven in het boek Genesis, is van fundamenteel belang voor alle andere lessen uit het Schrift. Weerleg of ondermijn op wat voor manier dan ook de Bijbelse beschrijving van de soorten en de rest van de Bijbel is ondermijnd. Iedere Bijbelse les van theologie, direct of indirect, heeft uiteindelijk zijn basis in het boek Genesis. Daarom als iemand geen geloofsvol begrip van dat boek heeft (niet alleen geloven dat het waar is, maar ook begrijpen wat het zegt) dan kan iemand niet echt vol hopen te begrijpen wat het Christendom inhoudt. Mensen houden zichzelf voor

de gek als ze denken te begrijpen wat het Christendom allemaal inhoudt maar ondertussen het boek Genesis niet begrijpen.

De reden hiervoor is dat de betekenis van wat dan ook vastzit aan zijn oorsprong. Als u de betekenis van wat dan ook wilt begrijpen, moet u de oorsprong begrijpen – de basis. Genesis is het enige boek dat een verslag geeft van de oorsprong van alle wezens en het universum zoals de oorsprong van het leven, de mens, de regering, het huwelijk, de cultuur, de volken, dood, zonde en van kleding.

De betekenis van dit alles is afhankelijk van hun oorsprong. Op dezelfde manier is de betekenis en het doel van het Christelijke evangelie afhankelijk van de oorsprong van het probleem waarvoor de Redder zijn dood was en de oplossing is.

MILJOENEN JAREN EN HET EVANGELIE

De leerstelling dat dinosauriërs miljoenen jaren voor de mens leefden en uitstierven, is in feite een directe aanval op het fundament van het evangelie. Het fossielen bestand waarin we dinosauriërs vinden bestaat uit biljoenen dode dieren. Feitelijk is het een bestand van dood, ziekte, lijden, wreedheid en brutaliteit. Het is een zeer lelijk bestand.

Evolutionaire wetenschappers claimen dat de fossiele lagen over de oppervlakte van de aardbol dateren tot honderden miljoenen jaren terug. Als iemand de theorie accepteert van miljoenen jaren voor de fossiele lagen – dan accepteert iemand dood, bloedvergieten, ziekte en lijden voor Adam's zonde.

De Bijbel maakt duidelijk dat dood, bloedvergieten, ziekte en lijden het gevolg zijn van zonde. In Genesis 1: 29-30 lezen we dat Adam en Eva en de dieren verteld werd alleen planten te eten (Dit is Genesis lezen en het aannemen op een face-the-facts manier als letterlijke geschiedenis, zoals Jezus deed in Mattheüs 19: 4-6). Eigenlijk is er een theologische grens gemaakt tussen planten en dieren. Mensen en dieren worden beschreven in Genesis 1 als het hebben van een levensprincipe. (Dit klopt voor de landdieren alsook de vogels en zeedieren: Genesis 1: 20-24) Planten hebben geen levensprincipe – ze “leven” niet op dezelfde manier als dieren. Ze werden gegeven als voedsel. (De mens werd voor het eerst verteld

vlees te eten in Genesis 9: 3 – dit maakt het ook duidelijk dat de stellingen in Genesis 1: 29-30 bedoeld waren om ons te leren dat de mens en de dieren vegetarisch waren om mee te beginnen. Ook wordt ons in Genesis 9: 2 verteld van de verandering die God maakte in de manier waarop dieren reageren op mensen.)

God waarschuwde Adam in Genesis 2: 17 dat als hij zou eten van de “boom van kennis der goed en kwaad” hij zou “sterven.” Het Hebreeuwse woord voor “sterven” betekent eigenlijk “stervende, u zult sterven.” Anders gezegd, het zou een proces van sterven worden.

Nadat Adam ongehoorzaam aan God was, kleepte de Heer Adam en Eva met “klederen van vellen” (Genesis 3: 21). Om dit te kunnen doen moet Hij tenminste een dier hebben gedood. De reden hiervoor kan gevonden worden in Hebreeën 9: 22:

En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving.

God had het vloeien van bloed nodig voor de vergeving van zonde. Wat er in het hof gebeurde was een schets van wat er komen zou in Jezus Christus, die Zijn bloed liet vloeien aan het kruis van het Lam van God “dat de zonde der wereld wegneemt” (Johannes 1: 29).

Nu als er het vloeien van bloed bestond voor de zonde, zoals er zou zijn als het hof lag op een fossielen bestand van dode dingen van miljoenen jaren, dan zou dit het fundament van de verzoening vernietigen. Dit past ook met het gegeven dat Paulus geeft in Romeinen 8 dat de hele wereld van schepping “in barensood” is als gevolg van de val van Adam.

Jezus Christus onderging een fysieke dood en liet Zijn bloed vloeien omdat dood de straf voor de zonde was. Paulus bespreekt dit in detail in Romeinen 5 en in 1 Korinthiërs 15.

Openbaring hoofdstukken 21 en 22 maken duidelijk dat er een “nieuwe hemel en een nieuwe aarde” zullen komen eens in de toekomst waar er “geen dood” meer zal zijn en “geen vloek meer” – zoals het was voordat de zonde alles veranderde. Duidelijk mag zijn dat als dieren onderdeel van een nieuwe aarde en een nieuwe hemel zullen zijn, zij niet zullen sterven of elkaar of de verlost mensen zullen eten!

Dus, de leerstellingen van miljoenen jaren van dood, ziekte en lijden voordat Adam zondigde is een directe aanval op het fundament van de boodschap aan het Kruis.

HAGEDISSEN MET EEN MISSIE!

Dinosauriërs zijn waarschijnlijk meer dan wat dan ook gebruikt om mensen te hersenspoelen – waaronder jonge kinderen – met deze evolutionaire ideeën van veranderende willekeurige processen die het leven voortbrachten en miljoenen jaren van dood en lijden.

Triest genoeg heb ik keer op keer ondervonden dat mensen, vooral studenten van scholen en colleges en universiteiten, door de evolutie de Bijbel fout moet zijn.

Door het grote getal van evolutionaire boeken over dinosauriërs en films als *Jurassic Park* en *The Lost World* zijn de gemiddelde wereld en zelfs de Kerk geïndoctrineerd om te geloven in

evolutionaire ideeën. Voor velen is dit een van de grootste struikelblokken geworden om de Bijbel te geloven – wat veelal gebracht wordt als een verouderd anti-wetenschappelijk boek die geen boodschap heeft voor de moderne mens. Dus de boodschap van redding wordt steeds meer en meer terzijde geschoven.

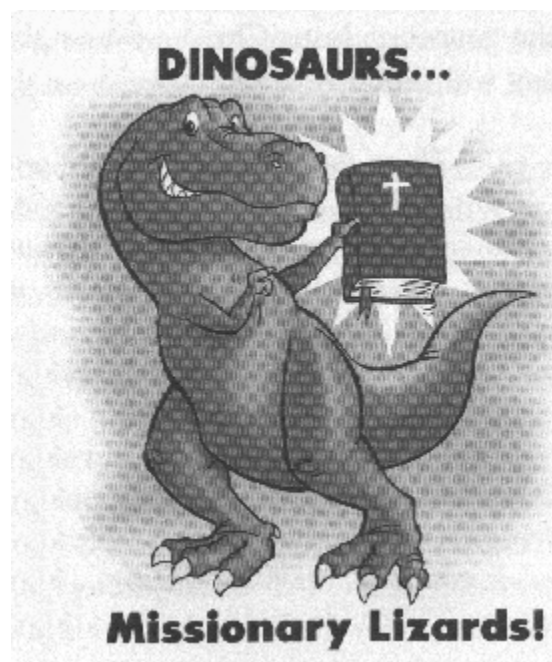
Ook doordat de meeste kerken evolutionaire ideeën accepteren, en niet de fundamentele belangen van het boek Genesis leren, noch de waarheid omtrent dinosaurus geschiedenis gebaseerd op de Bijbel. Zijn mensen niet zeker of ze de Bijbel wel kunnen vertrouwen. Als ze in discussie raken met sceptici, weten ze niets meer te zeggen. Er is een leegte in hun leven. Ze kunnen de Bijbel niet verdedigen dus de mensen waarmee ze praten nemen aan dat ze de Bijbel niet serieus hoeven te nemen.

Christenen zijn veelal verward en weten niet wat ze moeten zeggen tegen hun kinderen. Dus triest genoeg groeit de volgende generatie op met het accepteren van evolutie en daarbij het verwerpen van de claims van de Bijbel en dus het Christendom.

De waarheid is dat dinosauriërs makkelijk uitgelegd en begrepen kunnen worden als de Bijbel gebruikt wordt als het fundament van denken. Niet alleen kunnen antwoorden gegeven worden wanneer ze leefden, hoe ze stierven, etc., ze kunnen gebruikt worden als **HAGEDISSEN MET EEN MISSIE**. De Bijbel en zijn verslag van de geschiedenis van het universum kan betrouwbaar gebracht worden – vanaf het allereerste begin (van Genesis).

Christenen kunnen de wereld tonen dat het evolutionistische verhaal over dinosauriërs geen stand kan houden, maar de Bijbelse verslaglegging een logisch verdedigbaar verslag geeft dat het bewijs zinnig maakt.

Tegelijkertijd kan iemand praten over de oorsprong van dood, de intrede van zonde, de ark van het verbond in de tijd van Noach en de

ark van het verbond voor ons – de Heer Jezus Christus en de schitterende boodschap van eeuwig leven met de Heer in de hemel.

We kunnen dinosauriërs gebruiken als getuigend gereedschap om het evangelie van Jezus Christus te brengen, dus dat mensen geleid kunnen worden naar het samen zeggen met Johannes:

*Dit heb ik u geschreven,
die gelooft in de naam van de Zoon Gods,
opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt.*
(1 Johannes 5: 13)

Het vertellen aan mensen van de ware geschiedenis van de wereld vanuit de Bijbel en het brengen van de oplossing voor de problemen in de wereld – de schitterende boodschap van het Christelijke evangelie – is waar dit boek over gaat.

WAT IS EEN CHRISTEN?

Een Christen zijn is belangrijker dan wat dan ook in het leven. Vanaf dat moment, wat er ook met u gebeurt in deze wereld, zult u weten dat u eeuwig veilig bent bij de Heer Jezus Christus en zelfs als de dood komt, zal u eeuwig bij Hem zijn.

HOE KAN IK CHRISTEN WORDEN?

Ten eerste moeten we de ware geschiedenis van de mensheid begrijpen die ons wordt geopenbaard in de Bijbel (Genesis 1-3). De oneindige God maakte de hemelen en de aarde in zes dagen, slechts enkele duizenden jaren geleden. Op de zesde dag maakte de Here God ook de eerste mensen, Adam en Eva waarvan iedere generatie in deze wereld afstamt. Adam was het hoofd van het gehele menselijk geslacht. Adam en Eva werden volmaakt gemaakt zonder zonde. Ze hadden een perfecte relatie met hun Schepper. De keerzijde is dat onze oorspronkelijke ouders niet in hun rechtvaardigheid en reinheid bleven zoals de Heer hen maakte.

Ze werden verleid tot het in opstand komen tegen hun Schepper door een wezen genaamd Satan. Hij is echter niet almachtig, heeft niet

alle kennis, en is niet overal tegelijkertijd. Van oorsprong was satan niet kwaadaardig geschapen, maar ook hij kwam in opstand tegen zijn Schepper. Satan werkte hard in het Hof van Eden (waar God Adam en Eva had geplaatst) aan het doel om de vrede van de schepping omver te gooien. Satan is nu een kwaadaardig wezen en samen met andere kwaadaardige wezens, is hun doel om in opstand te komen tegen de waarheid van God en de Heer zijn mensen in opstand te laten komen.

Het duurde niet lang voordat Adam en Eva toegaven aan de zonde (ongehoorzaamheid) tegen de Heer. Hun verantwoordelijkheid tegenover God was van hunzelf! Adam's zonde bracht de dood en de dood is doorgedrongen tot elk individueel persoon – ieder afstammeling van deze eerste mens.

Omdat Adam zondigde kwam onmiddellijk de dood (in geestelijke zin) en werd hij gescheiden in zijn relatie met de Heer. We moeten begrijpen dat dit niet slechts uit ons eigen perspectief kwam, maar de Heilige God kon niet langer een relatie hebben met mensen die in zonde waren. De Bijbel is duidelijk, “De ziel die zondigt, die zal sterven”(Ezechiël 18: 20).

Fysieke dood kwam als gevolg van de zonde. “Daarom, gelijk door een mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben” (Romeinen 5: 12). Zonde is simpelweg in opstand komen tegen de Heer. Zo'n opstand komt in ieders leven voor. De Bijbel vertelt ons “dat het voortbrengsel van des mensen hart boos is van zijn jeugd aan” (Genesis 8: 21). Het boek Jeremia verklaart “Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?” (Jeremia 17: 9)

Na de opstand van Adam en Eva, beloofde God een besluit op deze verbroken relatie door het sturen van de Redder, de Heer Jezus Christus. “En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen” (Genesis 3: 15)

Omdat een man (Adam) zonde en dus de dood in de wereld bracht, was er een man nodig om de straf voor de zonde te betalen. De straf echter kon alleen betaald worden door een perfecte man – maar alle afstammelingen van Adam zouden zondaars zijn. God's besluit was om Zijn Zoon te sturen (God die vlees werd, de Heer Jezus

Christus), geboren uit een maagd, om een perfecte man te zijn (zonder zonde) en toch een afstammeling van Adam.

Genesis 3: 15 geeft eigenlijk een vooruitblik op de komst van Christus (die het nieuwe hoofd zou zijn in de plaats van Adam) in de wereld en daarmee het definitieve verslaan van Satan. Ieder persoon is verantwoordelijk voor zichzelf tegenover de Heer. Iedereen weet dat de levende God bestaat, maar velen verwerpen of ontkennen deze absolute waarheid. “daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard.”(Romeinen 1: 19). De realiteit is dat de mensen die vertrouwen in Christus voor eeuwig met Hem zullen zijn, maar mensen die Christus verwerpen of ontkennen zullen voor eeuwig verlaten zijn.

Het schitterende is dat God Christus in de wereld zond voor een hoofddoel: om berouwvolle zondaars in een ware relatie met de Heer te brengen. De Heer Jezus Christus kwam om redding te brengen. Zijn geboorte op deze wereld was heel bijzonder. Hij werd geboren uit een maagd door de kracht van de Heilige Geest: geen enkel menselijke man was betrokken (Mattheüs 1: 18-21). Van Zijn geboorte tot Zijn dood was Hij zonder zonde en tegelijkertijd was Hij geheel mens (een echt mens, en ook geheel God). Daarom was Hij een met ons, omdat Hij helemaal mens was en toch perfect bleef; de enige die, ten behoeve van ons, kon sterven voor onze zonde om de dood dat een gevolg van de zonde is weg te nemen, om Satan te verslaan.

Aan het kruis vloeiده Zijn bloed en daarmee was Hij het ware offer dat God al voorspeld had (Handelingen 2: 23). Het kruis waarop Hij stierf was een vloek, en Hij werd verlaten door de Vader opdat u en ik nooit verlaten zullen worden. Hij stierf en werd begraven, maar het leven is in God en de Heer Jezus Christus stond triomfantelijk op uit de dood en leeft vandaag de dag en voor eeuwig. Hij is de onovertroffen Heer en Hij komt terug om Zijn mensen voor Zichzelf te ontvangen.

WAT MOET IK DOEN?

Als eerste moet ik berouw hebben!

Berouwing is essentieel. Het betekent eigenlijk “een verandering van gedachten.” Voor mij om gered te worden door Christus, moet ik uit mijn zelf gerichte houding komen en afstand doen van elke verleiding die ik boven de Heer Jezus Christus stel. Berouwing betekent een complete omschakeling van waar ik was als persoon (gericht op mezelf). Om mijn leven onderwerpen en geven aan enige levende God. Ik moet toegeven dat ik een zondaar ben, in opstand tegen de Here God.

In Filippenzen 3: 8 maakt de apostel Paulus een stelling die ieder van ons aangaat: “Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen.”

Berouwing is absoluut nodig. Daarmee kunnen we begrijpen dat toen de Heer Jezus Christus in de wereld kwam, Hij de volgende woorden sprak “De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie” (Marcus 1: 15). Berouwing is nodig voor ieder persoon om Christen te worden. Sommige mensen zeggen dat zolang ze hun zonden opbiechten, ze wel oké zullen zijn. Maar beste vriend, dat is niet voldoende.

Het boek Spreuken vertelt ons “Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming.” (Spreuken 28: 13). Berouwing is een complete ommekeer van mijn voormalige leven met een vol verlangen om te leven in de rechtvaardigheid van de Heer. Rechtvaardigheid betekent “eerlijk, billijk, in overeenstemming met het recht.” Anders gezegd betekent het simpelweg hetzelfde leven leiden als de Heer Jezus Christus. Hij was rein, heilig, eerlijk, rechtvaardig. Het leven van de Here Jezus is van die kwaliteit die ieder van ons moet naleven in alle hartstocht. De Geest van God was in Hem en hij toonde steeds de echtheid van Zijn leven: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, mildheid, trouw, tederheid en zelfbeheersing. (Galaten 5: 22-23; Het Boek). Hij was nooit verwaand, ook lokte Hij nooit andere mensen uit of was Hij jaloers. Hij leefde altijd naar de waarheid van God en sprak de waarheid.

Ondanks dat we mensen zijn die toebehoren aan onze Redder, de Heer Jezus Christus, zullen we nog regelmatig zondigen. Als we Christus kennen en Hem echt vertrouwen, is vergeving echt. De Bijbel

vertelt ons “Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1: 8-9).

Ten tweede moet ik mijn vertrouwen in Christus stellen

Vertrouwen betekent rekenen op en te geloven in de Heer Jezus Christus. Ik moet rekenen op Christus en alleen op Hem leunen. Vertrouwen is net een instrument die de Heer gebruikt waardoor we kunnen geloven in Christus. Ik wordt niet gered door mijn eigen handelen. Nee! Het is omdat onze liefdevolle Heer Zijn genade en liefde op mij neer liet vallen. Genade is iets wat ik alleen van de Heer kan krijgen – dat is God die Zijn genade aan ons toont zonder er iets aan dat wij dat verdienen. Ondanks ik niets verdien van de Heer en ik geen bevoegdheid heb tot grootspraak wordt de gift van redding naar mij door vertrouwen. Vertrouwen is dat instrument of die zender die de Heer mij geeft waardoor ik kan vertrouwen en geloven in de Heer Jezus Christus. De Bijbel vertelt ons “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme.” (Efeziërs 2: 8-9).

Het boek Romeinen toont aan “omdat Jezus Christus hen uit de greep van de zonde heeft bevrijd” (Romeinen 3: 24). Dit betekent simpelweg dat door vertrouwen ik rechtvaardig verklaard ben in het aangezicht van God. Vele jaren terug, schreef Jacqueline E. van der Waals naar Augustus Toplady’s hymne “Rock of Ages” de hymne “Rots der Eeuwen” en een zin daarvan luidt: “Ledig kom ik, arm en naakt. Tot den God, die zalig maakt.” De enige verdienste die me in de hemel kan brengen is de verdienste van Jezus Christus alleen. Dat is absoluut essentieel voor ieder van ons om ons te richten op de Heer Jezus Christus en vertrouwen en geloven in Hem alleen.

Ten derde moet ik bidden

Gebed is heel belangrijk. Gebed betekent dat een echte gelovige kan spreken tot onze Heer op elk tijdstip. Satan zal zijn uiterste best doen om u te weerhouden van bidden. Gebed is eigenlijk de adem van uw

ziel. Als uw adem/ziel weggenomen word, heeft u niets. Het oefenen op de gewoonte van het gebed is van essentieel belang. Iedereen van ons hebben het nodig regelmatig onze ogen te richten op de Heer Jezus Christus in gebed.

Er staan vele gebeden in de Bijbel. Vaak is het nuttig om de voorbeelden te volgen van gebeden, zoals Mattheüs 6: 9-13 en Efeziërs 3: 14-21. Er zijn vele dingen waarvoor ik de Heer elke dag moet bedanken. Dagelijks zou ik Hem moeten danken voor mijn redding, mijn leven en mijn gezin. Ik kan de Heer altijd vragen om kracht, hulp, leiding en wijsheid. Het is ook nodig voor anderen te bidden die in moeilijke tijden zijn of voor wie het nodig is dat zij De Heer Jezus Christus leren kennen.

Waarom niet nu bidden, berouw uw zonde, ontvang Christus en neemt aan wat Hij voor u deed met Zijn dood en opstanding?

Ten vierde moet ik Bijbel lezen

Bijbel lezen is belangrijk. Door regelmatig de Bijbel te bestuderen, wat God's geschreven openbaring aan ons is, groei ik in mijn redding. Het is belangrijk een kerk te vinden waar de Bijbel continu onderwezen en gelezen word en waar u in contact kan komen met het volk van de Heer. De Bijbel zegt "Waarmede zal de jongeling zijn pad rein bewaren? Als hij dat houdt naar uw woord." (Psalm 119: 9).

Ten vijfde moet ik beginnen met dienen

Het is een voorrecht om de Heer lief te hebben en te dienen. Dienen betekent niet alleen naar de kerk gaan. Dienen betekent het verlangen om een heilig leven voor Christus te leven, met het bemoedigen en evangeliseren aan de ander. Ook is het om mee te doen in het delen van het evangelie met andere mensen een schitterende ervaring.

HOE BEN IK ER ZEKER VAN DAT IK CHRISTEN BEN?

We lezen deze woorden in 1 Johannes 5: 13 “Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt.”

Jezus zei “Ik ben de weg, de waarheid en het leven: niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14: 6). Mijn verlangen moet zijn om nederig in echt berouw tot de Heer te komen met een standvastig vertrouwen en geloof in de Heer Jezus Christus alleen. Een Christen zal het levende bewijs zijn van het leven dat Jezus leefde en ondanks dat ik zondig zal er een zorg in mijn leven zijn door de zonde en als ik dit beken voor de Heer, behoort vergeving mij al toe. De Heer zegt “Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken” (Hebreeën 8: 12; 1 Johannes 2: 12).

Ik moet zeker laten zien dat mijn leven anders is dan die van de mensen van de wereld. Als Christenen “laten wij liefhebben niet met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid” (1 Johannes 3: 18). Hieraan zullen wij onderkennen, dat wij uit de waarheid zijn en voor Hem ons hart overtuigen (1 Johannes 3: 19). Gehoorzaamheid aan de Heer met de Bijbel is de kwaliteit van een Christen. Als een Christen moet ik volharden in vertrouwen met een echt Christelijk leven tot aan het eind en voor eeuwig gered zal zijn.

Mijn doel is gericht op de Heer Jezus Christus met een verlangen naar heiligheid en een ware liefde voor mijn medemens. Dit toont zeker een oprechtheid van het Christen zijn en verzekert ons nogmaals van de zekerheid van Christus. De Bijbel zegt “Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.” (Romeinen 8: 38-39).

Als u uw vertrouwen stelt in de Heer Jezus Christus na het lezen van dit hoofdstuk of graag meer zou willen weten over het worden van een Christen (of over het beter begrijpen van de Bijbel) schrijf ons dan. Adressen vindt u aan het einde van dit boek.

HET GEVOLG VAN DE COMPROMIS

Nu u dit boek uit heeft vertrouw ik erop dat als iemand gelooft in de gebeurtenissen uit de geschiedenis zoals beschreven in de Bijbel en deze begrijpt en daarbij ook de Christelijke basisleerstellingen, dat het echt makkelijk is antwoorden te geven als er gevraagd word naar dinosauriërs.

Maar wat gebeurt er als Christenen niet de Bijbelse geschiedenis geloven of de basisleerstellingen van het Christendom begrijpen die gebaseerd zijn op Genesis? Bijvoorbeeld, hoe zit het met mensen die Theïstische Evolutionisten⁸⁵ zijn of Prestigieuze Creationisten⁸⁶ of Oppervlakkige Filosofen⁸⁷? Al deze ideeën accepteren dood, bloedvergieten, ziekte en lijden voor de zonde en met de een instemmen en bij de ander aspecten toevoegen van wat evolutionisten leren in hun denken. Ook zijn er velen die zo denken die de zondvloed van Noach niet wereldgroot accepteren, maar alleen als plaatselijke gebeurtenis.

Er zijn ook Christenen die zeggen dat ze niet weten wat ze moeten geloven als het gaat om Genesis hoofdstukken 1-12.

Nou als iemand een van de bovenstaande ideeën erop nahoudt moeten ze de volgende illustratie overdenken over een gesprek tussen een vader en een zoon:

“Hey, Pa, vandaag ging het op school over dinosauriërs.

Hoe moet ik als Christen deze dieren zien?”

“Nou, zoon - ik weet het echt niet.

Leefden ze niet miljoenen jaren geleden?”

“Dat zeggen ze, Pa. Maar hoe past dit alles in de Bijbel?”

“Nou, zoon, ik ben er zeker van dat we de visie van de wetenschappers kunnen accepteren en ons geloof in de Bijbel behouden, of niet soms?”

“Ik weet het niet, Pa. Ik bedoel, als de wetenschappers het goed hebben, betekent dat dan dat de Bijbel niet klopt met Genesis als het spreekt over schepping, de zondvloed en de ark?”

“Kijk, zoon. De Bijbel vertelt ons waarom God schiep – niet hoe. We hebben dat over te laten aan de wetenschappers.”

“Oké, Pa. Maar welke gedeeltes van de Bijbel kan ik dan vertrouwen? Stammen we dan wel van Adam af? Hoe kan er een God van liefde zijn zoals ik leer in de kerk als we al het lijden zien in de wereld?”

“Hoe verklaart u de verschillende ‘rassen’ van mensen op de aarde? Hoe moet ik de Grand Canyon begrijpen? Vormde kool echt in een tijd van miljoenen jaren? Er lijken teveel dieren te zijn om op Noach’s ark te passen-is dit verhaal een sprookje?”

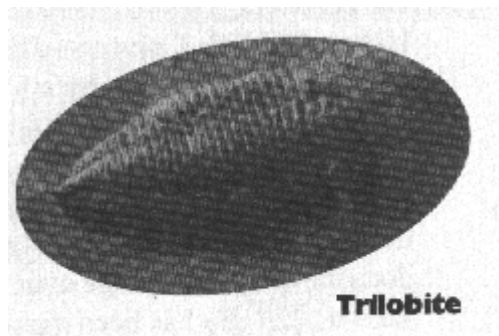
“Waarom wordt het huwelijk veronderstelt te zijn tussen alleen een vrouw en een man? Waarom, Pa? Als ik een zondaar ben zoals de Bijbel stelt, wat betekent het dan? Waar komt de zonde vandaan? Is de Bijbel alleen een boek over redding? Hoe weet ik of dat zelfs waar is? Ik ben verward, Pa!”

Maar de Christelijke Pa die gelooft in God’s Woord en begrijpt dat al zijn denken gebouwd is OP de Bijbel (STARTEND bij Genesis) heeft WEL ANTWOORDEN - HEEL VEEL antwoorden! En niet alleen antwoorden over dinosauriërs – maar antwoorden op de basisvragen over het leven en het universum.

APPENDIX A

DINOSAURUS FEITEN EN THEORIËN

De volgende verzameling van feiten en theoriën over dinosauriërs geven een gedetailleerd en zeer up-to-date verslag met informatie die opgenomen is in dit boek. We hebben voor u niet alleen de bronverwijzing gegeven maar ook een korte samenvatting van wat er specifiek verteld werd in desbetreffend artikel of onderzoeksrapport. Dit is een waardevolle collectie voor studenten, leraren en andere onderzoekers van materiaal voor onderzoeksprojecten, opdrachten van school, etc. over het onderwerp dinosauriërs.

1. John R. Horner en Don Lessem, *The Complete T.rex* (New York: Simon & Schuster, 1993), p. 18 “Dinosaurs may be amongst the most long-lived and succesful animals ever to walk the earth. But they didn’t come along until 235 million years ago.”
Don Lessem en Donald F. Glut, *The Dinosaur Society’s Dinosaur Encyclopedia* (New York: Random House, Inc., 1993), p. ix. “The oldest known dinosaur fossils are found in rocks about 230 million years old, and dinosaur footprints occur in rocks even older than that.”
Mark A. Norell, Eugene S. Gaffney en Lowell Dingus, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History* (New York: Nevraumont Publ. Co. Inc., 1995), p. 17. “What is the earliest-known dinosaur? The best documented candidates are from the Late Triassic Ischigualasto Formation of Argentina. Fossils found in these beds include the theropods *Herrerasaurus* and *Eoraptor*, as well as the ornithischian *Pisanosaurus*. The Ischigualasto beds contain a volcanic ash that has recently yielded a radiometric date of 228 million years ago.”
2. Alan Feduccia, *The Origin and Evolution of Birds* (New Haven, CT: Yale University Press, 1996), p. 28. “As Professor Othniel Charles Marsh of Yale University wrote in 1877: ‘The classes of Birds and Reptiles, as now living, are separated by a gulf so profound that a few years since it was cited by opponents of evolution as the most important break

in the animal series, and one which that doctrine could not bridge over. Since Huxley has clearly shown, this gap has been virtually filled by the discovery of bird-like Reptiles and reptilian Birds. *Compsognathus* and *Archaeopteryx* of the Old World... are the stepping stones by which the evolutionist of today leads the doubting brother across the shallow remnant of the gulf, once thought impassable.’”

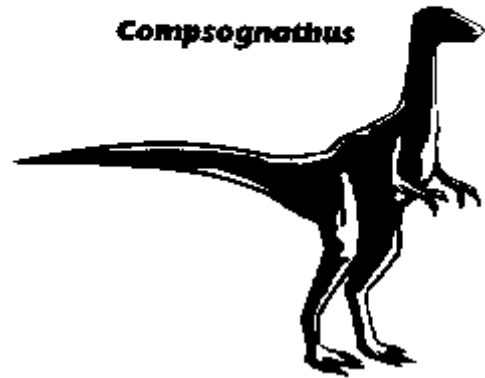
Duan T. Gish, *Evolution: the Fossils Still Say No!* (El Cajon, CA: Institute for Creation Research, 1995), p. 130. “John H. Ostrom has been most instrumental in advancing the theory that birds evolved from a small coelurosaurian dinosaur similar to *Compsognathus*.

Today the notion that birds evolved from dinosaurs is so widely accepted that some have suggested that birds, rather than being placed in the Class Aves, should be relegated to a position within the Dinosauria. In fact, it is being commonly maintained that dinosaurs still survive today in the form of birds, their feathered offspring.”

Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 2. “Dinosaurs belong to a group called *Archosauria*. *Archosaurs* are divided into two groups, the *Crurotarsi* (crocodiles and their relatives) and the *Ornthodirai*, a group composed predominantly of *pterosaurs* and dinosaurs. The living *Archosauria* are the 21 extant crocodiles and alligators, along with the more than ten thousand species of living theropod dinosaurs (birds).”

Compsognathus

Archaeopteryx

Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 11. “According to one story, one Christmas Day Huxley was carving a turkey for his annual feast. As he dissected the drumstick he was struck by the unmistakable similarity between his Christmas dinner and the fossils of the theropod *Megalosaurus* back in his office. From that day on Huxley proclaimed (to use his own stiff Victorian words), ‘... surely there is nothing very wild or illegitimate in the hypothesis that the phylum of the class Aves has its roots in the dinosaurian reptiles.’”

Giovanni Pinna, vertaald door James Hyams, *The Illustrated Encyclopedia of Fossils* (New York: Facts on File, Inc., 1990), p. 219-220. “Because birds possess many of the traits of their reptilian predecessors they have been called ‘glorified reptiles.’ But they are in fact different, not only because of their feathers, but also due to a more evolved physiology. They are warm-blooded animals, which allows them far greater activity than their predecessors, who may, in fact, have been warm-blooded dinosaurs, according to current evidence. Some authorities even believe birds to be the last surviving lineage of dinosaurs, that they should not be placed in a separate class.”

3. Russell D. Humphreys, *Starlight and Time* (Green Forest, AR: Master Books, 1996), p. 83, Appendix C – “Progress Toward a Young-earth Relativistic Cosmology” as presented to the Third International Conference on Creationism, 1994. “As measured by clocks on earth, the age of the universe today could be as small as the face-value biblical age of about 6,000 years.”

Henry M. Morris, *The Genesis Record* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1976), p. 42-46. Dit deel van Morris’ boek bespreekt “De Datum van de Schepping” en heft als conclusie het volgende: “Consequently, the account of earth history as recorded in Genesis fixes the creation of the universe at several thousand, rather than several billion, years ago. The exact date may be as long ago as 10,000 B.C., or as recently as 4000 B.C., with the probabilities (from biblical

considerations, at least) favoring the lower end of this spectrum.”

Aartsbisschop James Ussher, *The Annals of the world* (London: Printed by E. Tyler for F. Crook and G. Bedell, 1658). Ussher gebruikte Bijbelse data, chronologiën en genalogiën om de datum van de schepping te berekenen tot 4004 v.Chr.

4. Genesis 1: 24-31. “En God zeide: Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was alzo. En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt. En God zeide: Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijs dienen. Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, [geef] [Ik] al het groene kruid tot spijs; en het was alzo. En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.”
5. Genesis 1: 20-23. “En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het uitspansel des hemels. Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk

op de aarde. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag..” Ons wordt duidelijk verteld dat de schepsels van de lucht en het water werden gemaakt op dag vijf. Dit is dus inclusief de zeereptielen zoals de *Plesiosaurus*, *Kronosaurus*, en de *Leviathan* samen met de vliegende reptielen zoals de *Pteranodon*, *Pterodactyl*, en de *Rhamphorhynchus*.

6. Romeinen 5: 12-14. “Daarom, gelijk door een mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben; want reeds voor de wet was er zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. Toch heeft de dood als koning geheerst van Adam tot Mozes, ook over hen, die niet gezondigd hadden op een gelijke wijze als Adam overtrad, die een beeld is van de komende..”

1 Korintheërs 15: 21-22. “Indien nu van Christus gepredikt wordt, dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe komen sommigen onder u ertoe te zeggen, dat er geen opstanding der doden is? Indien er geen opstanding der doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof..”

Ken Ham, *De Leugen: Evolutie* (Werkgroep schepping, Hengelo; Pro Mission, 1995), p. 68-70. “Als gevolg van die opstand in Eden, gebeurde een aantal dingen. Ten eerste werd de mens vervreemd van God. Die scheiding wordt geestelijke dood genoemd. Dit op zichzelf zou het uiteindelijke resultaat hebben dat we voor altijd in onze zondige lichamen zouden moeten leven, voor eeuwig gescheiden van God. Stelt u zich eens voor, voor eeuwig te leven met Hitler en Stalin! Stel u eens voor eeuwig te leven in een onverbeterlijke, zondige toestand. Maar er gebeurde iets anders. Romeinen 5: 12 vertelt ons dat als resultaat van het optreden van de mens er zonde kwam, en als resultaat van zonde kwam de dood; maar niet alleen de geestelijke dood, zoals sommige theologen stellen. Om dit vast te stellen moet men 1 Korintheërs 15: 20 lezen waar Paulus spreekt over de fysieke dood van de **eerste**

Adam en de fysieke dood van de **laatste Adam**. Of lees Genesis 3, waar God Adam en Eva verdreef uit het Hof, opdat zij niet zouden eten van de Boom des Levens en zo voor eeuwig zouden leven. Fysieke dood zowel als geestelijke dood waren het gevolg van hun zonde.”

James Stambaugh, “Creation, Suffering and the Problem of Evil,” *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 10(3), 1996, p. 391-404. Stambaugh bespreekt de theologische gevolgen van de oorsprong van kwaad en lijden als gevolg van de zonde van Adam, wat God’s volmaakte schepping ruïneerde.

7. Michael Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide* (New York: Derrydale Books, 1988), p. 10. “At the beginning of the Triassic period, 245 million years ago, there were no dinosaurs. The Earth was ruled by several primitive groups of reptiles. These all died out 20 million years later, and the dinosaurs arose to importance. During the age of the dinosaurs, 200 million years ago, the continents were all joined together to form one land mass.”

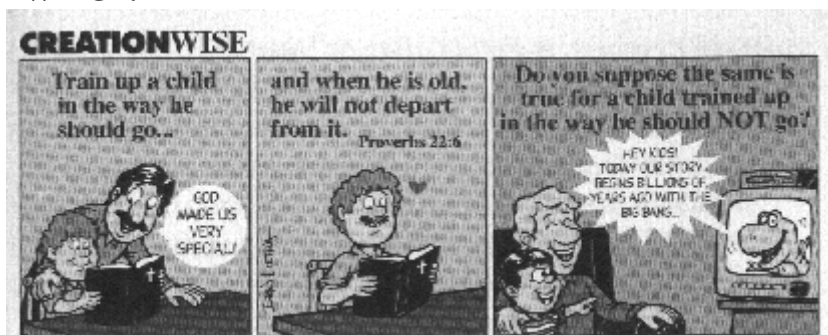
David Lambert and the Diagram Group. *The Dinosaur Data Book* (New York: Avon Books, 1990), p. 10-35. “THE AGE OF DINOSAURS – After an overview of dinosaurs, these pages trace the origins of backboned animals leading to the rise of reptiles and the Mesozoic Era or Age of Dinosaurs. We see how dinosaurs themselves evolved and how they differed from all other reptiles. A glance at their close kin *pterosaurs* and birds leads to a grand family tree of dinosaurs and their relations. Then come brief accounts of the lands, climates, plants, and animals that shared the world with dinosaurs through the three periods of Mesozoic time. The chapter ends with a selection of solutions to prehistory’s greatest riddle: why dinosaurs died out 65 million years ago.” Dit gehele hoofdstuk zoekt het spoor van de veronderstelde geschiedenis van bijna 170 miljoen jaar aarde geschiedenis, geheel gebaseerd op de fossiele en geologische gegevens van vandaag de dag.

Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 62-69. “Why did non-avian dinosaurs become extinct?...Nobody knows for sure. Many ideas have

been proposed, but scientific tests to decide which idea is the most reasonable are difficult to conduct. For example, one hypothesis is that non-avian dinosaurs became extinct because they got hay fever from flowering plants, which arose and became common during the Cretaceous. We have no way to determine if dinosaurs got hay fever. As far as we know, living dinosaurs do not, and fossils tell us nothing about this idea.” De volgende zeven pagina’s gaan dan in op de grotere theoriën over het uitsterven van dinosauriërs, allemaal die gebaseerd zijn op bewijzen van het fossielenbestand en geologische gegevens die vandaag de dag bestaan, niet in het verleden.

Virgil L. Sharpton en Peter D. Ward, redacteurs, *Global Catastrophes in earth History; An Interdisciplinary Conference on Impacts, Volcanism, and Mass Mortality*, The Geological Society of America, Special Paper 247, 1990, p. ix-x. “One of the liveliest topics of scientific debate throughout the 1980s has been the issue of catastrophic events and mass mortality, particularly with regard to the K/T boundary....Literally hundreds of papers have addressed related topics ranging from mechanics of impact cratering, to studies of trace-element geochemistry, to atmospheric modelling, to understanding the detailed patterns of aunal and floral extinction at the K/T boundary, periodicities have been reported in both the marine extinction record and the terrestrial impact record, enhanced levels of iridium have been measured in volcanic aerosols....this volume contains the peer-reviewed papers that grew from this conference. Of the 75 manuscripts submitted for publication, 58 were finally accepted....It is clear from these proceedings that much progress has been made since the first Snowbird Conference in many diverse fields, and although the K/T boundary continues to dominate research, this volume makes equally clear that many new themes and lines of evidence continue to emerge.” De rest van dit boek is een meer dan 600 pagina’s tellende traktatie op de verschillende theoriën van uitsterven en catastrofes in de geschiedenis van de aarde, allemaal gebaseerd op het bewijs dat we vandaag de dag hebben.

8. Psalm 78: 5. “Hij richtte een getuigenis op in Jakob en stelde een wet in Israel, die Hij onze vaders gebood hun kinderen te leren.”
2 Timotheüs 3: 16. “Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid.”
2 Petrus 1: 21. “want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.”
9. Titus 1: 2. “in de hoop des eeuwigen levens, dat God, die niet liegt, voor eeuwige tijden beloofd heeft, terwijl Hij te zijner tijd zijn woord heeft openbaar gemaakt in de verkondiging.”
10. Paul Hoffman, Paul, “Fowl Play,” *Discover*, Mei 1992, p. 4.
 “The truth is that even if you find a totally complete dinosaur skeleton, you can’t just string it together. To do that, you’d have to know exactly how its muscles, cartilage, and ligaments were arranged – and those are gone forever. Any reconstruction is a hypothesis....As theoretical as this kind of work is, arranging these kinds of fossils is the relatively easy part of paleontology. What you don’t see in museum displays are the scores of headless, legless, ribless, smashed, crushed, and half-digested fossils that paleontologists depend on for much of their knowledge of extinct life. Many researchers find themselves sifting through piles of bones of animals that were washed down ancient rivers – mishmashes of many kinds of small creatures – trying to decide which piece goes with which.”

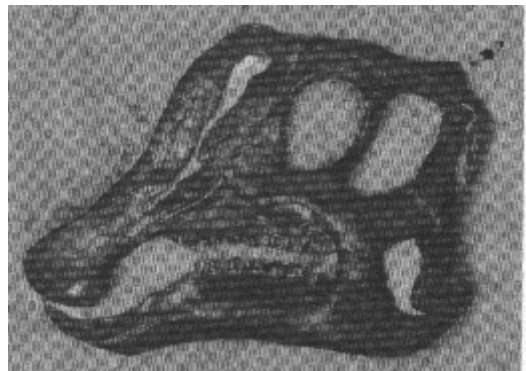

11. Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: MacMillan Publishing Co., 1988), p. 92. “Various systems of classification were proposed for them [dinosaurs], but it was not until 1887 that another English anatomist, Harry Seeley, recognized that

there were 2 distinct types of hip girdle or pelvis. In some, dinosaurs, the pelvis was of a normal reptilian build, so Seeley called this group the *Saurischia*, or ‘lizard-hipped’ dinosaurs. In others, the pelvis resembled that of modern birds, and so he called them the *Ornithischia*, or ‘bird-hipped’ dinosaurs.”

David Lambert, *A Field Guide to Dinosaurs* (New York: Avon Books, 1983), p. 17. “Dinosaur features: Many of these features also occur in close relatives of the dinosaurs. A. Skull with ‘windows’ (closed in some dinosaurs), notably one in front of each eye. B. From two to 11 (fused) sacral vertebrae joining spine to: C. hip girdle with a hole (not found in other reptiles) – its strong upper rim helped this socket to take the: D. inturned top of the (fairly straight) thigh bone. E. Flange to anchor muscles aiding

backswing of the leg. F. Ridge aiding knee extension. G. High, stiff, simple ankle. H. Dinosaurs walked on tiptoe. I. From three to five clawed or hoofed toes. J. From two to five clawed or hoofed fingers. K. Crest on

upper arm bone aiding backswing of the forelimb. L. Shoulder socket angled to restrict forelimb movements to to-and-fro. M. Skin smooth or scaly, sometimes with horny armour.”

Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 2. “Popularly, ‘dinosaur’ means any giant extinct ‘monster,’ especially ones that are ugly, stupid, and ill-suited to their environment, or anything else that is out-of-date. Scientifically, the group called dinosaurs must be defined in terms of evolution. This group must include all the animals descended from the first dinosaur, the common ancestor. Because the fossil record is incomplete and does not preserve all animals that have lived in the past, we will probably never find and identify the ancestor of all the dinosaurs. Nonetheless, we can recognize all the members of

the group by identifying the unique evolutionary characteristics that they inherited from the first dinosaur.” David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamnder Books Limited, 1985), p. 9. “Dinosaurs lived during the so-called Mesozoic Era of earth history... thus animals that lived either before or after the Mesozoic are not dinosaurs. For example, giant woolly mammoths which went extinct within the last million years or so are not dinosaurs, nor the large sail-backed reptiles of the Permian Period such as *Dimetrodon*. Dinosaurs are also reptiles.... To be even more precise, dinosaurs were a rather special group of reptiles. All of them were land-living creatures.... Thus the gigantic sea monsters of the Mesozoic, the *plesiosaurs*, *ichthyosaurs* and *mosasaurs* were not dinosaurs. Similarly no dinosaurs were airborne fliers, so.... Flying reptiles of the Mesozoic, the *pterosaurs*, were not dinosaurs. Dinosaurs are in fact members of a group of reptiles known as *archosaurs* (‘ruling reptiles’), which include well-known creatures like crocodiles, the extinct *pterosaurs*, and those well-known *archosaur* descendants, the birds.... The dinosaurs are distinct from other *archosaurs* from one main reason which is.... That they are able to walk and run extremely efficiently; their legs are tucked in beneath the body rather than being held out from the sides.”

Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, Tenth Edition (Springfield, MA: Merriam-Webster Inc., 1995), p. 326.

Dinosaur “1: any of a group (*Dinosauria*) of extinct chiefly terrestrial carnivorous or herbivorous reptiles of the Mesozoic era. 2: any of various large extinct reptiles other than true dinosaurs.”

12. Steven A. Austin, *Grand Canyon: Monument to Catastrophe* (El Cajon, CA: Institute for Creation Research, 1994), p. 111-131. Hoofdstuk 6, “Are Grand Canyon Rocks One Billion Years Old?” Dit hoofdstuk bespreekt de verschillende daterings methoden om vulkanische rotsen te dateren en hoe het toegepast wordt op de verschillende aardlagen die gevonden zijn in de Grand Canyon. Pagina 126 geeft een lijst van verschillende data die pasten bij deze verscillende lagen.

The Diabase Sills zijn de diepst gevonden rots lagen. The Cardenas Basalt is een Precambrische laag gevonden op de bodem van de Grand Canyon en de fundamentele rotsen van het Uinkaret Plateau werden gevonden aan de top van de Grand Canyon. The Diabase Sills werden gedateerd op 850 tot 1370 miljoen jaar: The Cardenas Basalt werden gedateerd op data die varieerden van 715 tot 1.100 miljoen jaar en de basis van het Uinkaret Plateau werden gedateerd die varieerden van 0,01 tot 2.600 miljoen jaar. De basis van de top kon slechts uiterlijk 10.000 jaar oud zijn of 2,6 biljoen jaar, twee keer zo oud als de Cardenas Basalt die gevonden werd op de bodem van de Grand Canyon.

Henry M. Morris en John D. Morris, *Science, Scripture, and the Young Earth* (El Cajon, CA: Institute for Creation Research, 1989), p. 39-44. Hoofdstuk 8, "Bad Assumptions in Radiometric Dating." Dit hoofdstuk bespreekt de verschillende veronderstellingen die aangenomen werden tijdens het gebruiken van verschillende radiometrische dateringsmethoden. Pagina 39 geeft drie basis en overheersende veronderstellingen als volgt: "... all such methods require three fundamental assumptions: (1) constant half-life; (2) isolated system; (3) known initial conditions. None of these assumptions can be proved correct, or even be tested."

John D. Morris, *The Young Earth* (Green Forest, AR: Master Books, 1996), p. 51-67. Hoofdstuk 5, "Radioisotope dating." Dit hoofdstuk bespreekt de vele problemen van radioisotopische daterings methoden en alle aangenomen veronderstellingen die ermee geassocieerd worden..

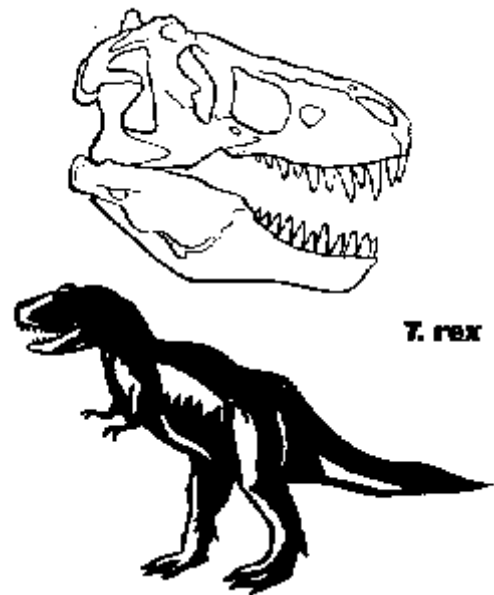
"Certainly many people think radioisotope dating has proved that the earth is billions of years old and that this family of dating methods can determine the age of ancient rocks. However... the concepts suffer from various problems and unprovable assumptions. It must be stated before we begin to look at these methods, that the only rocks which can be dated by this method are extremely hot and which since have cooled into solid rock. This would include rocks such as basalt (a type of solidified lava), rocks which are now quite hard, but

once were in a hot, liquid condition.... Generally speaking, sedimentary rocks, such as limestone, sandstone, and shale, cannot be dated with radioisotope schemes.... Assumptions of Radioisotope Dating – 1. Constant decay rate. 2. No loss or gain of parent or daughter. 3. Known amounts of daughter present at start.” Hier dient opgemerkt te worden dat het overgrote deel van de fossielen werden gevonden in bezinkselachtige rotsen en dit is het enigste type rots die zelfs hun dubieuze daterings systemen niet kunnen dateren, wat de vraag oproept hoe ze dan tot die exacte data kwamen met betrekking tot alle fossielen.

Ian T. Taylor, *In the Minds of Men* (Toronto: TFE Pub., 1984), p. 295-304. In hoofdstuk 11, “The Age of the Earth,” beschrijft Taylor de verschillende methoden van radioisotopisch dateren inclusief uranium/lood, kalium/argon, rubidium/strontium en lood/lood. Pagina 301 stelt: “The Assumptions of Radiometric Dating. 1. It is assumed that the earth began as a spinning blob of hot liquid that cooled to form the original rock surface. It is further assumed that, because of the immense span of time during which erosion and rebuilding are believed to have taken place, none of the original crustal materials are now available for study. 2. It is assumed that the crystals that are selected for radiometric age determination have been formed either by growing from hot liquid, that is, igneous rock, or by metamorphosis... 3. Once the crystal has formed, it is assumed that it is a closed system, that is, no ‘parent’ or ‘daughter’ elements enter or leave the crystal lattice; the only change that takes place is assumed to be decay of the unstable ‘parent’ with time and consequent increase of the stable ‘daughter’ element. 4. When discordant results are obtained from processes operating within the same crystal, it is assumed that there has been loss or addition of the ‘daughter’ product.... 5. Contamination of the crystal, its formation by extraneous ‘daughter’ elements has to be taken into account, and it is assumed that the various isotope ratios of the contaminating element were the same at the time of crystal formation as they are today. 6. It is assumed that the decay ‘constant,’ determined over a two- or three-day period

and mathematically related to the rate of decay expressed as half-life, has remained unchanged throughout the entire age of the mineral sample.”

- 13 Dennis L. Breo, “Hunting Dino DNA – Mary Schweitzer puts *T. rex* Bones Under The Microscope,” *JAMA*, Vol. 270, No. 19, Nov. 17, 1993, p. 2376-2377. Dit artikel beschrijft niet alleen Mary Schweitzer’s “verslaving” aan dinosauriërs en haar studies aan de University of Montana voor Jack Horner, maar het bespreekt ook haar ontdekkingen van de rode bloedcellen en DNA in het femur van een *T. rex*. Ze dateert het fossiel op 65 miljoen jaar zonder duidelijke reden dan het misschien te baseren op het geloof dat ze toen zijn uitgestorven. Interessant is dat als ze het heeft over het DNA dat gevonden is in de botten, ze zegt, “The DNA we’ve extracted from the *T. rex* bones may have come from a fungus that invaded the bones 5 years ago; from something else foreign like sagebrush root hairs; and, yes, from the blood of the *T. rex* itself.” Met andere woorden, ze hebben echt geen idee hoe oud het DNA is of waar het vandaan kwam. Dit artikel concludeert een interessant punt, “Dinosaurs were so big and were around so long and, yet, we know almost nothing about them. They’re magic.” Ze heeft gelijk! Ze weten werkelijk zeer weinig van ze omdat hun studie en onderzoek wordt gedaan met blinddoeken op voor alle bewijzen die niet in hun evolutionaire wereldvisie passen. Mary Schweitzer en Tracy Staedter, “The Real Jurassic Park,” *Earth*, juni 1997, p. 55. “Finding remnants of dinosaur blood cells would have astounding implications. Tiny bits of proteins and DNA possibly locked away inside just waiting for scientists to decipher them. Recently, the notion of finding preserved dino DNA has produced a lot of headlines, not to

mention blockbuster movies. Most scientists don't put much stock in the idea because it's unlike that DNA could last for million of years."

- 14 Don Batten, "Buddy Davis – The Creation Music Man (Who Makes Dinosaurs)," *Creation ex nihilo*, Vol. 19(3), 1997, p. 49. "You don't need to be a rocket scientist to figure the importance of this (finding thousands of fresh dinosaur bones in Alaska). To believe that this is 65 million years or more since these dinosaurs lived on earth – that takes a lot of faith. It doesn't take near as much faith to believe that they might have been frozen for a couple of thousand years at the most." K. Davies, *Journal of Paleontology*, Vol. 61(1), p. 198-200. Geological Society of America abstract proceedings 17:548. Margaret Helder, "Fresh Dinosaur Bones Found," *Creation ex nihilo*, Vol. 14(3), 1992, p. 16-17. "She could not accept that fresh (not permineralized, meaning unfossilized) dinosaur bones had been found in Alaska. Such bones could never have lasted 70 million years, she said. Unlikely or not, it is a fact that such bones have been found. ...How these bones could have remained in fresh condition for 70 million years is a perplexing question. One thing is certain: they were not preserved by cold. Everyone recognizes that the climate in these regions was much warmer during the time when dinosaurs lived.... Why then did these bones not decay long ago?.... The obvious conclusion is that these bones were deposited in relatively recent times." Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *The Encyclopedia of Dinosaurs*, "Jurassic Park," door Mary Schweitzer en Don Lessem (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 385. "One of the first premises of the movie [*Jurassic Park*] is that DNA, the 'molecule of life' that codes the genetic composition of living organisms, can be preserved for 65-100 million years. There have been reports of DNA recovered from extinct organisms, such as the woolly mammoth or the horse-like quagga, but these specimens are not truly 'old' in a geological sense. DNA has been reported to have been recovered from specimens of millions of years old, but all of these reports still await independent

verification. Whether DNA can be preserved for millions of years is still an issue very much open to debate and has by no means been accepted by the general scientific community.” Carl Wieland, “Sensational Dinosaur Blood Report,” *Creation ex nihilo*. Vol. 19(4), 1997, p. 42-43. “To find unfossilized dinosaur bones is already an indication more consistent with a young age for the fossils.... The evidence that hemoglobin has indeed survived in this dinosaur bone (which casts immense doubt upon the ‘millions of years’ idea) is, to date, as follows: • The tissue was coloured reddish brown, the colour of hemoglobin, as was liquid extracted from the dinosaur tissue. • Hemoglobin contains heme units. Chemical signatures unique to heme were found in the specimens when certain wave lengths of laser light were applied. • Because it contains iron, heme reacts to magnetic fields differently from other proteins – extracts from this specimen reacted in the same way as modern heme compounds. • To ensure that the samples had not been contaminated with certain bacteria which have heme (but never the protein hemoglobin), extracts of the dinosaur fossil were injected over several weeks into rats. If there was even a minute amount of hemoglobin present in the *T. rex* sample, the rats’ immune system should build up detectable antibodies against this compound. This is exactly what happened in carefully controlled experiments. Evidence of hemoglobin, and the still-recognizable shapes of red blood cells in unfossilized dinosaur bone is powerful testimony against the whole idea of dinosaurs living millions of years ago.”

Nigel Williams, “The Trials and Tribulations of Cracking the Prehistoric Code,” *Science*, Vol. 269, 18 Augustus, 1995, p. 923-924. “One of the key questions researchers are still grappling with is just how long DNA can survive. Biochemist Thomas Lindahl of Britain’s Imperial Cancer Research Fund at South Mimms has studied the main mechanisms that degrade DNA – hydrolysis and the loss of purines, one of the chemical building blocks of the molecule. He has found that, by the standards of most biological molecules, DNA can be remarkably long-lived. ‘Results of ancient DNA up to 50.000

to 100.000 years old are credible,' he says, adding that beyond this time it is much harder to envision how the molecule could be protected from decay, as even encased in materials such as amber, oxidative damage would be expected. Lindahl believes researchers claiming to have older DNA should explain how it was preserved."

- 15 Schweitzer en Staedter, "The Real Jurassic Park," p. 55-57. Dit artikel beschrijft het process van het ontdekken van de rode bloedcellen in de dunne stukjes van het ongefossiliseerde diepe gedeelte van het femur van de T. rex, en hoe ze het niet konden geloven dat het werkelijk bloedcellen zijn zoals deze opmerking van pagina 55 aanduidt, "So I showed these microscopic slides to my boss, paleontologist Jack Horner, renowned for his work on dinosaur nesting sites. He took a long look and then asked, 'So you think these are red blood cells?' I said, 'No.' He said, 'Well, prove that they're not. So far, we haven't been able to.'"
- 16 John R. Horner en Edwin Dobb, *Dinosaur lives* (New York: Harper Collins Publishers, 1997), p. 228.
- 17 Batten, "Buddy Davis: the Creation Music Man," p. 49. "Buddy, you recently had a visit to Alaska to find 'fresh' dinosaur bones – can you tell us about that?" "Sure, Our team of five went to the North Slope of Alaska, about as far north as you can go without actually getting into the Arctic Ocean.... The third day we found our first dinosaur remains.... The Liscomb Bone Bed has probably thousands of frozen unfossilized dinosaur bones – some of them have the ligaments still attached." Margaret Helder, "Fresh Dinosaur Bones Found," *Creation ex nihilo*, Vol. 14(3), 1992, p. 16. "In 1961, a petroleum geologist discovered a large, half-meter-thick bone bed. As the bones were fresh, not permineralized, he assumed that these were recent bison bones. It took 20 years for scientists to recognize duckbill dinosaur bones in this deposit as well as the bones of horned dinosaurs, and large and small carnivorous dinosaurs."
- 18 Associated Press, "Gout Also a Big Pain for Dinosaurs," *Cincinnati Enquirer*, 23 Mei 1997. Dit artikel informeerde de

lezer over een artikel dat gepubliceerd werd in het tijdschrift *Nature* over de ontdekking dat “Sue,” een *T. rex* skelet gevonden in 1990 duidelijk had geleden aan jicht. Dit artikel uit *Nature* is opgenomen in deze zelfde voetnoot.

Horner en Lessem, *The Complete T. rex*, p. 71-2. (Verwijzend naar de grootste *T. rex* gevonden tot vandaag de dag) “Sue’s skull is in terrific shape, black teeth still in massive jaws that aren’t distorted. And her bones show all sorts of injuries that had healed over in the course of what must have been a long, rough life. Extra bone growth along the lower left shin indicates to Pete Larson that Sue had a broken leg that healed over, though it might also have suffered from osteoporosis, arthritis, or other bones diseases that we know dinosaurs had. There is a hole that might have been a drain for a cheek infection. There are parallel grooves along the pelvis, maybe from the raking bite or slash of another *T. rex*. Two vertebrae near the end of the tail were probably broken. They were found fused with extra bone around them. There is a rib incompletely healed from a fracture. And there is a tooth still embedded in a rib, from a bite by another *T. rex* (which may have come after Sue’s death).”

Lessem en Glut, *The Dinosaur Society’s Dinosaur Encyclopedia*, p. viii. “Deformed, fractured, and healed bones inform us about dinosaur diseases.”

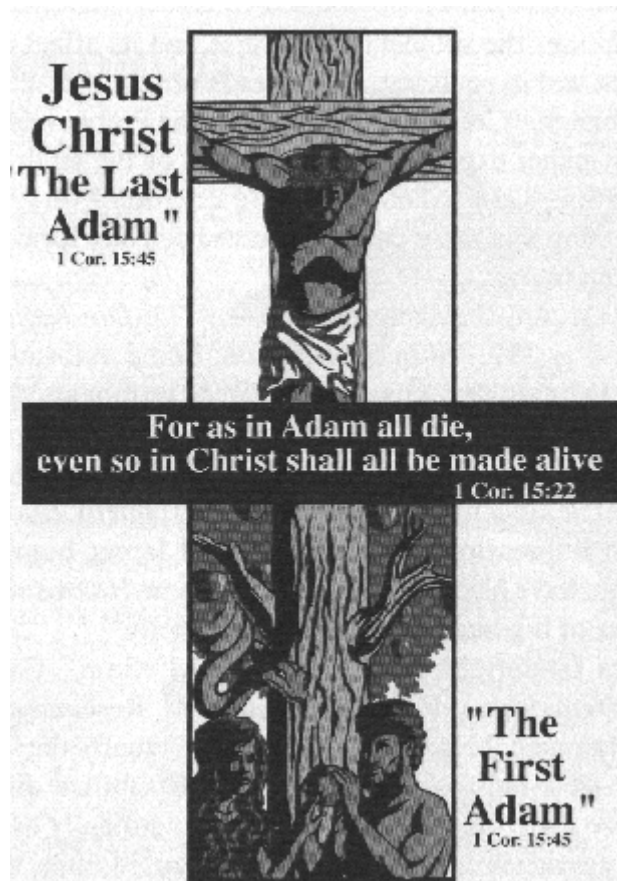
Malcolm W. Moran, “Dinosaur May Have Suffered from Gout,” *Denver Post*, 22 Mei 1997. “The scientists who examined some of the dinosaur’s bones have concluded that the equivalent of hand bones (metacarpals) at the ends of the animal’s spindly forearm are riddled with lesions strikingly similar to those observed in some modern animals – birds, reptiles, and humans, for example, in which uric acid erodes bone tissues and deposits sharp mineral crystal in joints, causing excruciating pain. Earlier studies had found that Sue’s facial bones had been slashed by deep gashes, a dinosaur tooth was left embedded in one of her ribs, and she probably limped from a badly healed broken leg. ‘Sue was not a well dinosaur.’”

Bruce M. Rothschild, Darren Tanke, en Ken Carpenter, “Tyrannosaurs Suffered from Gout,” *Nature*, Vol. 387, 22 Mei 1997, p. 357. “Gout is a metabolic disorder in which urate crystals accumulate as space-occupying masses, producing monarticular spheroidal erosions in bone, often associated with new bone growth at their borders. We now report the first identification of such lesions in dinosaurs. Caricatures of the agony and illtemper of those afflicted with gout are magnified by its recognition in *Tyrannosaurus rex*.” Het artikel gaat verder in op het in detail beschrijven van de stoornissen die gevonden zijn in de botten.

Sothebys, “Sue: The Tyrannosaurus Rex,” 1997, http://www.sothebys.com/sue_trex/homejs.html “In addition to the near pristine state of preservation, the most intriguing aspect of “Sue” is the number of evident pathologies displayed by the bones: a broken and healed left fibula, broken and healed ribs, broken and healed tail bones, bite and puncture marks on the left side of the skull, and muscle reattachment to the right humerus.

- 19 Romeinen 5: 12-14, “Daarom, gelijk door een mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben; want reeds voor de wet was er zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. Toch heeft de dood als koning geheerst van Adam tot Mozes, ook over hen, die niet gezondigd hadden op een gelijke wijze als Adam overtrad, die een beeld is van de komende.”

1 Korintheërs 15: 21-22. “Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.”

James Stambaugh, “Creation and the Problem of Evil,” ongepubliceerd werkstuk gepresenteerd op de Evangelical Theological Society’s National Meeting in Philadelphia, PA, 17 November 1995. Een kopie van dit werkstuk is aanwezig in het bestand op het kantoor van Answers in Genesis. Dit werkstuk bespreekt verschillende aspecten van het probleem van het kwaad, inclusief lijden. Het volgende is overgenomen uit het uittreksel van dit werkstuk: “The problem of evil continues to be a supposed ‘safe haven’ for the skeptic. He believes that issue gives evidence to support his rebellious attitude toward Christianity. Unfortunately, many evangelicals, by adopting theistic evolution, give credence to the skeptic’s argument.”

James Stambaugh, “Creation and the Curse,” ongepubliceerd werkstuk gepresenteerd op het Evangelical Theological Society’s Far West Region Meeting, The Master’s Seminary, Sun Valley, California, 26 April 1996. Een kopie van dit werkstuk is aanwezig in het bestand op het kantoor van Answers in Genesis. Dit werkstuk gaat in op het onderwerp

van de Vloek en de uitwerkingen ervan op de schepping en daarin meegenomen wordt Romeinen 8: 19-21 bestudeert. Stambaugh, "Creation, Suffering and the Problem of Evil." Dit werkstuk legt uit hoe aan het eind van de zesde dag van de schepping, God Zijn gehele schepping "zeer goed" noemde, ermee bedoelend dat er geen enkele vorm van lijden of kwaad kon zijn.

- 20 Lambert and the Diagram Group, *The Dinosaur Data Book*, p. 197. "Skin impressions: Some dinosaur skins left their impressions in fine-grained sediments that later hardened into rocks." (illustratie op de pagina): "Impressions left by a duck-billed dinosaur's leathery skin with horny tubercles that formed a raised pebbled pattern. *Hadrosaur* skin impression includes clustered larger bumps that might have had distinctive colors. Some *Hadrosaurs* had rows of big bumps on the hips and belly."

Teresa Lambricht, "The Find of a Lifetime," *Carlsbad Current-Argus*, 28 Februari 1997. "Researchers had determined the pockmarked rock is actually the 70-million-year-old fossilized skin of a duck-billed dinosaur. Since then, the find has been hailed nationally as one of the only a dozen impressions of duck-billed dinosaur skin discovered worldwide.... I thought, *Wow, this is a skin impression*, he said, remembering the first signs of the ten-foot by two-foot stone."

Lessem en Glut, *The Dinosaur Society's Dinosaur Encyclopedia*, p. viii. "Rare skin impressions in finegrained rock show the patterns of dinosaur scales. The even rare dinosaur mummies have preserved fragments of the soft tissue, allowing us to reconstruct with considerable confidence what dinosaurs looked like when they were alive." Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 26-28. "Only a few dinosaur specimens preserved under these special conditions have been discovered and in rare cases skin impressions are preserved. The most spectaculair of these specimens is the Museum's *Edmontosaurus* mummy. This specimen preserves impressions of skin over almost the entire body.... Several

other specimens in the Museum's collection have fossilized skin impressions."

Jake Schoelkopf, "Skin Deep," *The Sydney Morning Herald*, 20 April, 1996. "Skin deep.... Spencer Lucas, the curator of paleontology at the Museum of Natural History in Albuquerque, New Mexico, with the cast of a 70-million-year-old fossilized dinosaur skin which the museum is inviting visitors to stroke."

- 21 Susan West, "Dinosaur Head Hunt," *Science News*, Vol. 116(18), 3 Nov., 1979, p. 314-5. "The new skull also throws *Bronotsaurus* into a different classification. *Brontosaurus* is a member of the suborder *Sauropoda*, the largest four-legged creatures ever to shake the earth. The skull it sported this last century or so placed it in the same family as the less spectacular and quite different sauropod *Camarasaurus*. Its new head puts in the same family as its nearly identical cousin, *Diplodocus*."
- 22 Lambert and the Diagram Group, *The Dinosaur Data Book*, p. 26-27. Dit diagram toont aan dat ongeveer 240 tot 230

miljoen jaar geleden (volgens hun raamwerk van tijd), er GEEN ingevulde zijtakken zijn in de stamboom van de dinosauriërs. Als dit een echte boom zou zijn, dan zou er hoogstens sprake zijn van een hoopje losse twijgjes op de grond.

Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p. 20-23.

Deze pagina's bespreken de stambomen van de dieren waarvan geloofd wordt dat die de dinosauriërs voorgingen en dan laat het een boom voor de dinosauriërs zelf zien. Zoals met het voorbeeld boven, heeft de periode van 230 miljoen jaar absoluut GEEN connecties met welke zijtak dan ook, slechts hypothetische lijnen. In het echt, zou je geen boom hebben, maar een leuke stapel brandhout.

- 23 James Stambaugh, "The Days of Creation: A Semantic Approach." *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 5, No. 1. 1991, p. 70-78. Dit artikel bevat een diepgaande studie naar het Hebreeuwse woord voor dag, *yôm* en laat duidelijk zien dat het niets anders kan betekenen dan letterlijk een 24-uren dag.

- 24 Morris, *The Genesis Record*, p. 42-46. Morris bespreekt een aantal van de chronologische projecten die gedaan zijn om de dagen van schepping te ondermijnen. Pagina 45 geeft de volgende lijst van data: "In addition to Ussher's date of 4004 B. C. for the creation, many other dates have been computed, some of which are as follows (all in years B.C.): Jewish, 3760; Septuagint, 5270; Josephus, 5555; Kepler, 3993; Melanchthon, 3964; Luther, 3961; Lightfoot, 3960; Hales, 5402; Playfair, 4008; Lipman, 3916; and others....Consequently, the account of earth history as recorded in Genesis fixes the creation of the universe at several thousand, rather than several billion, years ago. The exact date may be as long ago as 10,000 B.C., or as recently as 4000 B.C., with the probabilities (from biblical considerations, at least) favoring the lower end of this spectrum."

Taylor, *In the Minds of Men*, p. 282-308. Hoofdstuk 11 – "The Age of the Earth." Dit hoofdstuk bespreekt niet alleen de Bijbelse chronologie van de aarde, maar doorgrond ook

verschillende gebieden van de wetenschap waaronder het zout in de zee, Israël's chronometer, afkoelen van de aarde, en Lord Kelvin en de principes van radiometrisch dateren. De volgende stelling van pagina 283 geeft een duidelijke aanwijzing dat het probleem van een oude aarde zich niet voordeed tot na Lyell en Darwin. "The Age of the Earth Before Lyell and Darwin – One concise and readily available source of nineteenth century information is Robert Young's concordance, and in the popular twenty-second edition, under creation,' will be found a list of thirty-seven computations of the date of creation from a possible list of more than one hundred and twenty. Of these thirty-seven, thirty are based on the Bible and seven are derived from other sources – Abyssinian, Arab, Babylonian, Chinese, Egyptian, Indian, and Persian. Not one of these ancient records puts the date of creation earlier than 7000 B.C. In all the hundreds of thousands of years over which hominid man is alleged to have evolved, it is surely more than coincidental that ancient civilizations, which were by no means ignorant of timekeeping by astronomical methods, should all begin their historical record at this arbitrary date. In addition, all the myths and legends, however bizarre, speak of instant creation just a few thousand years earlier."

Ussher, *The Annals of the World*. Ten tijde van het schrijven hiervan, wordt Ussher's werk vertaald door een goede vriend, Larry Pierce, van Latijn naar het Engels. Larry was verbaasd over de gedetailleerdheid en de accurate van Ussher's werk en is grondig overtuigd van zijn datum van 4004 B.C. ± slechts enkele jaren, voor de schepping van het universum.

- 25 Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide*, p. 14. "In 1677, Dr. Robert Plot gave the first description of a dinosaur. In his book *The Natural History of Oxfordshire* he included a drawing of the

end of a tighbone of *Megalosaurus*: he said it was from a giant man.”

Michael Benton, *Dinosaur and Other Prehistoric Animal Fact Finder* (New York: Kingfisher Books, 1992), p. 8-9. “The first large bone to be reported from Europe was part of the leg bone of a dinosaur found near Oxford, England. In his book *The Natural History of Oxfordshire*, published in 1677, Robert Plot of Oxford University described the bone as that of an elephant or a giant human, although he was not very sure of these identifications.”

Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 6. “In northern Europe, Robert Plot made the first unmistakable reference to dinosaur bones in 1677. Plot described the lower end of the thigh bone that formed the knee of *Megalosaurus*, a bipedal carnivorous dinosaur common in the Jurassic rocks of southern England.”

John Noble Wilford, *The Riddle of the Dinosaur* (New York: Alfred A Knopf, 1985), p. 33-34. “Earlier fossil collectors, as might be expected, had found *megalosaur* bones without knowing their significance. A ‘human thigh-bone’ from Oxfordshire was described in 1677 by the Rev. Robert Plot, first keeper of the Ashmolean Museum at Oxford. It was actually the lower end of a dinosaur thigh, probably from a *Megalosaur*.”

- 26 Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p. 10. “*Scrotum humanum* was the caption provided for this piece of bone by R. Brooks in 1763. It was first illustrated by Robert Plot in 1676 who thought it belonged to a giant human. Though now lost, it may have been the lower end of the thigh bone of *Megalosaurus*.”
- 27 Benton, *Dinosaur and Other Prehistoric Animal Fact Finder*, p. 10. “The second dinosaur to be named came from Lewes in Sussex, England. It was discovered by Mary Ann Mantell in 1822. She was out walking when she spotted an enormous fossil tooth in a pile of rubble beside the road. She showed the tooth to her husband, Dr. Gideon Mantell, a keen amateur fossil collector. He found more bones of the same animal

nearby, and named it *Iguanodon* (“iguana tooth”), thinking that it was a giant iguana lizard.”

Dixon et al., *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals*, p. 144. “*Iguanodon* rightly deserves its place in dinosaur lore. It was the second dinosaur to be discovered, although the word ‘dinosaur’ had yet to be invented. Part of this great shin bone was found in southern England in 1809, and then some teeth and other bones were discovered in 1819. Scientists of the day regarded the teeth as belonging to some giant mammal, like a rhinoceros. But Gideon Mantell, a geologist and keen fossil collector, saw that the teeth were reptilian, and that they resembled those of the modern iguana of Central and South America. So he named the animal *Iguanodon*, and described it in 1825 to the scientific community.”

Lambert and the Diagram Group. *The Dinosaur Data Book*, p. 279. “Mantell, Gideon A. (1790-1852) British physician and fossil hunter who largely pioneered dinosaur discovery. He named *Iguanodon* (1825), *Hylaeosaurus* (1833), and *Pelorosaurus* (1850). *Iguanodon* was the second dinosaur to get a scientific name.”

Wilford, *The Riddle of the Dinosaur*, p. 5, 35-44. “No genus survived through the entire Age of Reptiles, but dinosaurs of one kind or another flourished for 160 million years (humans may be 3 to 4 million years old, if the early hominids are counted), and then the last of them died off at the close of the Cretaceous.” Hoofdstuk 2 – “Discovery of Time,” p. 35-44 beschrijft de geschiedenis van de aarde door de ogen van een evolutionist en plaatst de dinosauriërs een 62 miljoen jaar voor de mens.

28 Lambert and the Diagram Group, *The Dinosaur Data Book*, p. 279. “British physician and fossil hunter who largely pioneered dinosaur discovery.”

29 Lambert and the Diagram Group, *The Dinosaur Data Book*, p. 289. “Contrary to comic books and motion pictures, no dinosaur survived to frighten early man ‘one million years B.C.’ Nor did dinosaurs live at the same time.”

Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p. 14.

“Early man however did not appear on earth until a mere 2-3 millions ago – long after the dinosaurs went extinct!”

David Norman, *Dinosaur!* (New York: Macmillan, Inc., 1991), p. 23. “Most people now know that dinosaurs became extinct about 66 million years ago, because it is a subject which has received a considerable airing in the press, on television and the radio.... The whole issue of time is further confused today through television and films. The very popular cartoon series *The Flintstones* gives the clear impression that Stone Age man lived alongside dinosaurs, and even had some as pets! It is difficult to erase the mistaken ideas that such scenes create. The simple fact is that dinosaurs vanished from the face of the earth almost 66 million years before modern humans appeared. Our history dates back a mere 100,000 years, so any thoughts of cavemen wrestling with *Tyrannosaurus* are completely nonsense.”

Wilford, *The Riddle of the Dinosaur*, p. 5, 35-44, “No genus survived through the entire Age of Reptiles, but dinosaurs of one kind or another flourished for 160 million years (humans may be 3 to 4 million years old, if the early hominids are counted), and then the last of them died off at the close of the Cretaceous.” Hoofdstuk 2, “Discovery of time,” p. 35-44, beschrijft de geschiedenis van de aarde door de ogen van een evolutionist en plaatst de dinosauriërs zo’n 62 miljoen jaar voor de mens.

- 30 Edwin H. Colbert, *The Great Dinosaur Hunters and Their Discoveries* (New York: Dover Publications, Inc., 1984), p. 32. “For this group, Owen coined the name *Dinosauria* – from the Greek *deinos*, meaning terrible, and *sauros*, meaning lizard. (One must not be confused by Owen’s choice of a Greek word meaning ‘lizard’ when he devised the name for this group of reptiles; the Greeks did not always have a word for everything, so Owen chose the term the etymologically which was the nearest this he could get. Perhaps it is permissible to extend the original meaning of the Greek word, and think of *sauros* in this connection as meaning ‘reptile.’) The name was proposed by Owen at the meeting of the British

Association for the Advancement of Science, convened at Plymouth in 1841. It was published in 1842 in the proceedings of the association.”

Dixon et.al., *The Macmillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals*, p. 90-2. “It was Sir Richard Owen, the great English anatomist who founded the

British Museum of Natural History, who made this discovery and who, in 1841, coined the name Dinosauria for them, meaning ‘terrible lizards.’”

Feduccia, *The Origin and Evolution of Birds*, p. 26.

“Richard Owen, the famous anatomist who at the age of thirty-eight had coined the term *Dinosauria*, was in fact not a creationist, as was thought, but rather had a great disdain for

Darwin’s explanation of evolution by natural selection and was, as mentioned, at odds with ‘Darwin’s Bulldog,’ Thomas Huxley.”

Russell M. Grigg, “Dinosaurs and Dragons: Stamping on the Legends!” *Creation ex nihilo*, Vol. 14(3), 1990, p. 11. “The stamps were released by the Royal Mail on August 20, 1991, to celebrate the 150th anniversary of the first use of the term ‘*dinosauria*.’”

- 31 Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p. 8. “Richard Owen (1804-1892), who first coined the term *Dinosauria*. A leading comparative anatomist, he became the first superintendent of the British Museum (Natural History).”
- 32 Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p/ 8. “Comparisons that Owen was able to make at the time suggested to him that these peculiar reptiles, which he named dinosaurs after the Greek words *deinos* and *sauros* of ‘terrible reptiles,’ seemed to anticipate the form of the large pachydermal mammals of today.”

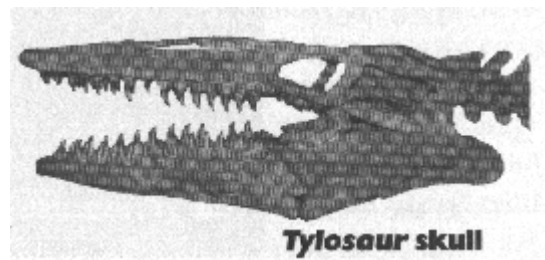
Wilford, *The Riddle of the Dinosaur*, p. 57. “Owen coined the name from the Greek *deinos*, meaning ‘terrible’ or ‘fear fully great,’ and *sauros*, meaning ‘lizard’- *Dinosauria*, terrible lizard. It is odd that he chose a word meaning lizard when he had in mind setting these creatures apart from lizards, but then he probably thought of *sauros* in the more general sense of ‘reptile.’”

- 33 D’(Lee) Niermann, “Dinosaurs and Dragons,” *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 8(1), 1994, p. 85-104. “In the west, dragons were described by body type and defined by habitat. In China, however, they were classified according to their purposes and functions.” – (p. 89) “In 1611 B.C. the Emperor of China appointed the first Royal Dragon Feeder.... [which] remained an honoured post for years.... And as earlier mentioned, one of the Sung Dynasty emperors had a dragon reared in his palace compound.”- (p. 100)

Paul Taylor, *The Great Dinosaur Mystery and the Bible* (Colorado Springs, CO: Chariot Family Publishing, 1989), p. 42. “Some old Chinese books even tell of a family that kept ‘dragons’ and raised the babies. It is said that in those days, Chinese kings used ‘dragons’ for pulling royal chariots on special occasions.”

- 34 Bill Cooper, “The Early History of Man – Part 4. Living Dinosaurs from AngloSaxon and other Early Records,” *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 6(1), 1992, p. 49-66. Dit werkstuk bespreekt de vele legendes van verhalen die de draken en monsters beschrijven uit de vroege Europese geschiedenis. Het volgende komt uit de introductie van het werkstuk: “There are, of course, the famous descriptions of two such monsters from the

Old Testament, *Behemoth* and *Leviathan* (Job 40: 15-41: 34). *Behemoth* being a giant vegetarian that lived on the fens, and *Leviathan* a

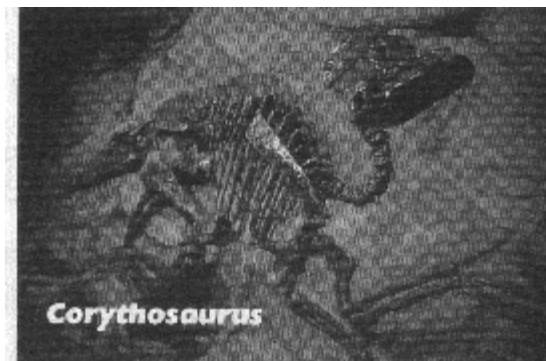

somewhat more terrifying armour-plated amphibian whom only children and the most foolhardy would want as a pet. The Egyptians knew *Behemoth* by the name p’ih.mv, which is

the same name, of course. *Leviathan* was similarly known as Lotan to the men of Ugarit. Babylonian and Sumerian literature has preserved details of similar creatures, as has the written and unwritten folklore of peoples around the world. But perhaps the most remarkable descriptions of living dinosaurs are those that the Anglo-Saxon and Celtic peoples of Europe have passed down to us.”

Bill Cooper, *After the Flood* (West Sussex, England: New Wine Press, 1995). Hoofdstuk 10, “Dinosaurs from AngloSaxon and other Records,” p. 130-145; Hoofdstuk 11, “Beowulf and the Creatures of Denmark,” p. 146-161. Deze beide hoofdstukken bespreken de overweldigende bewijzen van dinosauriërs of dinosaurus-achtige schepsels die gevonden zijn in de vroege Europese geschiedenis van de Anglo-Saxons en de Dene mensen. In de text opgenomen zijn foto’s van primitief kunstwerk die de verschillende schepsels afbeelden waaronder een afbeelding als op pagina 158 met de volgende beschrijving: “A most graphic portrayal from saxon times of an attack on a herd of long-necked quadrupeds by a bipedal predator. Note the predator’s two large legs and puny forearms. This portrayal conforms very closely indeed to the description of Grendel, and is a clear indication that such

creatures were to be seen on the British mainland as well as the Continent, as is also shown by Athelstan’s and other charters. The stone can be seen inside the church of SS. Mary and Hardulph at Breedon-on-the-Hill in Leicestershire.”

Niermann, “Dinosaurs and Dragons,” p. 85-104. Dit artikel bespreekt ook de vele legends en vastgelegde waarnemingen van schepsels die het best omschreven zijn als dinosauriërs, draken en pterosauriërs in plaatsen als Frankrijk, Scandinavië, Engeland, Ierland, Duitsland, Zwitserland, Italië, Oekraïens India, Polen, Afrika en China.

Peter Wellnhofer, *Pterosaurs: The Illustrated Encyclopedia of Prehistoric Flying Reptiles* (New York: Barnes & Noble, 1991), p. 20-21. "If we pursue the history of the investigation of pterosaurs, the flying saurians of prehistoric times, there is a natural link in our minds with the myths and legends of dragons. These were usually also seen as winged lizards or snakes. For 16th and 17th century scholars dragons were still a reality. For example, in the *Schlangenbuch* (Snake Book) by the famous Swiss naturalist and town doctor Conrad Gessner, dating from 1589, there is a chapter called, 'Von den tracken,' in which he describes a battle between a Swiss called Winkelried and a dragon which took place near the Swiss village of Wyler. The scholarly Jesuit father Athanasius Kircher provided a picture of this fight in his great work on natural history, *Mundus Subterraneus* (The World Below the Earth) in 1678. according to this, the dragon had a long neck and tail, four legs, and wings.... Even in the early seventeenth century such legends persisted, like that of the flying dragon on Mount Pilatus near Lucerne in Switzerland. It is reported that the creature flew out of a cave on Mount Pilatus in 1619, and flapped across the valley with slowly beating wings.... Ancient notions of dragons suggest they had a snake-like body, two legs and bat's wings. A second pair of legs was not added until the 16th century. These different types of dragons are impressively presented in Conrad Gessner's 1589 *Book of Snakes*. There are similar pictures in *Sebastianus Munsterus' Cosmographia Universa*, printed in Basel in 1544."

35 Paul Taylor, *The Great Dinosaur Mystery* (Mesa, AZ: Films for Christ, 1991).

36 Henry M. Morris, *The Biblical basis for Modern Science* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1984), p. 351. "Dragons, for example (Hebrew *tannim*), are mentioned at least twenty-five times in the Old Testament. In one of these, the word is used synonymously with 'leviathan that crooked serpent,' being called 'the dragon that is in the sea' (Isa. 27: 1). Ezekiel 27: 3 refers to 'the great dragon that lieth in the midst of his [that is, Egypt's] rivers.' On the other hand, the

mountains of Edom are said to have been laid ‘waste for the dragons of the wilderness’ (Mal. 1: 3).”

James Strong, *The New Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible* (Nashville, TN: Thomas Nelson Pub., 1984), p. 289.

Draken *tannim*, #8577 is 21 keer gebruikt in de Statenvertaling versie van het Oude Testament.

Robert Young, *Young’s Analytical Concordance to the Bible* (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 1996), p. 270.

Draken *tannim*, is 21 keer gebruikt in de Statenvertaling versie van het Oude Testament.

- 37 Zoals de term ‘dinosaur’ strak genomen verwijst naar schepsels die leefden op het land, zijn de “draken” die in de zee leefden strak genomen geen dinosauriërs – maar men zou ze als “dinosaur-achtige” schepsels kunnen beschouwen.
- 38 Sylvia J. Czerkas en Stephen A. Czerkas, *Dinosaurs: A global View* (Spanje: Barnes & Noble Books, 1996), p. 179. “With a skull as much as 3 m (10 ft) in length, *Kronosaurus* existed within shallow seas which covered what is now central Australia. It was one of the short-necked pliosaurs, and was amongst the largest of marine reptiles. The feeding behavior of *Kronosaurus* was probably similar to that of Orca, the killer whale, in that they fed upon sizable prey. *Kronosaurus* reached lengths of approximately 14 m (45 ft).”
- Dixon et al., *The Macmillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals*, p. 77. “Name: *Kronosaurus*, Time: Early Cretaceous, Locality: Australia (Queensland). Size: 42 ft./12.8 m long. The Australian *Kronosaurus* is the largest-known pliosaur. Its skull was flat-topped and massively long, measuring 9 ft./2.7 m – almost a quarter of the total body length, and therefore substantially larger and more powerful than that of the greatest carnivorous dinosaur, *Tyrannosaurus*.”
- Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p. 179. “Short-necked or ‘pliosauroid’ plesiosaurs seem to have been more like the killer whales of today. Powerfully built with enormous heads – one particularly large pliosauroid, *Kronosaurus* (‘time reptile’) from Queensland, Australia, has a head nearly 8 ft. (2.4 m) long – these animals must have

been formidably predators of most aquatic creatures including other plesiosaurs, ichthyosaurs (if it could catch them!), giant turtles, and large ammonites.”

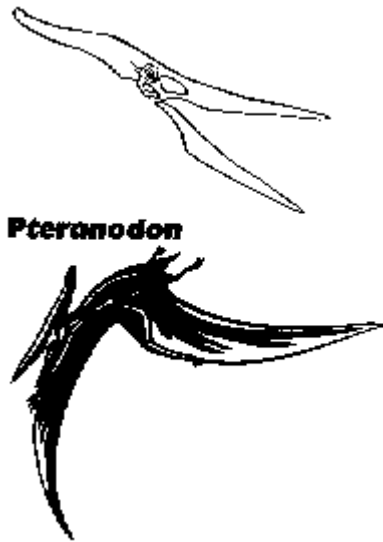
- 39 Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs*, p. 170-172. Beschrijft verschillende pterosauriërs waaronder de *Pteranodon* en de *Rhamphorhynchus*. *Pteranodon* betekent “geveleugeld en tandloos” en *Rhamphorhynchus* betekent “smalle bek.”

Wellnhofer, *Pterosaurs: The Illustrated Encyclopedia of Prehistoric Flying Reptiles*, p. 83-85, 135-136. “The most frequently occurring genus is *Rhamphorhynchus* (=beak-snout), a long-tailed pterosaur after whom the whole suborder is named *Rhamphorhynchoidea*.... So far five different species of this genus have been found in Solnhofen. The smallest, *Rhamphorhynchus longicaudus* has a skull only 1.18 in. long (3 cm) and a wing span of 15.75 in. (40 cm). The largest species, *Rhamphorhynchus longiceps*, has a skull 7.5 in. (19 cm) long, a wing span of 5.74 ft. (1.75 m).... *Pteranodon ingens* had a skull 5.9 ft. (1.79 m) long, of which almost half consisted of the crest, rising well back over the rump. *Pteranodon sternbergi* had a crest which rose steeply and was broader at the top. The lower jaw alone of this species is 3.9 ft. (1.2 m) long, thus longer by a third than *Pteranodon ingens*, which had an estimated wing span of about 23 ft. (7 m). *Pteranodon sternbergi* was thus one of the largest known pterosaurs, and must have had a wing span of over 30 ft. (9 m).”

- 40 Spencer G. Lucas, *Dinosaurs – The Textbook* (Dubuque, IA: Wm. C. Brown Publishers, 1994), p. 194-196. “The term coprolite, from the Greek roots *copros* (feces) and *lithos*

(rock), is applied to fossilized feces.... They provide paleontologists with direct evidence of an extinct animal's diet. But their use is greatly limited because we are unable, except in rare cases, to link confidently a given coprolite to

Pteranodon

the animal that produced it. This limitation especially affects dinosaurs. Few bona fide dinosaurs have been identified, and there has been little analysis of them.... At present, few dinosaur coprolites have been identified, and little analysis of them has been undertaken. This means that collecting and

studying dinosaur coprolites remains a largely untapped field of research that may teach us more about the behavior and diets of dinosaurs.”

- 41 Benton, *Dinosaur and Other Prehistoric Animal Fact Finder*, p. 105. *Estemmenosuchus* – “This giant Russian form had long sharp front teeth, buttony cheek behind, which shows that it ate plants.” Dave Marrs en Virginia Kylberg, *Dino Cards*, 1991.

Estemmenosuchus was a large mammal-like reptile. “Despite having menacing-looking fangs it apparently was a plant-eater.”

- 42 Kathleen Brandes, *Vanishing Species* (New York: Timelife Books, 1974), p. 98. Over de grote panda: “Although classified among the carnivores because of common ancestry, pandas live mainly on enormous amounts of bamboo.”

Keith en Liz Laidler, *Pandas: Giants of the Bamboo Forest* (London: BBC Books, 1992), p. 80-81. “But it is the structure

Estemmenosuchus

of the skull and jaw that the pandas reveal the most obvious adaptations to a bamboo diet. Any animal that needs to eat large amounts of hardstemmed vegetation needs three special talents: strong teeth, strong jaws, and enough muscle-power to use them.... The giant panda's jaw is extremely heavy boned, much heavier than that of a bear, the carnivore it most closely resembles, and carries teeth which, while fitting the general carnivore 'blueprint,' show heavy modification for a herbivorous diet.... Most carnivores have carnissial teeth, modified premolars shaped like blades, which act as shears, allowing the animalsto scissor off lumps of its prey neatly and efficiently. Both pandas and bears, whose omnivorous diet is made up of at least 75 percent plant material, have lost their carnissial teeth.... Both the premolars and molar teeth have been strongly modified for crushing and grinding bamboo. The posterior premolars and molars are wide and flat, their surfaces heavily ridged and cusped; the panda's teeth appear, superficially at least, more like those of cud-chewing species such as cattle and goats than the carnivore from which they evolved."

- 43 David Macdonald, redacteur, *The Encyclopedia of Mammals* (New York: Facts on File, Inc., 1984), p. 512. Over een beschrijving van kamelen: "They all have an isolated upper incisor, which in the males of the lamoids is hooked and sharpened like the tusk-like canines found in both jaws." Paula Weston, "Camels – Confirmation of Creation," *Creation ex nihilo*, Vol. 19(4), 1997, p. 26-29. "The skull of a male camel. Camel are plant-eaters, despite these sharp teeth. If all we had was the skull, it would be easy to reconstruct the camel as a ferocious meat-eater." John Bonnett Wexco, *Zoo Books: Camels* (San Diego, CA: Wildlife Education Limited, 1992). "Camels are plant-eating animals, but male camels have teeth that look like the teeth of meat-eating animals. The front teeth of males are long and sharp."
- 44 William Ashworth en Art Wolf, *Bears: Their life and Behaviour* (New York: Crown Publishers, Inc. 1992), p. 21. "Carnivore means 'meat-eater,' and that is what dogs

generally are. Bears are not. Like us, bears are omnivores, which means that they will eat just about anything in sight. Most of what is in sight is plants, so most of what bears eat is plant matter. What we have here, it turns out, are the largest, fiercest vegetarians on the planet.”

Macdonald, *The Encyclopedia of Mammals*, p. 89. “Grizzlies cannot digest fibrous vegetation well and they are highly selective feeders. The diet shows shifts as they move from alpine meadows to salmon streams to avalanche chutes and riverside brushlands. Grizzlies are omnivorous, with flattened cheek teeth and piercing canines 30 mm (1.2 in.) in length. Their large claws often exceed 6 cm (2.4 in.) in length; they are used to dig up tubers and burrowing rodents. The diet is dominated by vegetation, primarily succulent herbage, tubers and berries.” P. 96 “The Spectacled bear of South America.... Is a good climber, commonly foraging in trees in search of succulent bromeliad ‘hearts,’ petioles cactus in the desert.... Although primarily herbivorous, the Spectacled bear also feeds on insects, carrion, occasionally domestic stock, and reportedly young deer, guanacos and vicunas.” p. 96 “The Sun bear or Malayan sun bear.... is omnivorous, eating tree fruits, succulent growing tips of palm trees, termites, small mammals and birds, and can cause significant damage in cocoa and coconut plantations.” p. 97 “The Asian black bear.... is omnivorous, feeding mainly on plant material, especially nuts and fruit, but also ants and larvae. It is a good climber and frequently forages in trees and on succulent vegetations on avalanche slopes.”

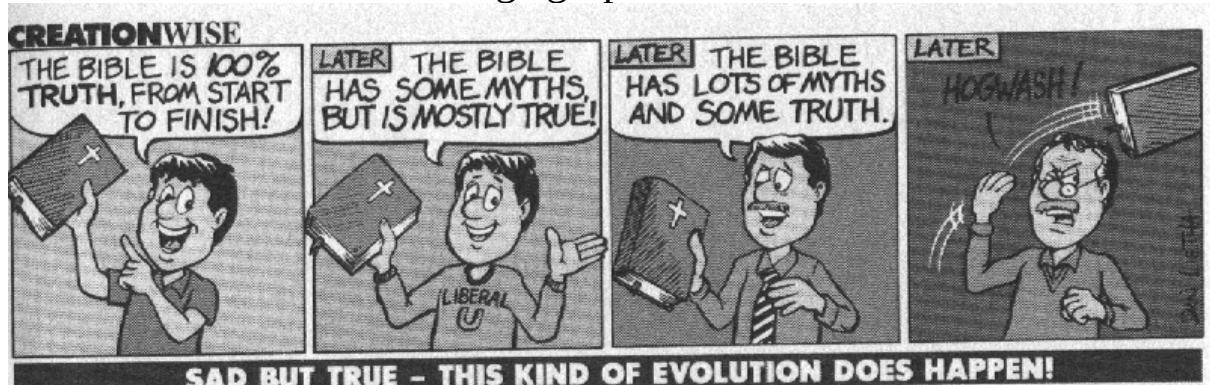
Maria Pia Mannucci en Alessandro Minelli, *Great Book of the Animal Kingdom* (New York: Arch Cape Press, 1988), p. 285-287. In een beschrijving over de bruine beer: “They are basically herbivorous, although they will eat animal matter if they get the chance. In early spring and summer green plants such as grasses, sedges, and shoots make up the most important part of their diet. In certain regions bears are quite happy to eat the roots of herbaceous plants. During the late summer and fall, when the bear is building up its reserves of fat for the winter, berries and nuts, such as rowan berries,

bilberries, hazel nuts, beechmast, and acorns, become important.... Brown bears do not appear to be particularly fond of the flesh of vertebrates and they only prey on wild ungulates in certain circumstances.” In een beschrijving over de zwarte beer: “The American black bear’s diet is similar to the brown bear’s but it is more markedly herbivorous. Depending on the season and the environment, plant matter forms between 85 and 98 percent of its diet. During the spring (April-May) American black bears feed mainly on grasses. In June they add insects to their diet, and in the fall their main sources of food are berries, beechmast, and acorns. They also readily eat mushrooms.”

- 45 Psalm 119: “Welzalig zij, die onberispelijk van wandel zijn, die in de wet des Heren gaan. Welzalig zij, die zijn getuigenissen bewaren, die Hem van ganser harte zoeken; Die ook geen onrecht plegen, [maar] wandelen in zijn wegen. Gij hebt uw bevelen geboden, opdat men die ijverig onderhoude. Och, dat mijn wegen vast waren om uw inzettingen te onderhouden. Dan zou ik niet beschaamd staan, als ik op al uw geboden zie. Ik zal U loven in oprechtheid des harten, wanneer ik uw rechtvaardige verordeningen leer. Uw inzettingen zal ik onderhouden; verlaat mij niet geheel en al. Waarmede zal de jongeling zijn pad rein bewaren? Als hij dat houdt naar uw woord. Ik zoek U met mijn ganse hart, laat mij niet van uw geboden afdwalen. ...Ik berg uw woord in mijn hart... Ik heb gedwaald als een verloren schaap, zoek uw knecht, want uw geboden vergeet ik niet.” Lees s.v.p. deze gehele Psalm om echt te begrijpen wat het betekent hoe belangrijk het is van het volgen en volhouden van de geboden van de Heer.

2 Timotheüs 3: 14-17: “Blijf jij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie jij het hebt geleerd, en dat jij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.”

2 Petrus 1: 19-21: “En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wel er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, todat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.”

- 46 Sommigen hebben beargumenteerd dat mensen of dieren zouden lijden zelfs in een “ideale” wereld. Zij betwisten dat zelfs voor de zonde Adam op kleine beestjes kon gaan staan, of zich zou bezeren aan een tak en zo voorts. Ze zeggen dat dieren zichzelf makkelijk konden verwonden bij het lopen over stenen – tegen objecten op liepen, etc. Deze situaties gebeuren in een GEVALLEN wereld – maar het punt is, dat de hedendaagse wereld NIET volmaakt is – het lijdt onder de effecten van de vloek (Romeinen 8: 22). Je kan niet naar de Bijbel kijken door wereldse “ogen” en veronderstellen dat de wereld voor de zonden hetzelfde was als de wereld die wij nu zien. We weten niet wat een perfecte wereld, continu onderhouden en verzorgd door God’s macht voor 100 procent (Kolossenzen 1: 17; Hebreeën 1: 3) zal zijn – we hebben nooit perfectie ervaren (alleen Adam en Eva voor de zonde).

Maar, we vangen een glimp op uit het Schrift: Bijvoorbeeld in Deutoronomium 8: 4; 28: 5 en Nehemia 9: 21, wordt ons verteld toen de Israëlieten zwervend in de woestijn voor 40 jaar, dat hun kleding en schoeisel niet versleet, maar hun voeten op zwollen. Dit is het tegenovergestelde van wat ons gebeurt in de hedendaagse wereld – echter, toen God alles perfect onderhield – verslijten of gekwetst worden of pijn aangedaan worden is niet eens een optie. Denk ook aan Sadrak, Mesak en Abednego (Daniël 3: 26-27) – ze gingen het vuur in en toen zij eruit kwamen hing er zelfs geen brandlucht aan hen. Nogmaals – als de Heer optimaal onderhoud geeft – is pijn lijden NIET mogelijk. In een perfecte wereld, voor de zonde en de

vloek, zou God ALLES hebben onderhouden zoals deze voorbeelden – maar in deze vervloekte wereld, verslijten dingen en nemen af. Lees ook Jesaja 11: 6-9. Vele critici geloven dat deze beschrijving van de wolf en het lam en de leeuw die stro eten als een os, een schets is van hoe de nieuwe aarde zal zijn in de toekomstige restauratie (Handelingen 3: 21) als er geen vervloeking of dood meer zal zijn (Openbaringen 21: 1; 22: 3). De beschrijving daar is er een van dieren die normaal gesproken andere dieren aanvallen vredig met elkaar leven als vegetariërs (dit is ook de beschrijving van de dierenwereld voor de zonde – Genesis 1: 30). Het punt is, dat de wereld van vandaag waarin wij leven dramatisch is veranderd als gevolg van zonde en de vloek. De hedendaagse voedselketen en gedrag van dieren (die veranderde na de zondvloed in Genesis 9: 2-3) ONMOGELIJK als basis gebruikt kan worden om de Bijbel te interpreteren – de Bijbel verklaart WAAROM de wereld is zoals hij is!

- 47 Morris, *The Genesis Record*, p. 78.
- 48 Richard Leakey en Roger Lewin, *The Sixth Extinction: Patterns of Life and the Future of Humankind* (New York: Doubleday, 1995), p. 44. “Earth history evidently is not one of gradualistic progression, as Lyell and Darwin fervently desired, but one of sporadic and spasmodic convulsions.” p. 59. “The history of life on earth is punctuated by occasional bursts of extinction, some moderate, some catastrophic; of that there is no doubt.”
- 49 Genesis 7: 2-3 “Van alle reine dieren zult gij zeven paar nemen, het mannetje en zijn wijfje, maar van de dieren, die niet rein zijn, een paar, het mannetje en zijn wijfje; Ook van het gevogelte des hemels zeven paar, mannetjes en wijfjes, om het geslacht in het leven te behouden op de gehele aarde.” Michael Kruger, in een persoonlijk gesprek. “An Understanding of Genesis 7: 2. The question before us is: ‘If the natural reading of Genesis 7: 2 (‘Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that [are] not clean by two, the male and his female’) is understood to mean seven pairs of fourteen individuals; $\omega\omicron\upsilon\lambda\delta$ not the natural reading of the rest of that verse (‘of beasts that [are] not clean by two, the male and his female’) be understood to mean two pairs or four individuals?’ This question has been raised by many commentators and there are various suggestions concerning how to understand this verse. I will offer what I think is the best solution. First, when we look at 7: 2 in the King James text we see a parallel between ‘by sevens’ and ‘by two’ and thus it only seems natural that

they should be understood in the same manner. However, when the Hebrew text is examined we see that the parallelism breaks down. The phrase ‘by seven’ is literally rendered ‘seven seven’ because the Hebrew word for the number seven occurs twice. In contrast, the following phrase ‘by two’ does not have the word ‘two’ twice, but it only appears once in the Hebrew text. Thus, the latter phrase in the King James text ‘by two’ could better be rendered simply ‘two’... Now that we have established that only two of every unclean animal went onto the ark, we now can turn our attention to understanding the number of clean animals that went onto the ark by examining this peculiar phrase ‘seven seven’; or as the King James puts it ‘by sevens.’ This method of writing the number twice is very common in Hebrew literature and even appears later in chapter seven in v. 9 and 15. In these verses we see the phrase ‘two by two’ used which can literally be rendered ‘two two.’ When two numbers are placed beside each other such as in 7: 9, 15 and also in 7: 2 (seven seven) it is what is called the ‘distributive’ use of numbers (see Paul Jouon, *A Grammar of Biblical Hebrew*, 142 p; p. 530.) This simply means that the phrase ‘seven seven’ can be understood as ‘seven each.’ In other words, God was commanding Noah to take seven of each clean animal and two of each unclean animal. The fact that ‘two two’ (7: 9, 15) simply means ‘two each’ is confirmed by 7: 2 where we are clearly told that only two of each unclean was to be taken on the ark. If ‘two two’ certainly means only two individuals, then why wouldn’t ‘seven seven’ also mean seven individuals? There is no need to postulate seven pairs of fourteen individuals. The only reason that interpretation of seven individuals is resisted is because it is an odd number that makes one ask, ‘Why seven?’ We now turn to that very question. If ‘seven seven’ means only seven individuals then we have three pairs of male and female and then one male left over. What is the purpose of this extra clean male animal? Genesis 8: 20 gives us the answer: ‘And Noah builded an altar unto the Lord; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar.’ The obvious explanation of

- seven animals is so that one could be offered as a sacrifice to the Lord after they got off the ark. Henry Morris agrees with this interpretation. ‘The three pairs (of clean animals) were to encourage the relatively greater numerical proliferation of the clean animals after the flood... the seventh animal in each group was clearly intended for sacrificial purposes’ (Morris, *The Genesis Record*, p. 191).”
- 50 Michael Crichton, *the Lost World* (New York: Ballantine Books, 1995), p. 122. “Dinosaurs were mostly small.... People always think they were huge, but the average dinosaur was the size of a sheep, or a small pony.”
Horner and Lessem, *The Complete T. rex*, p. 124. “It’s not size. *T. rex* was horribly big, but most dinosaurs were smaller than bulls.”
- 51 Lambert, *A Field Guide to Dinosaurs*, p. 127. “*Hypselosaurus* probably laid big eggs like this – actual size 1 ft. (30 cm) long by 10 in. (25 cm) across, with a 5.8 pint (3.3 liter) capacity. Probably no dinosaur laid eggs any larger.”
Lucas, *Dinosaurs – The Textbook*, p. 193. “The largest dinosaur eggs, those of sauropods, were more than 30 cm long.”
- 52 Lessem en Glut, *The Dinosaur Society’s Dinosaur Encyclopedia*, p. xiv. “This book is an alphabetical, illustrated catalogue of all the dinosaur genera and many of the species that have ever been formally named. These totals are now calculated at 446 genera, 113 of which are of doubtful validity. These totals do not include synonyms, many of which are also listed here. So many popular dinosaur books call dinosaurs only by their first, or generic, names that we forget that several, quite different, species may sometimes be included in any one genus. Which big cat would we exhibit for the genus *Panthera*, the tiger (*Panthera tigris*), the lion (*Panthera leo*), or the leopard (*Panthera pardus*)? Likewise, by focusing on the individual species rather than just the genera, we obtain a more realistic picture of dinosaurian diversity.”
- 53 Lane P. Lester en Raymond G. Bohlin, *The Natural Limits to Biological Change* (Dallas, TX: Probe Books, 1989), p. 156-

169. Dit gedeelte bespreekt de verschillen tussen een soort en een ras en probeert de grenzen aan te geven van een geschapen ras.

Frank L. Marsh, *Variation and Fixity in Nature* (Mountain View, CA: Pacific Press Publ. Assoc., 1976), p. 87-91. Dit gedeelte bespreekt de verschillen tussen een soort en een ras en toont ook aan dat God grenzen heeft aangebracht en vastigheid in Zijn creatie zodat een hond altijd een hond voortbrengt en een kat een kat.

Gary Parker, *Creation: Facts of Life* (Green Forest, AR: Master Books, 1994), p. 115-122. Bespreekt hoe evolutionisten variatie gebruiken om evolutie aan te tonen, maar het is niets meer dan de variatie binnen een soort. Als twee soorten vliegen niet langer kruisen, dan is dat nog geen bewijs van evolutie door het vormen van een nieuw type, maar het is eigenlijk een verlies aan genetische informatie binnen twee leden van een geschapen soort.

Kurt P. Wise. "Practical Baraminology," *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 6(2), 1992, p. 122-137. Dit artikel bespreekt het nieuwe veld van baraminologie of classificatie van de geschapen soorten.

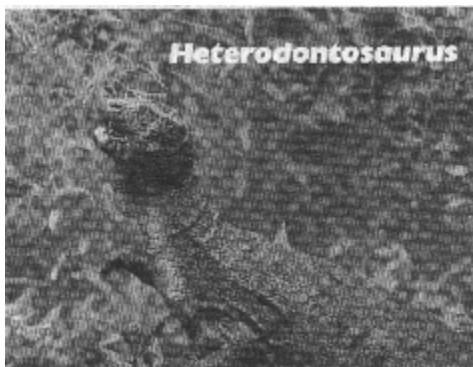
John Woodmorappe, *Noah's Ark: A Feasibility Study* (El Cajon, CA: Institute for Creation Research, 1996), p. 6-7.

"Jones (1972b), largely using scriptural evidence (e.g. the animals lists in Leviticus), demonstrated that the created kind is approximately equivalent to the subfamily or family level, at least in the case of birds and mammals. Recently, Scherer (1993) has arrived at the same conclusion, but on the basis of scientific evidence. This evidence includes numerous documented cases of interbreeding between individuals of different species and genera, as well as interbreeding with a third species or genus in situations where two species or genera do not themselves interbreed."

- 54 Bill Mehlert, "On the Origin of Cats and Carnivores," *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 9(1), 1995, p. 106-120. Dit artikel bespreekt de verschillen tussen evolutionaire soorten en de Bijbelse typen zoals gevonden het openingsgedeelte van het Abstracte: "Creation scientists are

working on ways to identify the biblical ‘kinds’; the created units or groups as described in the Book of Genesis.” Het artikel gaat verder met onderzoeken naar de “kattenfamilie” van een geschapen oermodel en trekt de volgende stelling als conclusie: “On the basis of the available evidence (and lack of it), therefore, it is my conclusion that a process which Richard Carrington once described as a ‘series of accidents’ could hardly produce the amazing complexity and variability we see in the cats and other carnivores, or for that matter in all the rest of the organic world. The evidence taken as a whole seems to point in the direction of a creator/designer and away from a chance natural process. It is therefore my belief that the cat barmin (or at most two of these, with many common design features) was created by God with the inbuilt genetic capabilities of diversifying in order to meet the demands of the varying environments encountered since creation.”

- 55 Parker, *Creation: Facts of Life*, p. 104. “To make evolution happen – or even to make evolution a scientific theory – evolutionists need some kind of ‘genetic script writer’ to increase the quantity and quality of genetic information. Mutations are just ‘typographic errors’ that occur as genetic script is copied. Mutations have no ability to compose genetic sentences, and thus no ability to make evolution happen at all.” P. 117. “Any real evolution (macroevolution) requires an expansion of the gene pool, the addition of new genes and new traits as life is supposed to move from simple beginnings to ever more varied and complex forms (‘molecules to man’ or ‘fish to philosopher’). Suppose there are islands where varieties of flies that used to trade genes no longer interbreed.

Is this evidence for evolution? No, exactly the opposite. Each variety resulting from reproductive isolation has a smaller gene pool than the original and a restricted ability to

explore new environments with new trait combinations or to

meet changes in its own environment. The long-term result? Extinction would be much more likely than evolution.”

Carl Wieland, *Stones and Bones* (Acacia Ridge, Queensland, Australia: Creation Science Foundation, Ltd., 1994), p. 18-20.

“So to go from A to B in the diagram would require many steps, each involving an INCREASE IN INFORMATION. Information coding from new structures, new functions – new, useful complexity. If we saw those sorts of information-increasing changes happening, even if only a few, this could reasonably be used to help support the argument that fish may, indeed, change into philosophers, given enough time. In fact, however, the many small changes we do see do not involve increasing information – they are heading in the wrong direction to be used in support of evolution.”

- 56 Lambert, *A Field Guide to Dinosaurs*, p. 92. “More than a dozen kinds of flesh-eating dinosaurs are known only from teeth or pieces of bone that are so few or so broken that we cannot say what family they came from. Some may not belong to dinosaurs.” p. 100. “One scientist thinks that they were just the young of the bigger, broaderfooted plateosaurids.” p. 103. “*Euskelosaurus* (‘well-limbed lizard’) may be the same kind as most others often called melanorosaurids.” p. 134. “A few sauropods fit no family so far described. Others are known only from puzzling fragments.” p. 134. “*Clasmodosaurus* (‘fragment tooth lizard’) is known only from teeth once thought to have come from a flesh-eating dinosaur.” p. 162. “*Orthomerus* (‘having straight parts’) is known from straight leg bones found in the Netherlands and southern Russia. *Orthomerus* may be the same as *Telmatosaurus*.” p. 163. “*Tanius* (‘of the Tan’). This Chinese hadrosaurid was probably like *Edmontosaurus* but most of the front of its head remains unknown.” (From page 161) *Edmontosaurus* (‘Edmonton lizard’) from Alberta, Montana, and New Jersey.”
- 57 Woodmorappe, *Noah’s Ark: A Feasibility Study*, p. 13. “Mass Distribution of the Animals on the Ark. As can be seen from the census (Tables 1 and 2), the vast majority of the animals on the ark were small. Without allowing the representation of

- large animals as juveniles, the median animal on the ark would have been the size of a small rat (about 100 grams).”
- 58 John C. Withcomb and Henry M. Morris, *The Genesis Flood* (Philipsburg, NJ: Presbyterian and Reformed Pub. Co., 1961), p. 65-69. “For all practical purposes, one could say that, at the outside, there was need for no more than 35,000 individual vertebrate animals on the ark. The total number of so-called species of mammals, birds, reptiles, and amphibians listed by Mayr is 17,600, but undoubtedly the number of original ‘kinds’ was less than this. Assuming the average size of these animals to be about that of a sheep (there are only a few really large animals, of course, and even these could have been represented on the ark by young ones), the following will give an idea of the accommodations available: The number of animals per car [railroad stock cars] varies greatly, depending on the size and age of the animals.... reports of stock cars and railroads show that the average number of meat animals to the carload is for cattle about 25, hogs in single deck cars about 75, and sheep about 120 per deck. This means that at least 240 animals of the size of sheep could be accommodated in a standard two-decked stock car. Two trains hauling 73 such cars each would thus be ample to carry the 35,000 animals. We have already seen that the ark had a carrying capacity equivalent to that of 522 stock cars of this size! We therefore find that a few simple calculations dispose of this trivial objection once and for all.”
- Woodmorappe, *Noah’s Ark: A Feasibility Study*, p. 3-16. p. 3 – “Did the ark actually have to carry every type of animal in existence? Modern anti-creationists continue to resurrect long-discredited tomfooleries about the overcrowded ark. For instance, although it was shown long ago that the ark was not required to carry every number of Kingdom Animalia, recent critics continue to burlesque the ark by placing just about every imaginable living thing on it. Morton has visions of snails and earthworms struggling for thousands of years to make it to the ark in time. Moore fantasizes that the ark carried deep-sea fish. McGown, not to be outdone, puts whales and sharks on the ark. Futuyma adds to the farce by

repositing all the millions of plant and animal species on the ark. Schneour and Pilmer take rationalistic arguments against the ark to new heights of absurdity by insisting that it had to carry cultures of microorganisms! At the other extreme, we have compromising evangelicals (e.g. Hugh Ross, 1990) who want to “save” the flood by insisting that Noah only had to carry a few common domesticated animals on the ark. Needless to say, Scripture does not limit the contents of the ark to domesticated animals. Neither, for that matter, does Jewish tradition.” p. 16 – “We can see from Table 3 that less than half the cumulative area of the ark’s three decks need to have been occupied by the animals and their enclosures. Furthermore, this assumes no tiering of the enclosures, which of course maximizes the ark floor space needed for animal housing, but also allows at least some of the food and water to be stored overhead. There is plenty of room left over to account for the ark infrastructure, and passageways between the animal enclosures, although the latter need not consume much additional floor area.”

- 59 Roy, D. Holt, “Evidence for a Late Cainozoic Flood/postFlood Boundary,” *Creation ex nihilo Technical Journal*, Vol. 10(1), 1996, p. 128-167. Bespreking van de bewijzen voor een vloed/post-vloedige geologische grenzen, verwijst Holt standvastig naar de Ijstijd als een gebeurtenis vlak na de vloed en het grote effect ervan op vele gebieden waaronder het golven van de zeespiegels die op zichzelf al drastische effecten zouden hebben met veranderingen zo groot als 40 meter.
- Michael J. Oard, *An Ice Age Caused by the Genesis Flood* (El Cajon, CA: Institute for Creation Research, 1990). Deze technisch monograaf onderzoekt de vele verschillende theorieën die zich hebben voorgedaan als mechanismen

waardoor een IJstijd kon zijn ontstaan en allen hebben serieuze gebreken behalve één, als een gevolg van de vloed uit Genesis. Oard geeft sterk bewijs om aan te tonen dat de na-effecten van de Genesis vloed afdoende waren om een IJstijd te veroorzaken. In zijn conclusie zegt hij op pagina 187: “The proposed mechanism is catastrophic, and is not based on the uniformitarian principle. Specifically, the Ice Age is treated as a consequence of the Genesis flood, which disrupted the climate to such a degree that an Ice Age developed immediately afterwards.”

- 60 Mace baker, *DINOSAURS* (Redding, CA: New Century Books, 1991), p. 156. In bespreking van het Dinosaur National Monument: “Approximately 20 complete skeletons were extracted from this uplifted matrix as well as bones and parts of skeletons representing nearly 300 individual dinosaurs. By 1972, 700,000 pounds of dinosaur material had been transported to the Carnegie Museum. In this one compact treasury of fossils, thirteen separate dinosaur species were identified. It is interesting to note that this area is regarded as once having been a low, tropic land. Here we see rather idyllic conditions for the perpetuation of the reptilian species. It is highly improbable that such a concentration can represent a series of natural deaths. This fossil graveyard points very deliberately to an overwhelming catastrophe which killed and buried a large number of dinosaurs living in the same general area.”
- Czerkas en Czerkas, *Dinosaurs: A Global View*, p. 151. “The Dinosaur National Monument is unique in having a broad representation of almost all of the different types of dinosaurs that are known to have lived during the Late Jurassic. Within a coarse conglomerate of pebbles and stones are the entangled remains of many of the bestknown dinosaurs. The remains of *Allosaurus* and *Stegosaurus*, and sauropods including *Barosaurus*, *Diplodocus* and *Apatosaurus* (which is best known by its popular, though incorrect name *Brontosaurus*) have been revealed on an uplifted wall of stone. The surrounding matrix, being made up of small coarse stones, reveals that the bodies of these dinosaurs were carried along a

powerful and fast-moving river and eventually came to rest on the bank along the bend of channels that quickly entombed them to form a shrine within the earth. Successive layers show that periodic catastrophes plagued these dinosaurs preserving their remains through the vast expanse of time to be revealed once again in a monument to their existence.”

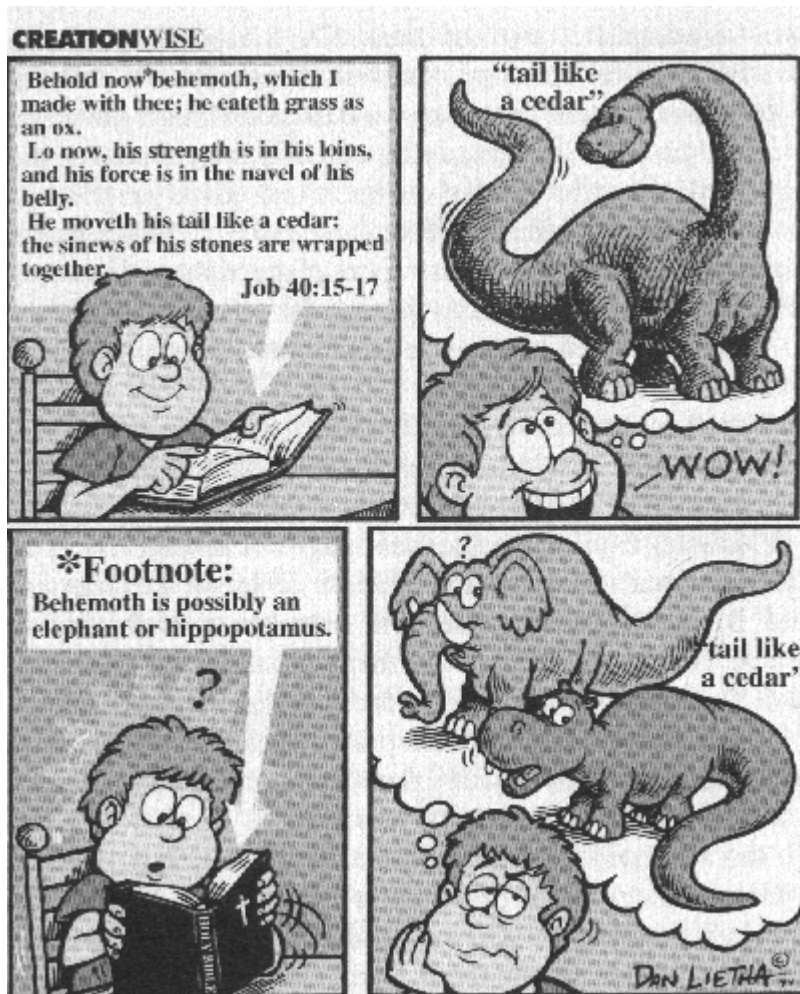
Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 86-87. Pagina 86 toont een foto van de Howe Quarry, Wyoming, met het volgende onderschrift:

“FIGURE 56. The Museum’s most prolific dinosaur collector was Barnum Brown, who organized the excavation of the Howe Quarry in the Jurassic Morrison Formation of Wyoming. This quarry contained hundreds of disarticulated sauropod bones, as well as the partial skeleton of a juvenile *Diplodocus* (or possibly *Barosaurus*) that is now on exhibit in the Roosevelt Memorial Hall.”

The Weekend Australian, Nov. 26-27, 1983, p. 32. “For example, reptiles drowned in a flash flood 200 million years ago, according to the interpretation put upon the discovery of reptile fossils in the Lubnook Quarry, Texas.”

Linda West en Dan Chure, *Dinosaur: The Dinosaur National Monument Quarry* (Jensen, UT: Dinosaur Nature Assoc., 1989), p. 4. “Already preserved from decay by fairly rapid burial in river sands and gravels which hardened into a tough sandstone, the bones that Douglas would later discover were now well-protected by this mile-thick covering.”

- 61 *NIV Study Bible* (Grand Rapids, MI: Zondervan Bible Publishers, 1985), p. 778. Job 40: 15 – footnote v – “Possibly the hippopotamus or elephant.”
- 62 *New Living Translation – Holy Bible* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1996), p. 562. Job 40: 15 – “Take a look at the mighty hippopotamus” (“Zie toch het nijlpaard” - NBG Bijbel; Job 40: 10).

- 63 Boughton Cobb, *A Field Guide to the Ferns* (Boston, MA: Houghton Mifflin Co., 1963), p. 254-255.
- 64 Carl Wieland, " 'Lost World' Animals Found!" *Creation ex nihilo*, Vol. 19(1), 1996, p. 10-13. "Tantalizing rumors of huge, unusual elephants, with features similar to extinct elephant types like the mammoth, have circulated for years in remote areas of western Nepal.... His [Colonel John Blashford-Snell] discovery of two of these elephants has confirmed the rumors and sent a buzz through the scientific community.... Their features happen to be remarkably like those shown in cave drawings of the mammoths, for example in southwest France, which are dated by evolutionists to as much as 30,000 years (and never less than 10,000 years) ago. These distinctive characteristics include unusually sloping backs, 'reptilian' appearance to the tail, a swept-up forehead and a large dome-shaped hump on the top of their heads."

- 65 Anon., "Sensational Australia Tree... Like 'Finding a Live Dinosaur,'" *Creation ex nihilo*, Vol. 17(2), 1995, p. 13.
"Professor Carrick Chambers, Director of the Royal Botanic Gardens in Sydney, has said of the sensational discovery of a type of tree in Australia's Blue Mountains (200 kilometers west of Sydney, in Wollemi National Park) that it was like finding a 'live dinosaur.' This is because the tree, nicknamed the Wollemi pine, is known from fossils classed as so-called Jurassic age around 150 million years ago, but not from fossils in rocks of later periods."
- 66 *Melbourne Sun*, Feb. 6, 1980. Meer dan 40 mensen beweerden recent plesiosauriërs te hebben gezien buiten de Victorian kust (Australië).
- 67 Anon., "Dinosaur Hunt," *Science Digest*, Vol. 89, No. 5., Juni 1981. Herman A. Regusters, "Mokele-Mbembe: An Investigation into Rumors Concerning A Strange Animal in the Republic of the Congo, *Munger Afrinana Library Notes*, Issue 64, Juli 1981, p. 2-32.
Science Frontiers, No. 33, 1983. Verwijst naar: Marcelin Agmagna, "Results of the First Congolese Mokele-Mbembe Expedition," *Cryptozoology*, Vol. 2, 1983, p. 103.
- 68 Dennis L. Swift, "Messages on Stone," *Creation ex nihilo*, Vol. 19(2), 1997, p. 20-23. "Did ancient man leave mute testimonies on libraries of stone that he lived with dinosaurs and other animals considered long extinct? Scientific evidence is amassing of such 'prehistoric' creatures depicted on caves, rock formations and other artefacts. These may be either as pictographs (picture symbols) or petroglyphs (carved rock drawings).... Fran Barnes, a recognized authority on rock art of the American South-West, writes, 'In the San Rafael Swell, there is a pictograph that looks very much like a pterosaur, a Cretaceous flying reptile.'.... Photo 5 shows a pteroglyph in Arizona's Havasupai Canyon of a creature with the unmistakable upright stance and balancing tail of some of the known dinosaurs, but unlike any other creature. Barnes writes, 'There is a pteroglyph in Natural Bridges National Monument that bears a startling resemblance to a dinosaur, specifically a *Brontosaurus*, with a long tail and neck, small head and all.'

Note that Barnes, who despises creationists, knows that this work shows every sign of age, such as pitting and weathering, etc. If there was an ‘orthodox’ way to explain these sorts of finds away, he would have tried to do so.”

- 69 Joachim Scheven, *Living Fossils: Confirmation of Creation* (Queensland, Australia: Creation Videos, Creation Science Foundation, 1992). “While it’s commonly known that many of the fossil creatures are no longer with us, even most

scientists are unaware that there are literally hundreds of examples alive today, which are also found as fossils, unchanged, even though they’re allegedly separated by millions of years. The evidence of these so-called living

fossils strongly supports the biblical account that fossils are young and that basic kinds do not change.”

- 70 Currie en Padian, redacteurs, *The Encyclopedia of Dinosaurs*, “Jurassic Park,” by Schweitzer and Lessem, p. 386-387. “Currently, we can ‘clone’ an organism in one of two ways. First, we can induce a fertilized egg to split and then develop independently as two individuals. This process is similar to that which gives rise to identical twins. Alternatively, we can remove a fertilized nucleus from one cell and insert it into an anucleate cell from a similar or identical organism and then place this cell into the proper environment for development. This latter method would have to be used with our dinosaur genetic material. However, with dinosaurs, we have no cells in which to insert our manufactured blueprint. It is not just the DNA that is crucial to correct development. Hormonal and environmental cues act upon the developing cells in order to provide signals for the production of developmental proteins and physiological changes. Sometimes this environment is strongly temperature dependent, but we do not know the temperature at which

dinosaurs incubated their Eggs. Again, we would only have living relatives as a guide, and maybe this educated guesswork would be sufficient for some dinosaurs taxa, but certainly not all of them. However, suppose that all these problems could be overcome. Suppose that we could find enough DNA to ensure that it was really dinosaurian; that we could piece together the vast majority of DNA that was missing or degraded or damaged from pieces of bird or crocodile DNA; that we could learn how many chromosomes a *Tyrannosaurus*, a *Triceratops*, an *Apatosaurus*, or a *Gallimimus* possessed; that we could correctly guess the placement of every single base pair with the correct number of intervening noncoding sequences, on each chromosome; that we could find the appropriate “host” cell to receive this genetic cocktail; and that we could find the right combination of temperatures, light, hormones, and other protein signals to ensure proper development, to the point that we could produce a living dinosaur embryo. The odds against this occurring are astronomical, but even if it did, we could still be a very long way from Jurassic Park (or, more accurately, Cretaceous Park). The dinosaur’s genetic programming would be designed to deal with the environment, the foods, the enzymes, the diseases, and the parasites of the world as it was at least 65 million years ago. If it was a plant eater, the enzymes produced in its digestive tract would be designed to break down plants with which it had co-evolved. Sixty-five million years of changes in plant proteins, cell walls, and toxins would have occurred in the plants descended from those on which the dinosaur fed. Most of the plants that made up its Diet are long extinct.”

Carl Wieland, Brief geschreven op 25 Maart, 1997, over het klonen van het schaap Dolly. “The egg which was used for the fertilization did NOT contribute any DNA. It had its nucleus removed, so it had no nuclear DNA to contribute. However, there are factors in the cytoplasm of the mammalian egg which are needed for the expression of the information in the nucleus of the fertilized cell.”

- 71 Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 13. “The contemporary perspective on the origin of birds began to develop in the mid-1960s. About this time John Ostrom, a paleontologist at Yale University, made the first in a series of important discoveries improving our understanding of bird origins.”

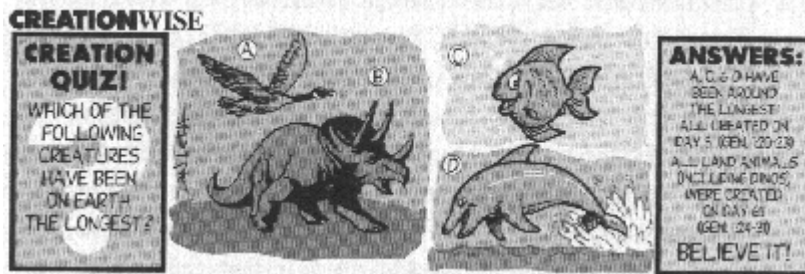
- 72 Virginia Morell, “Origin of Birds: The Dinosaur Debate.” *Audubon*, March/April 1997, p. 38.
- 73 Anon., “New ‘Birdosaur’ NOT Missing Link”! *Creation ex nihilo*, Vol. 15(3), 1993, p. 3. “A RECENT issue of *Time* magazine has a special feature on dinosaurs. On the cover, readers are told there is a ‘new link between dinosaurs and birds.’ Discovered in the Gobi desert of Mongolia, the turkey-sized *Mononychus* (‘one claw’) is shown on the front cover looking like a half-bird, half-dinosaur. It is covered with fine feathers and has a long feathery tail.... What about the feathers shown on the cover? We learn on page 52 that the feathers are surmised by an evolutionary chain of reasoning, not having been apparent on the fossil specimen – it was ‘probably covered with feathers.’ *Time* (Australia), April 26, 1993. It is sad to consider that many may be misled by seeing a beautifully illustrated creature with feathers billed as a ‘link’ on the cover of this high-circulation magazine, especially as the feathers are, so far, imaginary.”
- Anon., “ ‘Birdosaur’ More Like a Mole,” *Creation ex nihilo*, Vol. 15(4), 1993, p. 7. “A NEW dinosaur called *Mononychus*, which we mentioned last issue, had some bird-like features (keeled sternum and bird-like wrists, among others), so it was called a ‘link’ between dinosaurs and birds. It was shown with feathers on a recent cover of *Time* magazine, even though it was definitely non-flying, had lived (by evolutionary reasoning) a long time after its alleged flying ancestor, and no

feathers had been found. Now a reassessment of its short, stubby, single-clawed forelimbs suggest that they were most likely used for digging. The author of the article states that ‘moles and other diggers have keeled sternums and wrists reminiscent of birds.’ *Science News*, Vol. 143, No. 16, April 17, 1993 (p. 245). “We wonder – will there be a front-page retraction from *Time* in due course? Their spectacular drawing has been seen by millions, further cementing belief that there really are such things as definite evolutionary transitions.”

- 74 De volgende lijst bestaat uit een paar kranten artikelen die binnen kwamen bij Answers in Genesis omtrent de zogenaamde gevederde dinosaurus uit China:
- “Downy Dinosaur Reported – Scientists see early ancestor to birds,” *Cincinnati Enquirer*, Oct. 19, 1996, p. A13.
 - “Find may link birds, dinosaurs. A fossil dinosaur found in China displays evidence of feathery down, the first discovery of its kind.” *Colorado Dispatch*, Oct. 20, 1996.
 - “Chinese fossil find links dinosaurs and birds.” *The Herald*, Oct. 18, 1996.
 - “Feathery fossil hints dinosaur, bird link.” *Pacific Stars and Stripes*, Oct. 22, 1996.
 - “Fossil beefs up theory dinos-aves birds of a feather,” *Jackson Hole Daily, Weekend*, Oct. 18-20, 1996.
 - “Dinosaur fossil is in fine feather.” *Seattle Post Intelligence*, Oct. 19, 1996.
 - “Feathery Fossil Suggests Birds Are Descended From Dinosaurs.” *San Francisco Chronicle*, Oct. 18, 1996.
 - “Feathered fossil firms dinosaur-bird bridge.” *The Daily Gazette*, Schenectady, N.Y., Oct. 18, 1996.
 - “Feathered fossil may show that dinosaurs sprouted wings.” *The Huntsville Times*, Oct. 18, 1996.
 - “Fossil find suggests dinosaur-bird link.” *Lincoln Journal Star*, Oct. 20, 1996.
- 75 “Chinese fossil find links dinosaur and birds.” *The Herald*, Oct. 18, 1996. (Associated Press artikel uit New York).
- “Photographs of the fossilized creature show an unmistakable downy stripe running down its back. If the feathered dinosaur

- is confirmed, then it provides almost irrefutable evidence that today's birds evolved from dinosaurs.”
- 76 “Chinese fossil find links dinosaurs and birds.” *The Herald*, Oct. 18, 1996. (Associated Press artikel uit New York). “‘As soon as they showed me the specimen it just blew me away,’ said Phil Currie, a paleontologist who recently saw the fossil in Beijing. ‘You can’t come to any conclusion other than that they’re feathers.’”
- 77 Bill Stieg, “Did Birds Evolve From Dinosaurs?” *The Philadelphia Inquirer*, March 1997. “A ‘dream team’ of American scientists travelled to China to check out an amazing report: A dinosaur fossil that seemed to have feathers. In the National Geological Museum in Beijing, Director Ji Qiang assists visitors John Ostrom, Alan Brush, Larry D. Martin, and Peter Wellnhofer as they huddle over fossils from a northeastern China site.”
- 78 Stieg, “Did Birds Evolve From Dinosaurs?” “‘I’m just not convinced,’ agreed the ornithologist Brush. He pulled on a Yankees cap as he took a break from the microscope and sat in the Beijing museum’s quiet courtyard. He said he saw ‘hair-like’ structures – not hairs – that could have supported a frill, or crest, like those on iguanas. ‘On reptiles there are many kind of structures that would be like this,’ he said. ‘On birds there are structures, like eyelashes and bristles around the mouth, that would be like this.’ The scientists don’t know how the structures formed, or what they were made of – just that they probably weren’t feathers.”
- 79 Paul Recer, “Birds Linked to Dinosaurs,” *Cincinnati Enquirer*, May 21, 1997, p. A9. “....fossils with winglike forearms suggest a Patagonian lizard shared a common dinosaur ancestor with modern birds. Fresh support for the birds-from-dinosaurs theory comes just as Hollywood unleashes more toothy Jurassic terrors. Twent fossil bones uncovered in an ancient riverbed in Argentina are from a 90-million-year-old flightless animal with shoulders and forearms that could flap up and down like wings, an Argentina paleontologist announced Tuesday. Fernando Novas of the Museum of Natural History in Buenos Aires,

Argentina, said the bones are from the ‘most bird-like dinosaur ever recovered’ and gives powerful new evidence that the gentle world of birds evolved millions of years ago from the ‘terrible lizards.’”

- 80 Stieg, “Did Birds Evolve From Dinosaurs?” “Martin didn’t see anything to change his opinion that this was no warm-blooded bird relative. Recent research has shown the microscopic structure of dinosaur bones was ‘characteristic of cold-blooded animals,’ Martin said. ‘So we’re back to cold-blooded dinosaurs.’”

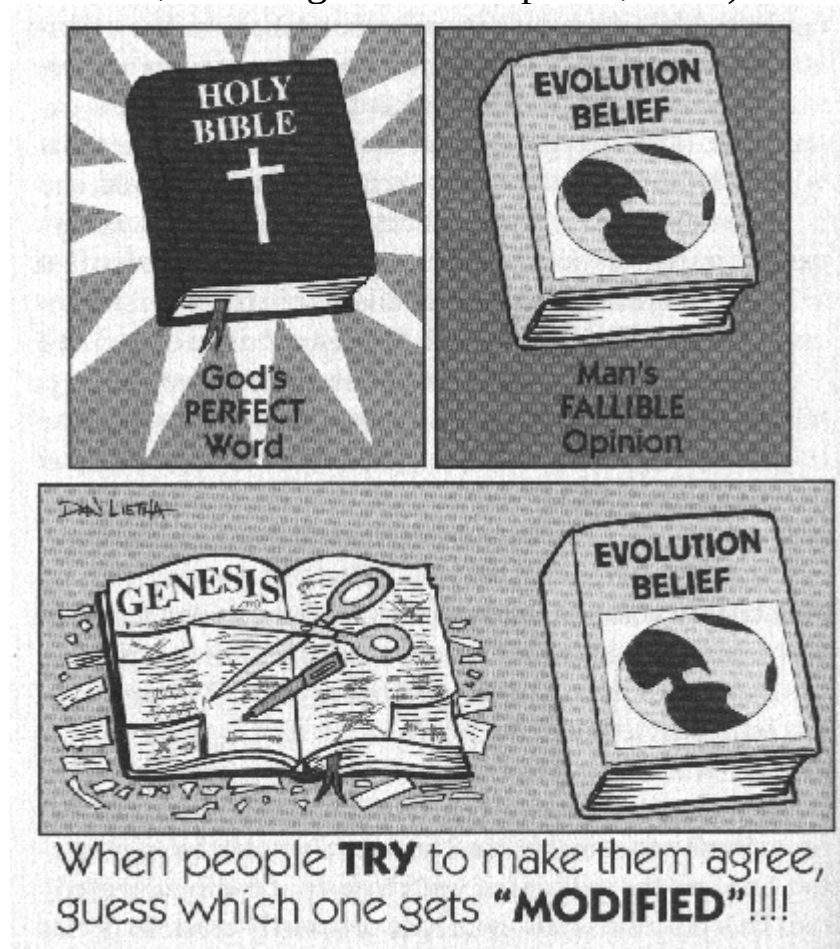
- 81 Recer, “Birds Linked to Dinosaurs,” “Though they bear little resemblance to relentless killers depicted in *The Lost World: Jurassic Park*, he said, ‘Parrots and hummingbirds are also dinosaurs.’”

Norell et.al., *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History*, p. 25. “Figure 19. The smallest dinosaur is the bee hummingbird, *Mellisuga helenae*, found only in Cuba. The male of this diminutive bird reaches an adult weight of only 1.95 grams.”

- 82 Ann C. Burke en Alan Feduccia, “Developmental Patterns and the Identification of Homologies in the Avian Hand,” *Science*, Vol. 278, Oct. 24, 1997, p. 666-668. “Homologies of digits in the avian hand have been debated for 150 years. Cladistic analysis nests birds with theropod dinosaurs. Theropod hands retain-only digits I-II-III, so digits of the modern bird hand are often identified as I-II-III. Study of the developing manus and pes in amniote embryos, including a variety of avian species, shows stereotyped patterns of cartilage condensations. A primary axis of cartilage condensation is visible in all species that runs through the humerus into digit IV. Comparison to serially homologous

- elements of the hindlimb indicates that the retain digits of the avian hand are II-III-IV.
- 83 John A. Ruben, Terry D. Jones, Nicholas R. Geist, en W. Jaap Hillenius, “Lung Structure and Ventilation in Theropod Dinosaurs and Early Birds,” *Science*, Vol. 278, Nov. 14, 1997, p. 1267-1270. “Reptiles and birds possess separate lungs rather than the alveolar-style lungs of mammals. The morphology of the unmodified, bellows-like septate lung restricts the maximum rates of respiratory gas exchange. Among taxa possessing septate lungs, only the modified avian flow-through lung is capable of the oxygen-carbon dioxide exchange rates that are typical of active endotherms. Paleontological and neontological evidence indicates that theropod dinosaurs possessed unmodified, bellows-like septate lungs that were ventilated with a crocodile-like hepatic-piston diaphragm. The earliest birds (*Archaeopteryx* and enantiornithines) also possessed unmodified septate lungs but lacked a hepatic-piston diaphragm mechanism. These data or consistent with an ectothermic status for theropod dinosaurs and early birds.”
- 84 Ann gibbons, “Plucking the Feathered Dinosaur,” *Science*, Vol. 278, Nov. 14, 1997, p. 1229.
- 85 Theïstische evolutionisten accepteren eigenlijk de theorieën van de populaire evolutie theorie (en de geschiedenis van miljoenen jaren voor het fossielenbestand), maar zeggen dat God evolutie gebruikte om te “scheppen.”
- 86 Progressieve creationisten accepteren de populaire evolutie theorie niet per se – maar zij accepteren veel van wat hedendaagse evolutionisten leren over astronomie en biologie (vooral de geschiedenis van miljoenen jaren van het fossielen bestand). Deze houding houdt in dat God continu soorten schept in schepsels en planten in miljoenen jaren nadat ze bleven uitsterven. De meesten die zo’n houding hebben claimen dat de vloed van Noach een plaatselijk gebeuren was.
- 87 Er zijn vele verschillende varianten van de kloof theorie – maar de hoofdzakelijke versie, ook wel bekend als de “vernielen-reconstructie” theorie, accepteert de miljoenen jaren voor de leeftijd van het fossielenbestand, maar past al

deze gebeurtenissen in een kloof tussen Genesis 1: 1 en Genesis 1: 2. Voor een specifieke beschrijving van de kloof theorie, zie *Unformed and Unfilled*, van Weston Fields (Collinsville, IL: Burgeners Enterprises, 1976).

APPENDIX B

REFERENTIES

De volgende referenties voorde informatie gegeven voor elk van de grotere illustraties in dit boek bevatten een schitterende bron van materiaal voor hen die verder willen onderzoeken op het boeiende onderwerp van dinosauriërs. Deze publicaties moeten overal verkrijgbaar zijn bij iedere betere bibliotheek.

Tyrannosaurus Rex

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Size and Scaling," by R. McNeill Alexander (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 665-667.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Tyrannosauridae," by Kenneth Carpenter (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 665-667.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 121.

Tim Gardom en Angela Milner, *The Book of Dinosaurs: The Natural History Museum Guide* (Rocklin, CA: Prima Publishing, 1993), p. 123.

John R. Horner en Don Lessem, *The Complete T. rex* (New York: Simon & Schuster, 1993), p. 17-77.

Larry McShane, "T-Rex Sue sells for \$8.4M," *Cincinnati Enquirer*, Oct. 5, 1997.

Mark A. Norell, Eugene S. Gaffney, en Lowell Dingus, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History* (New York: Alfred A. Knopf, Inc., 1995), p. 190.

David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamander Books Ltd., 1985), p. 70.

Mary Schweitzer en Tracy Staedter, "The Real Jurassic Park," *Earth*, Juni 1997, p. 55-57.

Sothebys, Sue: *The Tyrannosaurus Rex*, 1997,
http://www.sothebys.com/sue_trex/homejs.html

De Draak

Michael Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide* (New York: Derrydale Books, 1988), p. 34.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "European Dinosaurs," by Eric Buffetaut (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 212-216.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 113.

Tim Gardom en Angela Milner, *The Book of Dinosaurs: The Natural History Museum Guide* (Rocklin, CA: Prima Publishing, 1993), p. 104-118.

David Lambert, *The Ultimate Dinosaur Book* (Kindersley, London: Dorling Kindersley, 1993), p. 58-59.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Spinosauridae and Baronychidae," by Angela Milner (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 699-700.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Teeth and Jaws," by P. Martin Sander (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 717-725.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Ornamentation," by Matthew K. Vickaryous and Michael J. Ryan (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 488-493.

Plesiosaurus

Michael Benton, *Dinosaur and Other Prehistoric Animal Fact Finder* (New York: Kingfisher Books, 1992), p. 77.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 76-77.

Mark A. Norell, Eugene S. Gaffney, en Lowell Dingus, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History* (New York: Alfred A. Knopf, Inc., 1995), p. 57-59.

David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamander Books Ltd., 1985), p. 178-179.

Joseph Wallace, *Book of Dinosaurs and Other Ancient Creatures* (New York: Simon & Schuster, 1994), p. 131.

Leviathan

Jack M. Callaway en Elizabeth L. Nicholls, redacteuren, *Ancient Marine Reptiles*, "Morphological Constraints on Tetrapod Feeding Mechanisms: Why Were There No Suspension-Feeding Marine Reptiles," by Rachel Collin and Christine M. Janis (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 464.

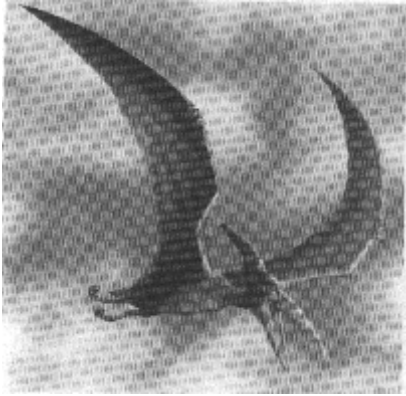
Sylvia J. Czerkas en Stephen A. Czerkas, *Dinosaurs: A Global View* (New York: Barnes & Noble Books, 1996), p. 179, 182.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 77.

"Kronosaurus queenslandicus, Australia's Marine Giant," *The Gondwana Gazette*, 1997,

<http://easyweb.firmware.com.au/firebird/page5.htm>

David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamander Books Ltd., 1985), p. 179.

Pteranodon

Sylvia J. Czerkas en Stephen A. Czerkas, *Dinosaurs: A Global View* (New York: Barnes & Noble Books, 1996), p. 220.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 104-105.

David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamander Books Ltd., 1985), p. 104-105.

Joseph Wallace, *Book of Dinosaurs and Other Ancient Creatures* (New York: Simon & Schuster, 1994), p. 138-139.

Peter Wellnhofer, *The Illustrated Encyclopedia of Prehistoric Flying Reptiles* (New York: Barnes & Noble Books, 1991), p. 136-145.

Stegosaurus

Michael Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide* (New York: Derrydale Books, 1988), p. 146, 166-168.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Skin," by Stephen A. Czerkas (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 669-675.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 156.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Stegosauria,” by Peter M. Galton (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 701-703.

Tim Gardom en Angela Milner, *The Book of Dinosaurs: The Natural History Museum Guide* (Rocklin, CA: Prima Publishing, 1993), p. 123.

Mark A. Norell, Eugene S. Gaffney, en Lowell Dingus, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History* (New York: Alfred A. Knopf, Onc., 1995), p. 146-148.

David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamander Books Ltd., 1985), p. 152-157.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Ornithischia,” by Kevin Padian (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 494-498.

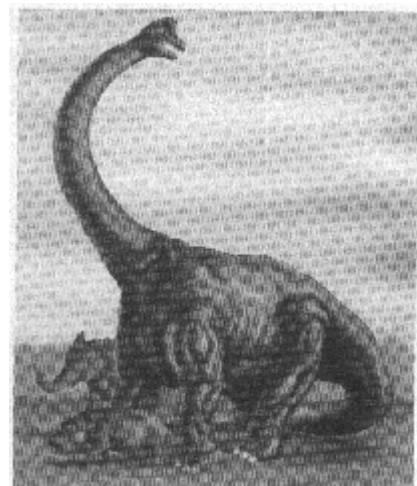
Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Intelligence,” by Dale A. Russell (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 370-372.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Ornamentation,” by Matthew K. Vickaryous and Michael J. Ryan (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 488-493.

Joseph Wallace, *Book of Dinosaurs and Other Ancient Creatures* (New York: Simon & Schuster, 1994), p. 107.

Behemoth

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Biomechanics” by R. McNeill Alexander

(San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 57-59.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Size and Scaling” by R. McNeill Alexander (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 665-667.

Michael Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide* (New York: Derrdale Books, 1988), p. 146, 166-168.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 128-129.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Long Necks of Sauropods” by Eberhard Frey and John Martin (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 406-409.

Tim Gardom and Angela Milner, *The Book of Dinosaurs: The Natural History Museum Guide* (Rocklin, CA: Prima Publishing, 1993), p. 118.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Tendaguru” by Gerhard Maier (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 725-726.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Sauropoda” by John S. McIntosh (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 654-658.

Triceratops

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Size and Scaling” by R. McNeill Alexander (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 665-667.

Michael Benton, *Dinosaurs: An A-Z Guide* (New York: Derrydale Books, 1988), p. 159, 166-168.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Hindlimbs and Feet” by Per Christiansen (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 320-328.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Skin,” by Stephen A. Czerkas (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 669-675.

Dougal Dixon, Barry Cox, R.J.G. Savage, en Brian Gardiner, *The MacMillan Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals* (New York: Macmillan Publishing Co., 1988), p. 164-168.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “American Dinosaurs,” by Peter Dodson (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 10-13.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Neoceratopsia,” by Peter Dodson (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 473-478.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Paleoecology,” by Peter Dodson (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 515-519.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteurs, *Encyclopedia of Dinosaurs*, “Edmonton Group,” by Peter Dodson (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 199-204.

Tim Gardom and Angela Milner, *The Book of Dinosaurs: The Natural History Museum Guide* (Rocklin, CA: Prima Publishing, 1993), p. 123.

Mark A. Norell, Eugene S. Gaffney, en Lowell Dingus, *Discovering Dinosaurs in the American Museum of Natural History* (New York: Alfred A. Knopf, Inc., 1995), p. 172-173.

David Norman, *The Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs* (London: Salamander Books Ltd., 1985), p. 138-139, 200-201.

Philip J. Currie en Kevin Padian, redacteuren, *Encyclopedia of Dinosaurs*, "Diet," by Matthew K. Vickaryous and Michael J. Ryan (San Diego, CA: Academic Press, 1997), p. 169-174.

Joseph Wallace, *Book of Dinosaurs and Other Ancient Creatures* (New York: Simon & Schuster, 1994), p. 109.

VOOR ANTWOORDEN

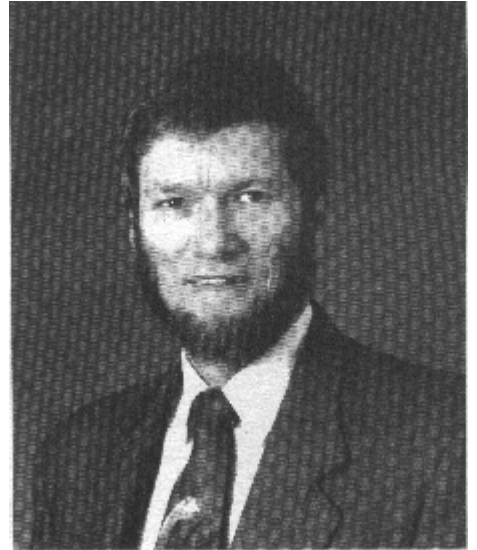
Als u meer bemoedigende ANTWOORDEN wilt, of meer informatie over dinosauriërs en een grote variëteit aan brandende scheppings/evolutie onderwerpen zoekt, vragen en antwoorden, nieuwsberichten, *Creation ex nihilo* magazine en het *Creation ex nihilo Technical Journal* informatie en meer, bezoek onze website op:

www.AnswersinGenesis.org

ANSWERS IN GENESIS USA
PO Box 6330
Florence, KY 41022-6330
USA

DE AUTEUR

Sinds zijn komst naar Amerika in 1987, is de Australische Ken Ham een zeer populair en succesvol spreker op Christelijke bijeenkomsten in Amerika. Elk jaar geeft hij tientallen lezingen aan tienduizenden kinderen en volwassenen over onderwerpen als dinosauriërs, schepping vs. evolutie, de betrouwbaarheid van de Bijbel, etc.

De oprichter en directeur van Answers in Genesis (een bediening die begon in 1994 ter ere van de autoriteit van de Bijbel vanaf de allereerste vers), is de auteur van vele boeken naar Genesis, waaronder de bestseller *De Leugen, Evolutie*, en het kinderrijmboek over dinosauriërs, *D is for Dinosaur*.

Ken is dagelijks te horen op de radio in het programma *Answers... with Ken Ham* (uitgezonden op 400 stations wereldwijd) en is regelmatig te gast in vele talk shows.

Answers in Genesis bouwt aan een museum in Cincinnati, Ohio waarin vele grote dinosauriërs modellen (sommige afgebeeld in dit boek) - elk afzonderlijk met de hand gemaakt- tentoongesteld zullen worden, samen met andere bezienswaardigheden.

Ken en zijn vrouw, Mally, hebben vijf kinderen en leven in het gebied van Cincinnati/Northern Kentucky.

WWW.DINOOS.NL

Waar dit boek stopt, gaat de internet-site www.dinoos.nl verder. Ontdek ook de bijbelse visie op bijv. reuzen en de ijstijd. Deze site is een must voor een ieder die antwoorden zoekt waar vragen zijn. Wat begon als een middel om de vertaling van dit boek door anderen te laten checken, liep uit tot een druk bezochte internet-site met leuke, interessante en vooral opzienbare wetenswaardigheden. Voor vragen kun je ook altijd terecht via info@dinoos.nl